

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1972 மார்ச் 30]

கின்ற அதிகாரிகளின் வாயிலாக தொழிலாளர்களுக்கு எப்படி நிதி கிடைக்க முடியும்? பிரச்சினைகள் உடனுக்குடன் தீர்க்கப்படாத நிலையில் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் போன்ற காரியங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

கடந்த சில மாதங்களாக பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்திருந்தார்கள். அந்த வேலை நிறுத்தத்தை ஒருவாறு நாம் சமாளித்திருக்கிறோம். அதில் ஒப்பந்தமும் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் முதலாளிகள் அதை ஏற்றுக்கொள்வதாக இல்லை (மணியடிக்கப்பட்டது).

THIRU J. JAMES : Please give me some more time, Sir.

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN) : If the hon. Member's party is going to put 3 or 4 names in the list of speakers for the day, it is very difficult to regulate when every one wants more time.

THIRU J. JAMES : Our time is reduced and that is one of my grievances.

மொத்தம் 30 அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறார்கள் என்றால், எங்களுக்கு இரண்டு பேர் என்று கொடுத்து, ஆளுக்கு ஐந்து நிமிடங்கள் என்று சொன்னால், முதல் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்ற நாங்கள் ஜனநாயக முறையில் எப்படிச் செயலாற்ற முடியும்? அரசாங்கத்தின் மீதுள்ள குற்றங்குறைகளை எப்படி நாங்கள் எடுத்துச்சொல்ல முடியும்?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : ஏறக்குறைய 183-184 அங்கத்தினர்களையுடைய ஆளும் கட்சித் தரப்பில் 5 உறுப்பினர்கள் பேசுகிறார்கள் என்று சொல்லும்போது, 14 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட காங்கிரஸ் கட்சித் தரப்பில் 3-4 உறுப்பினர்கள் பேசுகிறார்கள். இது எந்த விகிதாசாரத்தில் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நாம் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிற காலத் திற்கு ஏற்ப இரண்டு பேர் அல்லது மூன்று பேர் என்று பெயர் கொடுத்தால், அதற்கேற்ற வகையில் அவர்களுக்குச் சற்று கூடுதலாக நேரத்தை உயர்த்தித் தர முடியும். பேசுகின்றவர்களின் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் உங்கள் கட்சியில்தான் பேசுபவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது. தனித்தனியாக ஒவ்வொருவருக்கும் அதிகமான நேரத்தைத் தருவதற்கு இயலாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளோம்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, please give him some more time. Unless we are given more time, we may not be in a position to express some of the grievances which we were not able to ventilate at the time when Demands were taken for consideration. We can only elicit information now. Therefore, please give some more time.

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN) : Time has already been given to him and there is no ground for any grievance. Actually, yesterday, the Leader of the Congress Party took more than the Hon. Chief Minister himself. That should be borne in mind.

1972 மார்ச் 30]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சியில் 184 பேர்கள் இருக்கிறார்கள், 5 பேர்களும் பேசுகிறார்கள். எங்கள் கட்சியில் 14 பேர்கள் இருக்கிறார்கள், இரண்டு மூன்று பேர்கள் பேச அனுமதிக்கிறோம் என்று ஸ்பீக்கர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆளும் கட்சித் தரப்பில் அமைச்சர்கள் இருப்பதால், எந்த பாயின்ட் பற்றிப் பேசும்போதும் அமைச்சர்கள் எழுந்து பதில் சொல்கின்ற வாய்ப்பு இருக்கின்றது. அந்த நிலைமை எங்களுக்கு இல்லை. ஆகவே, ஆளும் கட்சிக்கு 5 பேர், எங்கள் கட்சிக்கு ஒருவர், இருவர் என்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, வேண்டுமானால், நீங்கள் அத்தனை பேரும் பேசுங்கள். காங்கிரஸ் கட்சிக்குத் தரப்படுகின்ற நேரத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொண்டு, நீங்கள் எத்தனை பேர்கள் வேண்டுமானாலும் பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுக்கலாம். அப்படித் தர தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. கோவை செழியன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், தலைவர் அவர்களே, டெல்லி நாடாளுமன்றத்தில் அங்கத்தினர்கள் கணக்கை வைத்துத்தான் நேரத்தை அந்தந்தக் கட்சிகளுக்கு ஒதுக்குகிறார்கள். அதேபோல் அங்கத்தினர்களுடைய எண்ணிக்கையை வைத்து நேரத்தை ஒதுக்கினால் எங்களுக்கும் நீதி கிடைக்கும், நாங்கள் பேசுவதற்கும் போதுமான நேரம் எங்களுக்கும் கிடைக்கும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : பேரவைத் தலைவர் இதையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டுதான் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு நேரத்தைப் பங்கிட்டு அளிக்கிறார். இன்னும் அதிக நேரம் தர வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் கேட்கிறார். எதிர்க்கட்சி என்று சொல்லும்போது, காங்கிரஸ் கட்சி மட்டுமல்ல, ஏனைய எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் நேரம் பிரித்துக்கொடுக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் எந்த ஒரு கோரிக்கையின் மீதும் எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் பேசுகின்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கைதான் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆளும் கட்சித் தரப்பில் பேசுபவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவுதான்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, நல்ல நோக்கத்தோடு கொஞ்சம் நேரத்தைத் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : இரண்டு நிமிடங்களில் உங்களுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : என்னுடைய தொகுதியில் அரசாங்க ரப்பர் தோட்டத்தில் 1,500 தொழிலாளர்கள் கடந்த 10 நாட்களாக குறைந்த கோரிக்கைகளை வைத்து வேலைநிறுத்தம் செய்து வருகிறார்கள். அரசாங்கம் இதில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எவ்வளவு உச்ச நிலைக்கு ஏறியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1972 மார்ச் 30]

இரண்டாயிரம் குமாஸ்தாக்களுக்கு எலெக்ட்ரிசிட்டி பார்டில் இரண்டு லட்சத்து பதிமூன்று ஆயிரம் மனுக்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த நிலைமையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கும் போது இந்த நாட்டில் புரட்சி ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால் அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தில் விசேஷ கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கல்வி இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் போராட்ட அறைகூவல் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சினைகளையும் சுமுகமாகத் தீர்க்க வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்குப் பல வாக்குறுதிகளைக் கடந்த சில நாட்களாக அளித்திருக்கிறோம். அதையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டும். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தனியார் புள்ளி ஆசிரியர்களுக்காக ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதாகக் கூறினார்கள். இந்த மன்றத் தொடரிலேயே அந்தச் சட்டம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். காலம் கடத்தாமல் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இத்த நாட்டிலே மகளிர் கல்வியை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதற்காக இந்த அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

எங்கள் ஜில்லாவிலே ஆரம்பப் புள்ளிகள் அரசாங்க நேரடி நிர்வாகத்தில் இருந்து வருகின்றன. அவற்றைப் பஞ்சாயத்துக்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடுகள் நடைபெறுவதாக அறிகிறோம். அது வரவேற்கத்தக்கது அல்ல. அது பிரச்சினைசூரியதா என்பதை வேண்டுமானால் கல்வியமைச்சர் அவர்களே எங்கள் மாவட்டத்திற்கு வந்து அங்கேயுள்ள ஆசிரியர்கள், பொதுமக்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்டு அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை அறிந்து முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்களில் நிதி நிலைமைகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு மேட்சிங் கிராண்ட் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்திற்கு திட்ட கமிஷன் இருப்பதைப்போல் மாவட்டங்களுக்கும் திட்ட கமிஷன் ஏற்படுத்த வேண்டும். மாநிலத்திலேயுள்ள நிதியை மாவட்டங்களுக்கு அந்தந்த மாவட்டங்களின் ஜனத்தொகையின் அடிப்படையிலே ஒதுக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறவிரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது கன்னிபாகுமரி மாவட்டம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

ஊழல் ஆய்வுக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டு ஊழல்களை ஆய்வதாகத் தெரிகிறது. அந்த ஊழல் ஆய்வுக் குழுவின் அறிக்கை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்தால் அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 30]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

வன இலாகா மானியத்திலே பேசும்பொழுது நான் வன இலாகாவிலுள்ள பல ஊழல்களைப்பற்றி எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னேன். அதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் தனிக்கவனம் செலுத்தி பரிசிலனை செய்யவேண்டும்.

தேனி நிகழ்ச்சி சம்பந்தமாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்தார்கள். அதற்கு மாறாக முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே அது சம்பந்தமாக பைல்களையெல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநில சுயாட்சி சம்பந்தமாக டெல்லி அமைச்சர்கள் கூறுகிறார்கள், மாநில சுயாட்சி கேட்கும்பொழுது இந்த மாநிலத்திலே தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும் என்று எச்சரித்திருக்கிறார்கள். ராஜமன்னார் குழுவின் அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு ஏழைகளின் வரிப்பணம் அதற்காகச் செலவுசெய்யப்பட்டு அந்த அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு இன்றைக்கு அந்த அறிக்கை கோல்ட் ஸ்டோரேஜ்இல் இருப்பதுபோல் இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி இந்தக் கூட்டத் தொடரில் விவாதிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். மாநில சுயாட்சி சம்பந்தமாக பிரதமர் கூட இந்த அரசாங்கத்தின் கருத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தக் கூட்டத் தொடரிலே நாம் அதை விவாதித்து நம்முடைய நிலைமையைத் தெளிவாக்கி, உண்மையிலேயே மாநில சுயாட்சி கேட்கிறோமா, அல்லது மாநிலத் திருகு அதிக அதிகாரங்களைத்தான் கேட்கிறோமா, அல்லது தொடர்ந்து அதிகாரத்தில் இருக்கவேண்டுமென்பதற்குத்தான் மாநில சுய ஆட்சி என்ற கோரிக்கையை எழுப்பி மக்களை ஏமாற்றுகிறீர்களா என்பதையெல்லாம் தெளிவாக்கிவிட்டால் பல்வேறு பிரச்னைகள் திரும்பும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. எம். இராஜா : இந்த மாமன்றத்திலே ஒரு மாத காலமாக மிகச்சிறந்த ஆர்வத்தோடு பல்வேறு விவாதங்கள் நடத்தப்பட்டு இன்று ஒப்படைத்தல் என்ற பெரிய சடங்கு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பெரிய தொகையை அமைச்சரவையிடம் நாம் ஒப்படைக்கிறோம். தமிழ் நாட்டு மக்களின் பெரு நம்பிக்கையைப் பெற்றிருக்கிற அமைச்சரவை டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய தலைமையிலே புரட்சிகரமான சோஷலிச திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறது. மேலும் பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற படிப்படியாக ஆனால் உறுதியாக நிறைவேற்றிவருகிறது. அந்த முறையிலே இந்த அமைச்சரவை தமிழ்மக்களால் பாராட்டப்படுகிறது.

நாட்டுப் பாதுகாப்புக்காக கடந்த நான்கு மாத காலத்தில் சுமார் நான்கு கோடி ரூபாயை அரசு திரட்டியிருக்கிறது. இப்படி நாட்டுப் பாதுகாப்புக்காக நிதி திரட்டப்படுவது மாற்றுக்கட்சிக் காரர்களால் குறை கூறப்படுகிறது. நிதி திரட்டுவது கட்டாயப் படுத்தப்படுகிறது, நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்படுகிறது, என்று குறை

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

[1972 மார்ச் 30]

சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தொழிலாளர் நல இலாகாவை இந்த நிதி வகுல் செய்வதற்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

எனக்குப் பழைய நிகழ்ச்சி ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது இந்திய விடுதலைப் போராட்டம் 1942 முதல் 1945 வரை நடைபெற்றபோது எல்லா நாடுகளிலிருந்தும் இந்திய தேசியப் படையை நிறுவப் பாடுபட்ட நேதாஜி சுபாஷ் சந்திரப் பாஸ் இந்திய தேசியப் படை சம்பந்தமாக மலேயாவிலிருந்து ஒரு செய்தியைக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் கூறிய வாசகத்தை நான் இங்கே குறிப்பிடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

"When the I.N.A. is getting trained either to march to victory or spill its last drop of blood on the way, the rich people are asking me whether total mobilisation means 10 per cent or 5 per cent of their riches would be asked; I ask these people if our soldiers can be asked to spill only 5 per cent and 10 per cent of their blood and save the rest?"

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வாசகம் நம்முடைய மாற்றுக்கட்சி உறுப்பினர்கள் அனைவரும் கவனத்தில் கொண்டிருப்பார்களானால் குறிப்பாக இந்த நாட்டு விடுதலைக்காகப் போராடியவர்கள் என்று கூறிக்கொள்கிற மாற்றுக்கட்சிக்காரர்கள் உணர்ந்துகொள்வார்கள். நாட்டுப் பாதுகாப்பு நிதிக்காக எந்த முறையைக் கையாண்டாலும் கட்டாயப்படுத்தினாலும் நிர்ப்பந்தப்படுத்தினாலும் தவறில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நேரத்திலே என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றியும் சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். தடப்பள்ளி, அரக்கன் கோட்டை என்ற வாய்க்கால்கள் இருக்கின்றன. ஏறக்குறைய 300 ஆண்டுகள் ஆகின்றன அவை ஏற்படுத்தப்பட்டு. அவை அதற்கு பிறகு பழுது பார்க்கப்படவில்லை. பழுது பார்க்கப்படாத நிலையிலேயே 25 ஆயிரம் ஏக்கர் பாசனம் பெற்றுவருகிறது. அந்த நிலையிலே அதைப் பழுதுபார்த்து ரீமாடல் செய்தால் 25 ஆயிரம் ஏக்கர் என்பது 40 ஆயிரம் ஏக்கர் வரை பாசனம் செய்வதற்கு வசதிகள் ஏற்படும். எனவே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதை பழுதுபார்க்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் பல பஞ்சாயத்துக்களிலே குடிநீர் வசதி இல்லாத வறண்ட நிலைமை இருக்கின்றது. எனவே குடிநீர் பிரச்சனையைக் கவனித்து விரைவாகத் தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆப்பக்கூடல் முதல் மயிலம்பாடி வரையிலும் உள்ள பஞ்சாயத்துக்களைத் சேர்த்து ஒரு திட்டம் தீட்டி அங்கேயுள்ள ஒன்றியம் அனுப்பியிருக்கிறது. அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 30]

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் எங்கள் பகுதியிலே அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். என்னுடைய பகுதியிலே ஈரோடு திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் ஒரு லட்சம் கிணறுகள் இருக்கின்றன. அவற்றிலே சுமார் 25 ஆயிரம் கிணறுகளுக்குத்தான் இதுவரை மின்சாரம் கிடைத்திருக்கிறது. ஆண்டொன்றுக்கு ஐயாயிரம் கிணறுகள் வீதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையிலே போனால் எங்களுடைய பகுதி பிற்பட்ட பகுதியாக இருப்பதால் நிறைவேற்றுவதற்கு நீண்டகாலம் ஆகும். எனவே அதிகமாக மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிலர் முன்பே பணம் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். மின் இணைப்புக் கொடுப்பதற்கு 3,000 ரூபாய் ஆகும் என்று சொல்கிறார்கள். மின்பொறியாளர்கள். அந்த மூலாயிரம் ரூபாயையும் முன்னாலே கொடுக்கிறவர்களுக்காவது உடனடியாக மின் இணைப்புக் கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு நிறைவேற்றித்தரவேண்டும்.

நம்முடைய அரசு விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றபொழுது இந்தியப் பேரரசு எல்லாவிதமான வகைகளிலும் மோட்டார் பம்புசெட்டுகள் மேலும், உரத்தின் மேலும், மண்ணெண்ணெய் மேலும் வரியை அதிக அளவுக்கு உயர்த்திக்கொண்டிருக்கிறது. இதன்மூலமாக இந்த அரசு விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற முயற்சியிலே ஈடுபடும்பொழுது விலைவாசியை உயர்த்துவதற்கு இந்திய பேரரசு எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். கிணறுவெட்டுவதற்கு வெடிமருந்து மோட்டார்கள் களுக்கு தோட்டாக்கள் வாங்கவேண்டுமென்றால் விவசாயிகள்தான் கலெக்டரிடமிருந்து லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல் ஊராட்சி ஒன்றியங்களே அவற்றை வாங்கிக்கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது பத்திரிகையிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றியும் அமைச்சர்களைப்பற்றியும், மிக இழிவாகவும், தரக்குறைவாகவும் குற்றச்சாட்டுகள் வந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பத்திரிகைமீது நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பத்திரிகைகளிலே வருகின்ற இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்கு நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதோடு சட்டமன்றம் நடக்கின்றபொழுது இந்த மன்றத்திலே அறிக்கை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது அவசியம் கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒன்று. இதனால் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்ற பொறுப்பு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1972 மார்ச் 30]

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

ப. மற்றொரு மிக முக்கியமான விஷயத்தைக் கூறிக்கொள்ள
00 விரும்புகிறேன். காவிரி நதி நீர்ப் பங்கிடு பிரச்சனையை எடுத்துக்
கொண்டால், மேட்டூர் அணையிலிருந்து இந்த ஆண்டு தண்ணீர்
சரியாக விட முடியாமல் குறைந்துவிட்டது. அதற்குக் காரணம்
மேலே அணை கட்டுகிறார்கள். தண்ணீரை அவர்கள் திருப்பி
கொள்கிறார்கள். நம்முடைய அரசு ஹேமாவதி கபினி போன்ற நதிகளிலே
அணைகட்டக் கூடாது என்று எவ்வளவோ சொல்லியும் கூட இந்தியப் பேரரசு
மறுத்துவிட்டது. அப்பொழுது வீரேந்திரப் பாட்டில் முதலமைச்சராக
இருந்த காரணத்தினால் திட்டத்தை தீவிரமாக நடத்தினார்கள்.
அந்தக் காலத்தில்தான் தலையிட முடியவில்லை என்று சொன்னாலும்,
ஆளுநர் பொறுப்பிலே மைசூர் மாநிலம் இருந்தபொழுது,
இந்தத் திட்டத்தை நிறுத்த வேண்டுமென்று இந்தியப் பேரரசைக்
கேட்டுக்கொண்டபொழுது இந்தியப் பேரரசு அதைத் தட்டிக்
கழித்தே வந்தது.

ஆளுநர் என்பவர் இந்தியப் பேரரசின் நேரடிப் பிரதிநிதி.
அந்த ஆளுநர் அவர்கள் ஆளும் பொறுப்பிலிருந்த நேரத்தில்
இந்த ஹேமாவதி நதித் திட்டத்தைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டு
மென்று இந்தியப் பேரரசு முன் வரவில்லை என்றால் நேரடி
யாகவே தமிழகத்திற்குத் தீங்கிழைப்பது, பாதகம் செய்வது என்ற
முடிவுக்கு வந்துவிட்டது என்ற பொருளே தவிர வேறு பொருள்
இல்லை. இந்த நிலையிலே இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள்
நம்முடைய தமிழகத்திற்கு வேண்டிய நியாயமான உரிமைகளைக்கூட
நியாயமாகச் செய்ய மறுத்துவிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நேரத்
தில் மைசூர் மாநிலம் ஆளுநர் அவர்களின் பொறுப்பிலே ஆளப்பட்ட
காலத்திலே அந்த அணைக்கட்டுவது தீவிரமாக்கப்பட்டது. அதற்குப்
பிறகு அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை இந்தியப் பேரரசால்
அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி நம்முடைய தமிழகத்திற்கு எல்லாவிதமான முனைகளி
லிருந்தும் இந்தியப் பேரரசு எந்தெந்த விதங்களில் சங்கடங்களைக்
கொடுக்க முடியுமோ அப்படிக் கொடுக்கிறார்கள். சிலை வைப்பதற்கு
உரிமை இல்லை. அதேபோல் நேஷனல் ஹைவேலிலுள்ள அந்தச்
சாலைகளில் மிக அத்தியாவசியமாக நமக்கு வேண்டிய குடி
நீருக்கான குழாய்களைப் போடுவதற்காக வெட்டுவதற்கு நாம்
இந்தியப் பேரரசிடமிருந்துதான் உரிமை வாங்க வேண்டும்,
தெழி சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன, எடுத்து நடத்த வேண்டு
மென்று சொன்னால் அவர்களிடமிருந்து உரிமையைப் பெற
வேண்டும், வாய்க்கால்களைப் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்றால் நாம்
உரிமை பெற வடக்கே போக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, எங்களுக்கு
உரிமைகளை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால்
உடனே பிரிவினை என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில்
பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்
பதைக் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

1972 மார்ச் 30]

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

“பிரிவினவாதிகளுக்குக் கடுமையாக எச்சரிக்கை. இதுவரையில் நீண்ட காலமாக இவர்களைச் சகித்துக்கொண்டிருந்தோம், இனி மேலும் பொறுக்க முடியாது. நான் யாரையும் அச்சுறுத்த வில்லை, இருந்தாலும் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க முடிவெடுத்தால் உலகில் எந்தச் சக்தியும் என்னைத் தடுக்க முடியாது.”

ஜனநாயகத்தில், பிரதமராக இருக்கக்கூடிய ஒருவரிடமிருந்து வரும் வார்த்தையா இது? எவ்வளவு ஆணவமான முறையில், நான் ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சித்தால் அதை எந்தச் சக்தியாலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது என்று ஆணவப் போக்கில், சர்வாதிகாரியைப்போல் ஆணவமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருந்த நிலைகளையெல்லாம் வரலாறு நமக்கு காட்டுகிறது. இப்படி பேசுவதன்மூலம் இந்திய உபகண்டத்தில் இருக்கும் ஒற்றுமை உணர்ச்சியை, ஒருமைப்பாட்டை இந்த அம்மையார் அவர்கள் தகர்க்கிறார்கள்.

மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு, அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த கேரளாவின் நிதியமைச்சர் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

“If Kerala's problems were not viewed with sympathy and understanding and if a ban on overdraft was imposed, it may lead the State to financial crises and strike at the roots of national solidarity”

என்று அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆக இன்றைக்கு இந்த அம்மையார் போகும் போக்கு, இந்தியப் பேரரசு போகும் போக்கு இந்திய உபகண்டத்தில் ஒருமைப்பாடு இருக்கக்கூடாது, ஒற்றுமையாக இருக்கக்கூடாது என்ற அளவிற்குச் செய்வதாக இருக்கிறது. ஒரு தணிக்கைக் குழு என்று எடுத்துக்கொண்டால், நம் நாட்டின் பண்பாடு வேறு, கலாச்சாரம் வேறு என்று குறிப்பிடுகிறோம். ஆனால் அவர்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்தியா முழுவதும் ஒரே பண்பாடு, ஒரே கலாச்சாரம், ஒரே மதம் என்று கூறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் நம் இந்திய உபகண்டம் முழுவதும் ஒரே விதமான தணிக்கைக் கட்டுப்பாட்டை வைக்க மறுக்கிறார்கள் இப்படிப் பேசும் நேரத்தில் இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்தியப் பேரரசு நமக்குரிய குறைகளை, நியாயமான வேண்டுகோள்களை உடனுக்குடன் தீர்த்து வைக்கவில்லை யென்றால் இந்த நாட்டின் ஒருமைப்பாடும், ஒற்றுமையும் சிதறும். இதை நான் மட்டும் கூறவில்லை, அவர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே, பெரும் பொறுப்புடனில் இருப்பவர்களை கூறுகிறார்கள். அந்த நிலை ஏற்படுமானால் அதற்குப் பொறுப்பு இந்திரா காந்தி அம்மையாராசத் தான் இருக்கவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்து கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடும் தமிழ்நாட்டு மக்களும் அப்படிப்பட்ட எண்ணத்திற்குத் தள்ளப் பட்டால் அதற்கு இந்திராகாந்தி அம்மையார்தான் பொறுப்பாளி என்று கூறிக்கொண்டு அமர்கிறேன் வணக்கம்.

[1972 மார்ச் 30]

திரு. கே. என். குமாரசாமி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நிதி ஒதுக்க மசோதாவின்போல என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்திலே பாதிக்கப்பட்ட வறட்சிப் பகுதிகளில் இருக்கும் விவசாயிகள் அரசாங்கத்திலே பட்ட கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல், அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் மீது ஜப்தி முதலிய நடவடிக்கைகள் இன்றைக்கு எடுக்கப்பட்டு அரசாங்கத்தால் பாதிக்கும் அளவில் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் ஏற்கெனவே வறட்சிப் பகுதிகளாக இருக்கும் அந்தப் பிரதேசத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கடன்களைத் தள்ளி வைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் முதன் முதலில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம், அந்தப் பகுதி களினுடைய வறட்சித் தன்மையைப் போக்கவேண்டுமென்றால் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை அந்தப் பகுதி மக்கள் கேட்டுக்கொண்டும் கூட அதற்கான முயற்சியை இன்னும் எடுக்கவில்லை என்ற நிலையில் அங்கேயிருக்கும் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படும் சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

அது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தை அணுகிக் கேட்கும்பொழுது கேரளா வில் இருக்கும் தண்ணீரை தமிழ்நாட்டிற்கு எவ்வளவு அதிகமாகப் பயன்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவிற்கு வாய்ப்பை அரசாங்கம் உருவாக்கும் என்றும் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பாண்டியாறு, புன்னம்புழா பற்றி கேரள அரசோடு பேசி முடிவு காண முடியும். அந்தத் திட்டம் தமிழகத்திற்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அது சம்பந்தமான திட்டங்கள் என்னவாயிற்று என்றுகூடத் தெரிவிக்கவில்லை. அறிக்கையிலே குறிப்பிட முடியக்கூடலை. காரணம்,

கேரள அரசாங்கத்தோடு இருக்கும் நமது சிக்கல்கள் எப்பொழுது தீர்க்கப்படும் என்று அரசாங்கத்தின் சார்பில் உறுதி கொடுத்தாக வேண்டும். அதை நம்பியிருக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் கிணறுகளை ஆழமாகத் தோண்டியும்கூட இன்றைக்கு அதிலேயிருந்து விவசாயிகள் நீர் பாய்ச்ச முடியாத ஒரு சூழ்நிலையிலும் துன்பப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நெல்லித்துறை குடிநீர்த் திட்டம் பற்றி அறிவித்திருக்கிறார்கள். சிங்கநல்லூர் பஞ்சாயத்திலும், பல்லடம், சூலூர் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் குடிநீருக்காக மிகுந்த தொல்லைப் படுகிறார்கள். எனவே இதை உடனடியாக அரசாங்கம் அமுலாக்கப் போகிறதா என்பது ஏதோ அப்படியே தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தில் உடனடியாகத் தீவிரமாகச் செயல்பட்டால் 20 லட்சம் மக்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அதைத் துரிதப்படுத்துமாறு இந்த நேரத்தில் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 30]

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

அடுத்து, இன்னொரு பிரச்சனை. தேயிலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் பல்வேறு பகுதிகளில், நீண்டகாலமாகத் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை தனித்தனியாக வைத்தும் தோட்ட முதலாளிகளை வைத்தும் கூறியும் அவர்களது குறைகள் தீர்க்கப்படவில்லை. பல வருஷங்களாக சம்பள உயர்வு போன்ற பல்வேறு பிரச்சனைகளை, 23 அம்சக் கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி சகல தொழிற் சங்கங்களும் ஒன்று சேர்ந்து இதன் பேரிலே அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு, உண்ணாவிரதம் போன்ற போராட்டங்கள் நடைபெறும் சூழ்நிலையில் அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையில் அரசாங்கம் தலையிட்டு அவர்களது நீண்ட நெடுநாளைய கோரிக்கைகளான சம்பள உயர்வு போன்ற பிரச்சனைகளுக்கு முடிவுகாண வேண்டுமென்று முடிவெடுப்பது நல்லது. அப்படிச் செய்து தமிழ் நாட்டில் தொழில் அமைதியை உண்டாக்க வேண்டுமென்பதை இன்றைய அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும் சரியான முயற்சியாக செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது ஒரு சமுதாயத்தின் தொழில் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டால் அவர்களோடு சேர்ந்து வாழும் மக்களும் பெரும் கஷ்டத்துக்கு உள்ளாகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து அதற்கான காரியங்களைச் செய்ய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி பீடித் தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால் அரசாங்கம் தீர்மானித்த சம்பளம் முதலியவைகளை பல முதலாளிகள் கொடுக்க மறுப்பதால் போராட்டம் இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனையில் எந்த முடிவை மேற்கொண்டாலும் அந்த முடிவுகளை அமுலாக்குவதற்கு எந்த முதலாளி மறுத்தாலும் அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். அப்படி முன்வராமல் இருப்பதன் மூலம் முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை ஏமாற்றும் சூழ்நிலைகளைப் பார்க்கிறோம். அந்த நிலைமையைப் போக்கவேண்டும். சட்டங்கள் தொழில் உறவுகளை ஏற்படுத்தும் முறையில் சரியாக அமல் ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லும்பொழுது அதை மீறும் யாரும் எந்தத் தரப்பிலிருந்து வந்தாலும் அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசனங்களுக்கு வீட்டுமனை ஒதுக்குவதற்காக மாவட்டத்திற்கு ஒரு லட்சம், ஒன்றேகால் லட்சம் என்ற அளவில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது போதாது. தற்போது வீட்டுமனை வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. என்னுடைய பகுதியில் பல்லடம், சூலூர்பேட்டை போன்ற பகுதிகளிலிருந்து வீட்டு மனை கேட்டு மகஜர்சன் அனுப்பி ஏழெட்டு ஆண்டு காலமாகியும் இன்னும் இடம் கிடைக்காமல் இருந்து வருகிறது. சூலூர் பகுதியில் வெள்ள பானையம் என்ற கிராமத்திலிருந்து மனை கேட்டு எட்டு ஆண்டு காலமாகியும் கூட இன்னும் கிடைக்கப் பெறாமல் இருக்கிறது. சூலூர், இருசூர் பகுதியில் சர்வே செய்யப்பட்டு முடிந்தும் அப்படியே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அரிசனங்களுக்கு வீட்டுமனை ஒதுக்குவதில் அரசாங்கம் கொஞ்சம் சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1972 மார்ச் 30]

விவசாயிகள் கிணறு வெட்டுவதற்காக தோட்டா வாங்க வேண்டுமென்றால் அந்தத் தோட்டா லைசென்சை தனிப்பட்ட நபர்களுக்குக் கொடுப்பதன் மூலமாக தோட்டாவை விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலைக்கு விற்காமல் திருட்டுத்தனமாக விற்பதாகப் புகார்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இப்படி தனி நபர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்காமல் பஞ்சாயத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாக இதை விற்பனை செய்யும் நலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய அபிவிருத்திக்குக் குட்டைகளை அதிகமாக வெட்டவேண்டும். சின்னவேடம்பட்டி என்ற கிராமத்தில் பல வருஷங்களாக காங்கிரஸ் அரசு இருந்தபோதே கூட 100 ஏக்கரில் குட்டை அமைக்கும் பரபோசல் போடப்பட்டு அது சம்பந்தமாக முடிவு ஏற்படாமலேயே இருந்து வருகிறது. இந்த அரசாங்கம் வந்தபிறகு பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்து பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களை அழைத்துச் சென்று அந்த குட்டை கட்ட வேண்டிய இடத்தைக்காட்டி, அமைச்சர் அவர்களும் அதை கட்டிக் கொடுப்பதாக விவசாயிகளுக்கு உறுதிமொழி கொடுத்தார்கள். அது என்னவாயிற்று என்றே தெரியவில்லை. இதனால் அந்தப்பகுதி விவசாயப் பெருமக்கள் பெருத்த ஏமாற்றத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். குலூருக்குப் பக்கத்தில் ராமச்சந்திரன்குளம் என்பதை 100 ஏக்கரில் அமைத்துக் கொடுத்தால் நூற்றுக் கணக்கான விவசாயிகள் நன்மை அடைய முடியும். இந்த இரண்டு குளங்களை அமைத்துக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகள் மிகவும் மோசமாகப் போய்விட்டன. அந்தச் சாலைகளில் போக்குவரத்து போக முடியாமல் தண்டாடுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அந்தச் சாலைகளை ரிப்பேர் செய்வதற்குப் பணமில்லாத நிலைமையில் அந்தச் சாலைகள் பழுதடைந்த நிலையிலேயே இருக்கின்றன. அந்தச் சாலைகளைப் பழுதுபார்க்க அரசாங்கம் அந்த ஊராட்சிகளுக்கும், பேரூராட்சிகளுக்கும் பண உதவி செய்து உதவ வேண்டும். பஸ் போக்குவரத்து ரோடுகளை அரசாங்கமே ஏற்று சீரமைத்துக்கொடுக்கவேண்டும்.

அப்படி என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு ஹைவேஸ் ரோடுகள் இருக்கின்றன. ஒன்று கொச்சின்-சென்னை ரோடு, இன்னொன்று கோவையிலிருந்து ஊட்டி-திருச்சி ரோடு. இந்த ரோட்டின் இடையில் பெரிய பள்ளங்கள் இருக்கின்றன. இதனால் போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. அங்கு அந்த ரோட்டைச் செப்பணிட்டு ஆங்காங்கு பாலங்களைக் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பொதுவாக அரசாங்கத்தின் துரித நடவடிக்கை தேவை என்று கூறி பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. சு. துரைசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் முதல்வர் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி ஒதுக்க ஒப்படைவை வரவேற்று சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் இப்போது தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் தொழிலாளர்களைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டு அரசாங்கம் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்ற அடிப்படை

1972 மார்ச் 30]

[திரு. ஈ. துரைசாமி]

யில் பேசினார். அவர்கள் தொழிலாளர்கள் நல மானியக் கோரிக்கையின் போது இதே கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பின்னால் நான் பேசுகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் தொழிலாளர் துறையில் எடுத்திருக்கும் நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்காட்டி இதைவிடச் சிறந்த முறையில் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்கிற அரசாங்கம் இருக்குமானால் எனக்குப் பின்னால் பேசக்கூடிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதைப்பற்றி குறிப்பிடவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நான் கருத்தைத் தெரிவித்தேன். அதற்குப் பின்னால் பலபேர் பேசியிருந்தாலும்கூட இந்த அரசாங்கத்தை வேறு மாநில அரசாங்கங்களோடு ஒப்பிட்டு நம்முடைய அரசு தொழிலாளர் நலனில் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கத்தவறி விட்டது என்ற குற்றச்சாட்டை யாராலும் சுமத்த முடியவில்லை என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் ஒன்றை கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன். அண்மையில் நடைபெற்ற பல்வேறு தொழிலாளர் போராட்டங்களைப் பொறுத்து மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளை அத்தனைபேரும் தெளிவாக அறிவோம். நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

1964-ம் ஆண்டு கோவை பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போனஸ் வேண்டுமென்ற கோரிக்கைக்காகப் போராடினார்கள். போராட்டம் என்றால் எல்லோரும் வேலையைச் செய்துவிட்டு வேலை முடிந்த பிறகு அமைதியாக காம்ப்வுண்டுக்குள் உட்கார்ந்துகொண்டார்கள். தங்களுடைய கோரிக்கையைக் கவனப்படுத்துவதற்காக. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அன்று இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கூடியிருந்த தொழிலாளர் மத்தியில் தடியடிப்பிரயோகம் நடத்தி அவர்களை அப்புறப்படுத்தும் முயற்சியிலே ஈடுபட்டார்கள். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் கோவை வந்திருந்தார்கள். அவர்களைச் சந்திப்பதற்காக தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சர்க்கூட் ஹவுசுக்குச் சென்று முதலமைச்சரைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம். கிடைத்த பதில் எல்லாம் “நீங்கள் போராட்டம் நடத்த ஆரம்பித்த பிறகு என்னை வந்து பார்க்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்கள், உங்களைப் பார்க்க முடியாது, போ” என்று எங்களை அனுப்பி வைத்தவர்கள்தான் இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கத்தைப்பற்றி குறை கூறுகிறார்கள் என்பதை நினைக்கும்போது உள்ளபடியே வியப்பாக இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக எடுக்கப்படுகின்ற நடவடிக்கைகளை முழுக்க முழுக்க வரவேற்கிறேன்.

பொதுவாக இன்னொரு கருத்தையும் அவர்கள் சட்டமன்றத்திற்கு உள்ளேயும், வெளியேயும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். “திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்து கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் அரசாங்க நிர்வாகத்துறையில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் களைக் கழகச் செயலாளர்கள், மற்றவர்கள் குறுக்கிடுகிறார்கள். கட்சிக்காரர்கள் குறுக்கிடுகிறார்கள்” என்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு கருத்தை உங்கள் மூலமாகச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகள்

[திரு. ச. துரைசாமி]

[1972 மார்ச் 30]

எந்தக் கட்சி அமைப்பைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் பொது மக்களுடைய கோரிக்கைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் நான் உதாரணத்திற்கு ஒன்று கூற விரும்புகிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலுள்ள ஒரு கிராமத்தில் இரண்டு தரப்பாருக்கு இடையே தகராறு ஏற்பட்டு விடுகிறது. தகராறு ஏற்பட்ட பிறகு ஒரு தரப்பார் காவல் நிலையத்திற்குச் சென்று புகார் கொடுக்கிறார். அந்தத் தகவல் கொடுத்தவுடன் காவல் நிலையத்திலிருந்து விசாரிக்க ஒருவர் போகிறார். இதற்கு முன்பெல்லாம் இப்படி தகராறு ஏற்பட்டால் கிராமத்திலுள்ள செல்வாக்கு மிகுந்தவர்கள், வசதி படைத்தவர்கள், கர்ணம், முன்சீப், பஞ்சாயத்துத் தலைவர் போன்றவர்கள் போலீஸ் அதிகாரியிடம் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பதிலேயே தங்களுடைய எண்ணத்தைக் கூறுவார்கள். அப்படி அவர்கள் தங்களுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி சொல்லுவதன் காரணமாக உடன்பாடு வராமல் போய்விட முடியும்.

அதிகாரிகளை அணுகும்போது பொதுமக்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில்தான் செல்கிறார்கள். ஒருவர் அவர் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது கிளைக் கழக செயலாளராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது எந்தக் கட்சியின் செயலாளராக இருந்தாலும் சரி, பொதுமக்களின் கோரிக்கைகள் மீதுதான் அதிகாரிகளைச் சந்திக்கச் செல்கிறார்கள். ஆகவே அப்படிச் செல்வதில் எந்தத் தவறும் இல்லை. அல்லது ஏதாவது குற்றச்சாட்டு இருந்தால் ஆதாரங்களோடு சட்டிக் காட்டி இன்னார் தப்பு செய்தார் என்று சொன்னால் ஒத்துக்கொள்ளலாம்.

பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகள் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்தபோது அவர்கள் வசதி படைத்தவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் செல்லவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. தொலைபேசி மூலம் பேசி அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போட முடியும் அவர்களுக்கு. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பிரதிநிதிகள் ஏழைக் குடும்பங்களிலிருந்து வந்திருப்பதால் அவர்களுக்கு வசதி இல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் நேரடியாகச் சென்று காரியங்களை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். இப்படிச் செல்வதால் மட்டும் குறை கூறுவது என்பது நியாயம் அல்ல.

அடுத்து, என் தொகுதி பற்றி ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்று திருப்பூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள கிராமங்களில் குடிநீர் பஞ்சம் இருக்கிறது. அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 23 ஊராட்சி மன்றங்கள் உள்ளன. அவற்றில் நான்கு ஊராட்சி மன்றங்களைத் தவிர மீதமுள்ள ஊராட்சிமன்றங்களில் குடிநீர் பஞ்சம் கடந்த ஒரு மாத காலமாக ஆரம்பித்துவிட்டது. வெயில் ஏற ஏற எந்தஅளவில் அது முடியும் என்று தெரியாது. ஆகவே முதல்வர் அவர்கள் அவர்களது நிதியிலிருந்து கோவை மாவட்டத்தில், குறிப்பாக பல்லடம், அவினாசி வட்டங்களிலும், திருப்பூர் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளிலும் குடிதண்ணீர் கிணறுகளை ஆழப் படுத்துவதற்கு வேண்டிய நிதியை ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 30]

[திரு.சு. துரைசாமி]

பல்லடம், அவினாசி வட்டாரங்களைப் பொறுத்தவரையில் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்க—பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு திட்டமாகயிருந்தாலும் சரி—அங்குள்ள கிணறுகளுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு வாய்க்கால் பாசனம் இல்லாவிட்டாலும்கூட அங்குள்ள கிணறுகள், குட்டைகளுக்குத் தண்ணீர் வரக்கூடிய விதத்தில் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்து தரவேண்டும். அப்போதுதான் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு ஓரளவிற்கு உதவி செய்ததாக அமையும். அதோடு குடிநீர் பஞ்சமும் ஓரளவிற்கு நீங்கும்.

திருப்பூர் நகரத்தில் 125,000 மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அவ்வளவு பெரிய மக்கள் தொகை கொண்ட ஒரு நகரத்திற்கு முன்பு கட்டப் பட்ட ஆஸ்பத்திரி தான் இருக்கிறது. அங்கு 56 படுக்கைகள்தான் உள்ளது. அதற்கு வைர விழா கூட கொண்டாடிவிட்டார்கள். அங்கு ஒரு பெரிய மருத்துவமனை கட்ட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்ட நாட்களாகவே இருந்து வருகிறது. மருத்துவத் துறையும், பொதுப் பணித்துறையும் 200 படுக்கைகள் கொண்ட ஒரு ஆஸ்பத்திரியை கட்டுவதற்கு செயற்குறிப்பு ஒன்றினைத் தயாரித்துள்ளது. அரசாங்கமே அதற்கான முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டாலும் கூட பொது மக்களிடமிருந்து ஐந்து லட்சம் ரூபாய் திரட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இரண்டு லட்சம் ரூபாய் வரை பணம் சேர்த்திருக்கிறோம். மீதி உள்ளதை விரைவில் சேர்த்துக்கொடுக்கிறோம். எனவே முதல்வர் அவர்கள் அந்த நகரத்திற்கு அந்த 200 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவ மனையை விரைவில் அமைத்துக் கொடுக்கும் ஏற்பாட்டினைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய நாற்பது ஏக்கர் நிலத்தை நன் கொடையாகக் கொடுக்கிறோம். அங்கு வேண்டிய தண்ணீர் வசதியும் இருக்கிறது. முன்னால் கூட மருத்துவத் துறையினரும், பொதுப் பணித் துறையினரும் அந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டு அது ஏற்ற இடம் என்று அவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதற்கான நடவடிக்கைகளை முதல்வர் அவர்கள் விரைவில் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அங்கு தொழிலாளர்களுக்கான இரண்டு ஈ.எஸ்.ஐ. மருந்தகங்கள் உள்ளன. அந்த இரண்டு மருந்தகங்களும் வடக்குப் புறத்தில் இருக்கின்றன. பனியன் பாக்டரியைச் சேர்ந்தவர்கள் அநேக மாக தெற்குப்புறத்தில் இருந்துதான் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமங்களிலிருந்து நாலேந்து மைல் கடந்து வர வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே தெற்குப்புறத்தில் ஒரு மருந்தகம் அமைக்கப்படவேண்டும். அதுவும் பரிசீலனையில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதையும் விரைவாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, வருவாய்த் துறையைப் பொறுத்தவரையில் வருவாய்த் துறை வாரியம் என்பது விரைவாக எடுத்தவிட வேண்டிய ஒன்றாகும். உதாரணமாக, திருப்பூர் நகரத்தில் சூசைபுரம் என்ற இடத்தில் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சப்-கலெக்டர் அவர்கள்

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1972 மார்ச் 30]

எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென்-க்கு சில பேர்களுக்கு நிலம் பட்டா செய்து கொடுத்திருந்தார்கள். பின்னால் டி.ஆர்.ஓ. அதை ரத்து செய்து விட்டார்கள். ரெவின்யூ போர்டு அதுபற்றி பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்கிறோம் என்று அறிவித்தார்கள். அப்படி அறிவிக்கப்பட்டு மூன்று ஆண்டுகளாகிவிட்டன. அப்படி அறிவிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னர் பலர் அவ்விடங்களை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னைப் போன்றவர்களிடம் வந்து வீடுகள் கட்டிக் கொள்ளலாமா என்று கேட்டால் எங்களால் உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியவில்லை. வீடுகள் கட்ட முடியாது என்று சொன்னாலும் அதையும் மீறி வீடுகள் கட்டிக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே அதுகுறித்து விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பட்டது.) நிலம் ஒப்படை செய்யும் அதிகாரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு தான் இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டு செயல்படும் அரசை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. கிருட்டிணன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை ஒதுக்கீட்டு மசோதாமிது பேசும்போது முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் கவனத்திற்கு எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றை இங்கு சமர்ப்பிக்கிறேன்.

எனது தொகுதியாகிய பேரணம்பட்டு தொகுதி உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் தஞ்சையை அடுத்து இரண்டாம் நிலையில் உள்ளது. அப்படி உணவு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இடத்தில் நீர் பற்றாக்குறை காரணமாக அங்கு விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே அங்குள்ள விவசாயிகளின் நலனுக்காக பத்திரபள்ளி, மோர்தானா அணைகளை கட்டித் தருவது என்பது பல ஆண்டுகளாக பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அதை வெகு விரைவில் செயல்படுத்தித் தர ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் என் தொகுதியில் வாணியம்பாடி, உதேந்திரத்தை இணைக்கும் பாலாற்றின் குறுக்கே ஒரு மேம்பாலம் கட்டித்தர வேண்டுமென்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ஆம்பூர் குடியேற்றத்திற்கிடையே நரியம்பட்டு அருகில் கோட்டாற்றில் ஒரு தரைப்பாலம் அமைத்துத்தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் தரைப்பாலத்தை அமைத்துத் தருவதாக பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி அவர்கள் வாக்களித்தும் கூட இன்றுவரை அது செயல்படாமல் இருந்துவருகிறது. ஆகவே அதையும் உடனடியாகச் செய்துதர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று ஏழை எளிய மக்களுக்கு காட்டு நிலங்களை கொடுப்போம் என்று முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். என் தொகுதி காரப்பட்டு, எருக்கம்பட்டு, அரங்கல்லூர்க்கம் காடுகளில் 5,000 ஏக்கர் வரை காட்டு நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. அந்த நிலங்களில் எந்த விதமான மரங்களோ அல்லது செடிகளோ இல்லை. இருபது ஆண்டுகளாக

1972 மார்ச் 30]

[திரு. நா. கிருட்டிணன்]

அப்படித்தான் இருக்கிறது. எனவே அந்த நிலங்களை நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்தால் அந்நிலங்கள் விவசாயத்திற்கும் பயன்படும். ஆகவே அதையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என் தொகுதி சுற்றுவட்டாரத்தில் வேலூர், வாணியம்பாடி, ஆம்பூர் போன்ற இடங்களில் பீடித் தொழில் செய்யும் முஸ்லீம் பெருங்குடிமக்கள் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். ஆனால், அந்தப் பீடித் தொழில் நடத்துகிற முதலாளிகள் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஆண்டு பூராவும் வேலை கொடுக்காமல் ஆண்டுக்கு ஆறு மாதகாலம்தான் வேலை கொடுக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அந்த முஸ்லீம் பெருங்குடிமக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதுபற்றி அரசுக்கு மனு செய்தும் கூட அது கவனிக்கப்படவில்லை. அந்தத் தொழிலாளர் மக்கள் மிகவும் வேதனைப்படுகிறார்கள். ஆகவே அரசு இதைத் தடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இந்த நல்ல வாய்ப்பை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைக் கூறிக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE: Sir, I wish to offer a few remarks with regard to the Appropriation Bill.

Now I would like to refer to certain statistics re-tax revenue given in the Detailed Budget Memorandum for the year 1972-73. The Appropriation Bill has been so framed that the common man is hit at several points both by the Central taxes and the State taxes. In other words, we have mainly taken up measures with regard to the direct tax and we have increased the direct tax. So far as the share of Central taxes is concerned, it has been increased to Rs. 5.97 crores. As regards the State taxes, we have increased it to Rs. 16.96 crores. In other words, the total increase in the share is Rs. 22.93 crores. What is the method by which we have increased it?

As regards the Central taxes, we have increased the share of Union Excise and additional Excise Duties to Rs. 4.09 crores. In other words, the Union Excise duty directly affects the common man and it is an indirect taxation. Then we have increased the Sales Tax by Rs. 9.4 crores, excise duties by Rs. 10.37 crores and Union Excise by Rs. 4.09 crores. Thus there is a total increase of Rs. 23.86 crores and that is mainly due to indirect taxation and not due to direct taxation.

My main grievance against the Government which are crying from the house tops that they are for the poor man and the common masses is that they have indulged in indirect taxation. We have increased the State Excise duty by Rs. 10.37 crores. During 1971-72 it was Rs. 25.12 crores and during 1972-1973 it is Rs. 35.49 crores. Thus there is an increase to the tune of Rs. 10.37 crores. Whereas the tax on luxuries has not appreciably increased. The total taxes on luxurie

DR. H. V. Hande

[1972 மார்ச் 30]

amounted to Rs. 10.94 crores in 1971-72 and Rs. 10.59 crores in 1972-73. In other words, there is a fall in the estimate to the tune of Rs. 35 crores. So also with regard to the Entertainment Tax, in 1971-72 it was Rs. 9.00 crores and in 1972-73 Rs. 8.68 crores. In other words, there is a reduction to the tune of Rs. 32 crores. This shows that the Government are making great provision for greater evasion of tax and that is the important point.

Then I come to electricity. Last year the budget estimate was Rs. 8.7 crores and Rs. 3.86 crores this year. There is a reduction to the tune of nearly Rs. 5 crores. On what basis this has happened, we do not know. Then I come to taxes and duties and other receipts. Last year it was Rs. 8.63 crores and only Rs. 3.75 crores this year. There is a fall of about Rs. 4.88 crores. I request the Hon. Chief Minister to give clarifications with regard to the above points when he replies to the debate.

Then I come to the most important problem relating to the veterinary college students. I know that this matter has been engaging the attention of the Hon. Chief Minister and the Hon. Minister for Health for the past three or four days. Their problem has become worse. They have exhibited their anxiety by courting arrest yesterday and of course they were fortunately let off subsequently. To-day also they have gone on hunger-strike. If the Hon. Chief Minister gives some sort of assurance, it would be possible for the students to withdraw their strike. Sir, yesterday the Hon. Minister for Health had stated that the period of 7 or 8 months training during vacations was not taken into account by the University and the actual period of training was only 5½ months. In other words it is not compulsory.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, ஒரு கிளாரிபிகேஷன். நேற்றைய தினம் மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அறிக்கை அளிக்கிற நேரத்தில் 5½ ஆண்டு படிக்கிறார்கள், ஒரு ஆறு மாத காலம் பிராக்டிகல் பயிற்சி பெறுகிறார்கள், ஆக 5¾ ஆண்டு பயிற்சி பெறுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை நீங்கள் 5½ ஆண்டு என்று ஊகித்து எடுத்துக் கொண்டு, அதுவும் தவறான தகவலாக மாணவர்கள் மத்தியில் பரவக் கூடாது. மாணவர்கள் பிரச்சனை பற்றி பேசுகிறார்கள். நேற்றைய தினம் வாக்குறுதி கொடுத்ததற்குப் பிறகு, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், திரு. சுப்பு அவர்களும் போய் சமாதானம் செய்ததாகவும், அதைக்கூட மாணவர்கள் கேட்கவில்லை. அத்துமீறி சில செயல்களில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அதைப்பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

1972 மார்ச் 30]

DR. H. V. HANDE : Sir, my point is that so far as the Regulation and Syllabus for the B.V.Sc. Degree Examination prescribed by the University are concerned, it is stated there in—

“ At the end of the fourth year course of study the students shall undergo a course of practical training in a farm for 1½ months during the vacation ”.

So that is compulsory and that must be taken into account. I request that the whole matter should be reviewed and I hope and trust that the Government will do something about it.

Then I come to the strike of lorry owners which is to commence from 1st April.....

(Mr. Chairman sounded the gong.)

Sir, I want five more minutes.

So far as the strike of the lorry owners is concerned, I request the Hon. Chief Minister to take some anticipatory measures and convene a meeting to discuss the problem. I hope he will do something about it.

Then I want to refer to the number of persons who are unemployed on account of the surrender of routes by private operators in Madurai. They are not given jobs in the Pandiyan Transport Corporation. Some of them met me about 15 minutes ago and represented their case. I request the Government to do the needful in the matter.

Then I come to the cost of living index. I request the Hon. Chief Minister to find out why exactly there has been a steep fall in the cost of living index. The argument of the Statistics Department would be that the wholesale price has come down. Our argument is that the wholesale price has not come down. There must be something wrong either at the stage of price calculations in Madras or at the stage of constructing the index number by the Labour Bureau in Simla. The State Government must take the earliest opportunity to locate the error, if any, and rectify the same with retrospective effect, as it affects 3 lakhs of workers and the Trade Union leaders also have given a statement in that regard. I hope and trust that the Hon. Chief Minister will do something and find out why exactly this has happened.

Lastly, Sir, I have got to talk about an unpleasant matter. I have to bring to the attention of the Hon. Chief Minister a serious irregularity which had taken place somewhere near Tiruchirappalli, in the Coleroon tollgate checkpost. I would particularly express about the action taken against one A. Jagannathan, Assistant Commercial Tax Officer. He was first transferred to Madurai under orders of the Board of Revenue (C.T.) Ref. Cl. 8902/70, dated 17th November 1970 and the Commissioner

[Dr. H. V. Hande]

[1972 மார்ச் 30]

for Land Revenue, Food Production and Commercial Taxes was the late Mr. T. A. S. Balakrishnan, I.A.S. This order has been signed by C. Sundaramurthy, Secretary (C.T.). This A. Jagannathan, Assistant Commercial Tax Officer was transferred on 17th November 1970. Then again on 19th November 1970, that is two days later, he was re-transferred from Madurai division to Kanyakumari district vice a vacancy and now I understand Jagannathan has been suspended. For what reasons he has been suspended is not known. My information is that he acted in a very bold and clearcut manner, the manner in which any Officer should act and for which any officer should get praise and compliment.

All that he did was on 8th November 1970 at about 11.55 hours, in the Coleroon tollgate Checkpost, Tiruchirappalli district, he caught hold of a lorry, MDY 3670, named AK and NP. The Hon. Chief Minister will recall that on 16th March 1972, in connection with a fake notes case, some persons were caught. One Veerappan, A. Karuppiyah and Poornathammal were also involved in this particular case. When this lorry was passing through that tollgate, this officer stopped that lorry. The owners of the goods were as per trip sheet record and the consignee was one Durairaj Chetty of Tiruvannamalai. One Mr. B. Jayaraman an employee in a rice mill wanted to talk over the phone from the checkpost and he agreed to pay for the phone charges. He talked to phone No. 145 Tiruvannamalai with one Mr. Kannan. These are all on record. He wanted the whole thing to be released immediately. Then the matter was referred to the superior officer, the C.T.O. at Tiruchirappalli Town. Then it was ordered by him that it should be left off... ..

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னது சரியாகப் புரியவில்லை. இரண்டையும் சொல்லிவிட்டு விட்டுவிட்டார்கள். திருவண்ணாமலையில் கள்ள நோட் பிடிப்பட்ட லாரியும், திருச்சியில் நடைபெற்றதாகச் சொல்லுகிறாரே அந்த லாரியும் ஒன்று என்று வாதாடுகிறார்களா?

DR. H. V. HANDE : My contention is that this lorry is owned by A. K. & N. P. As far as the fake notes were concerned, I have come to know that A. Karuppiyah and N. Poornathammal were supposed to be involved in it and along with them one Veerappan has been arrested. I do not say anything more than what I know.

மாண்புமிகு திரு. செ.மாதவன் : தயவு செய்து—இப்படி வெளியே பேசலாம்—சட்டமன்றத்தில் சொல்வது சரியல்ல. திருச்சி ஏ.வி.டி.ஓ. லாரி, அதை அத்தோடு விட்டுவிட்டார்கள். திருவண்ணாமலை, கள்ள நோட்டு பூரணத்தம்மாள், அம்மாள் புருஷன்—அதோடு விட்டுவிட்டார்கள். அந்த லாரிதான் இந்த பூரணத்தம்மாளுக்குச் சொந்தம் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்களா? அந்தத் தவறைச் செய்யக்கூடாது. அந்த

1972 மார்ச் 30]

[திரு.செ. மாதவன்]

லாரிக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அந்த லாரி சொந்தக்காரர் யார், அவர் எந்த ஊர் என்ற விவரங்களெல்லாம் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அந்த லாரி நெம்பர் எம்.டி.ஓய். 3670. அந்த லாரிக்கு ஓனர் யார் என்பதும் விசாரித்திருக்க வேண்டும். பூரணத்தம்மாளுக்கு, அதற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. அந்த நபர்களுக்கும் இந்த லாரிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இது திருச்சியில் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்ட லாரி. அதனுடைய சொந்தக்காரர் வேறு ஒருவர், ஏ. கண்ணையா நாயுடு, என். பழநிச்சாமி. அதை ஓட்டி வந்த பாண்டியன் கள்ளநோட்டு வழக்குக்கும், அதற்கும் சம்பந்தம் உண்டா என்பதைத் தெளிவாக ஆதாரத்தோடு சொன்னால் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவல்படி, நாங்கள் விசாரித்ததில்—ஆதாரம் காட்டுவதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன்—அந்த லாரிக்கும் பூரணத் தம்மாளுக்கு எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லை. “கே” என்றால் கருப்பையா, “பி” என்றால் பூரணத்தம்மாள் என்று வெளியிலே வேண்டுமானால் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். சட்டமன்றத்தில் சொல்வது சரியல்ல. எம்.டி.ஓய். 3670 ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்ட லாரி. எங்கே ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது என்பதை அங்கத்தினர் தெரிந்துகொண்டிருக்க வேண்டும். அதில் ஒன்றும் சங்கடம் இல்லை. எங்களைக் கேட்டால் கூட நாங்கள் சொல்லி யிருப்போம்.

பூரணத்தம்மாளுக்கு இந்த லாரி சொந்தமல்ல என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் பேசுவது பொருத்தமல்ல, அது அபவாதத்திற்கு இடம் அளிக்கும். (ஆரவாரம்).

Dr. H. V. HANDE : Of course people might. ஆரவாரம் செய்து கை தட்டலாம். அதைப்பற்றி குறை இல்லை.

My point is this Why was this lorry let off? This is where suspicion starts.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : உங்கள் குற்றச்சாட்டைச் சொல்லுங்கள். குற்றச்சாட்டு எது என்று சொன்னால் பதில் சொல்லலாம். எ.ஸி.டி.ஓ. இந்த லாரியை நிறுத்தியது சரி என்று கனம் அங்கத்தினர் வாதாடுகிறார்களா? விட்டது சரியில்லை என்று வாதாடுகிறார்களா? காரணம் என்ன என்று சொன்னால், அதற்குப் பதில் சொல்ல முடியும்.

Dr. H. V. HANDE : I will explain it. There was a telephone conversation.... லாரியை விடக்கூடாது என்று சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதைத் தான் கேட்கிறார். ஏன் விடக்கூடாது ? என்ன சாமான் இருந்தது ? ஏன் விடக்கூடாது ?

Dr. H. V. HANDE : Because at that time he had no records for the goods transported ; he did not have the connected records.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தவறான தகவல் தருவது அதில் தான் ஆபத்து வருவது. ஜகன்னாதன் என்று யாருக்காக வாதாடுகிறாரோ அவர் கையால் எழுதப்பட்ட ரிகார்டு இருக்கிறது. அந்த லாரியில் எந்த சாமான்களை எடுத்துக்கொண்டு சென்றார்கள் ? கள்ள நோட்டு

[திரு. செ. மாதவன்]

[1972 மார்ச் 30]

வழக்கு என்று சொல்லிவிட்டு, அதில் வந்தது கள்ள நோட்டு என்று சந்தேகம் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. லாரியில் வந்தவர்கள் காண்பித்த ரசீது :

பெரிய தெரு,
திருவண்ணாமலை.

எனக்குச்சொந்தமான சினிமா செட்டை எம்.டி.ஓ. 3670-ஏ. கே. அண்டு என். பி.-யின் லாரியில் எனது சொந்த ஊருக்கு, குழித்தலை தாலுகா, தரகம்பட்டி, றேங் கேம்ப் முடிந்து சினிமா சம்பந்தப்பட்ட சாமான்களை லாரியில் அனுப்பி உள்ளேன் என்று எழுதியுள்ளார். அதைப்பார்த்த பின்னும் லாரியை தடுத்து நிறுத்தியது டாக்டர் ஹாண்டே சரி என்று ஒத்துக் கொள்கிறார்களா?

DR. H. V. HANDE : That is the statement of the person who was in the lorry. My contention is that he did not have the necessary documents and he had no records for the goods transported. He did not have the permit.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : றேங் டாக்கீஸில் உள்ள பழைய சாமான்களுக்கு பெர்மிட் வாங்கிக்கொண்டு வரவேண்டும் என்று எங்கே யாவது சட்டம் இருக்கிறதா ?

DR. H. V. HANDE : Then why did he talk over the telephone ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதையும் விசாரித்து இருப்பார்களேயானால் உண்மை தெரியும். ஏதோ தொலைபேசி நம்பர் சொல்லி, யாரோ பேசி சிபார்சு செய்து விட்டிருக்கிறார்கள் என்று யாரோ சொல்லி, அந்த ஊகத்தில் பேசுவது என்பது கூடாது. எவ்வளவு பெரிய மனிதராக இருந்தாலும் அவர்கள் சொல்லியிருப்பதை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேஸ் வால்யூ ஆக எடுத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. வெளியில் எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். அதை ஆராய்ச்சி செய்து தவறான தகவல்களாக இருந்தால், அதைத் தரமாட்டார்கள் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. சாமானுக்குச் சொந்தக்காரர் தான் அங்கிருந்து தொலைபேசியில் சொல்லி, எனது சொந்தக்காரர் சாமான், அந்த சாமானுக்கு ரசீது அங்கே இருக்கிறது என்று சொல்லி யிருக்கிறார். வேறு ரசீது வேண்டுமானாலும் மறுநாள் தந்துவிடுகிறேன் என்றும் அவர்கள் தொலைபேசியில் சொன்னார்கள். தொலைபேசியில் பேசினதில் என்ன தவறு ? சொந்தக்காரர் சொன்னதில் என்ன தவறு என்பதை விளக்க வேண்டும். அது மாத்திரம் அல்ல. லாரி டிரைவர் இரண்டு மணி நேரம் காலம் கொடுப்பீர்களேயானால்—இந்த ரெகார்டு தவிர வேறு ரெகார்டு தேவையில்லை என்று சொல்லப்பட்டு—அப்படித் தேவை என்றாலும் கொண்டு வந்து தருகிறேன் என்று ஸ்டேட்மெண்டு கொடுத்திருக்கிறார். அதற்குப் பின்னாலே—டாக்டர் ஹாண்டே வாதாடு கிறார்களே அந்த ஏ.ஸி.டி.ஓ. அதற்குப் பின்னாலே, நிறுத்தி வைத்த

1962 மார்ச் 30]

[திரு. செ. மாதவன்]

தற்குக் காரணம் என்ன? தனிப்பட்ட நபராக இருந்தாலும், வேறு யாராக இருந்தாலும் சரி, ஒரு அதிகாரி அப்படி நிறுத்தி வைத்ததற்குக் காரணம் என்ன? அது சரி என்று டாக்டர் ஹாண்டே வாதாடுகிறார் அல்லா?—

DR. H. V. HANDE: The officer was not at all satisfied about the statement given by the person; the officer had every right to question it. Instead of appreciating the officer for his stand, he has been punished.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அதுவும் தவறாகச் சொல்கிறார்கள். ஏ.வலி.டி.ஓ. ஸ்டேட்மெண்டில் ஸ்டேட்மெண்டை ஆகி, அவர் உத்தரவு போட்டு, கொண்டு போகலாம் என்று எழுதியுள்ளார்கள்.

DR. H. V. HANDE: My whole contention is the lorry came there with goods. It was stopped by the particular officer. Then the officer says, 'I am not going to allow this; I want to see the trip sheet and the records for transport of the goods'. And then the person telephones a certain number in Thiruvannamala. Then comes the higher officer from Tiruchirappalli, the Deputy Commissioner from Tiruchirappalli at 14-30 hours and after a lot of persuasion, the lorry is let off. These things require clarification.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தவறான தகவல் சொன்னால் விடமாட்டோம். இன்னொரு தகவல் சொல்லுகிறார். அவர் கைப்பட எழுதியது இங்கே இருக்கிறது. யாருக்காக டாக்டர் ஹாண்டே வாதாடுகிறாரோ அவர் அந்தப் பொருள்களை லாரியில் அனுப்பிய பிறகு மாலை 4-25 மணிக்கு வெகுநேரம் கழித்து சி.டி.ஓ. அங்கே போயிருக்கிறார். அவர் போய்தான் விடப்பட்டது என்று சொன்னது முற்றிலும் தவறு.

DR. H. V. HANDE: Why there was interference from the higher officers?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: எந்தச் சட்டத்தில் அந்த ஏ.சி.டி.ஓ. பண்ணினார்? சாமான்கள் என்ன என்ன என்று அவரே எழுதியிருக்கிறார். வெளியே யாராவது சொல்லியிருக்கலாம். சாமான்களைக் கூட டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தெரிந்து கொண்டால் நல்லது. பிறகு அவர்கள் வெளியே சொல்வதை நம்ப மாட்டார்கள்.

The lorry is stated to contain the following Rectifier (old one) அவரே கைப்பட எழுதியிருக்கிறார்.

Amplifier—(old one) அவரே கைப்பட எழுதியிருக்கிறார் School boxes and furniture.

அதை எந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அவர் நிறுத்தினார்? அந்த ஏ.சி.டி.ஓ. தவறு செய்தார். சாமான் யாருக்காக இருந்தாலும், நாளைக்கு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வீட்டுக்கு ஒரு ரேங் டாக்கீஸ் சாமான்கள் வாங்கி வந்து, அதை

திரு. செ. மாதவன்

[1972 மார்ச் 30]

நிறுத்தினாலும் அது தவறு தான். 2, 3 மணி நேரம் நிறுத்தி இடையூறு விளைவித்தார். அது எப்படி தவறு இல்லை என்று ஹாண்டே வாதாடுகிறார்?

DR. H. V. HANDE: My contention is that whenever goods are transported, it is the duty of the concerned person to have proper records of the goods that he has taken. Also my contention is that there has been pressure by the higher officer.....

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: What is the pressure? ஏதாவது தவறு நடந்திருந்தால்.....

DR. H. V. HANDE: The higher officer had asked him to sign like that

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ஒரு தவறிலிருந்து இன்னொரு தவறுக்குப் போகிறார். ஆதாரத்துடன் வாதாட வேண்டும். நான் கேட்பது, அவர் என்ன செய்தார் என்பதை மறந்து விடுவோம். டாக்டர் ஹாண்டே சொல்லட்டும், அதிலே சட்ட விரோதமான சாமான்கள் ஏற்றிச் செல்லப்பட்டு, வரி கொடுக்காமல் ஏற்றிச் செல்லப்பட்டு, இந்த காரணங்களைக் கொண்டு நிறுத்தி இருக்கிறார் என்று வாதாடுகிறார் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. நான் சாமான்களைச் சொன்னேன். அது எப்படித் தவறு என்று சொல்லுகிறார் எனக்குப் புரியவில்லை.

DR. H. V. HANDE: I do not doubt the *bone fides* of the lower Officer but the Hon. Minister does not doubt the *bona fides* of the higher officer. Also the Hon. Minister has stated that he has signed it. My contention is that he had signed it under duress. The higher officer brought pressure on the lower officer. Then that particular officer was transferred and he is now under suspension. Therefore I request the Hon. Chief Minister that the whole matter may be properly investigated and let a clean chit be given as there is a lot of propaganda made outside.....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: வெளியே செய்யப்படுகின்ற “ப்ராபுகேன்டா”வை வெளியே சந்திப்போம். அது தனி விவகார அதுபற்றி சில நாட்களில் தெரிந்து கொள்ளலாம். நான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களைக் கேட்பதெல்லாம், “சட்ட விரோதமாக என்ன நடைபெற்றது?” அதை அவர் சொல்லவேண்டும், அந்த ஜகன்னாதன் அவர்களை பதில் சொல்லியிருக்கிறார். சார்ஜஸ் கொடுத்தது, லாரியை நிறுத்தி யதற்காக என்றால் ஹாண்டே நம்பியிருக்கக்கூடாது. அவர் 6 மாத விடுமுறையில் இருந்தார். விடுமுறைக்குப் பின்னர் விடுமுறை எடுக்காமல் பாட்டி இடத்துக்கு போக மறுத்தார். அதற்கு சில காரணங்கள் சொன்னார். அவர் விளக்கத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார். எல்லாவற்றையும் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் நம்பாவிட்டால் நாங்கள் என்ன செய்வது?

||திரு. செ. மாதவன்||

1962 மார்ச் 30

மேமோ ஆஃப் சார்ஜஸ் கொடுத்து அதற்கு விளக்கத்தில் சொல்லுகிறார் : “இந்த டிரான்ஸ்பர் மந்திரிக்கே தெரியாமல் நடைபெற்றிருக்கிறது” “பிரெஷர், பிரெஷர்” என்று யாரோ சொன்னதை நம்பிவிடக்கூடாது. மந்திரிக்கே தெரியாமல் இது நடைபெற்றிருக்கிறது என்று அவரே சொல்லியிருக்கிறார்.

DR. H. V. HANDE : I would like to know the contents of the Memo?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் மேமோ ஆஃப் சார்ஜஸில் 2 சார்ஜஸ்;

(1) மாற்றப்பட்ட இடத்திற்கு போகா வில்லை. (2) லீவே எடுக்காமல் டியூட்டிக்கும் போகாமல் அவர் இருந்தார். இந்த 2 சார்ஜஸ் சரியா? தவறு? மேலதிகாரி டி.சி.டி.ஓ. நடவடிக்கை எடுத்ததுள்ளார். அவர் லீவ் எடுக்காமல் இருந்தது சரி என்று சதந்திரமாக இருக்கும் சதந்திராக கட்சித் தலைவர் கூட சொல்லமாட்டார். டி.சி.டி.ஓ. அதிகாரி ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார். அதற்குப் பின்னால் அப்பீல் இருக்கிறது. போர்டு அப்பீல் இருக்கிறது.

DR. H. V. HANDE : Why was he transferred after the incident

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அரசாங்கத்தில் மாற்றுவதற்கு பல காரணங்கள். ‘ருடன் டிரான்ஸ்பர்ஸ்’ போடலாம் அங்கே உள்ளவர்கள் யாராவது “கம்ப்ளெயின்ட்” செய்து போடலாம். வேறு இடத்திற்கு ஆள் தேவை இருந்தாலும் டிரான்ஸ்பர் போடலாம். அது தவறான காரணத்திற்காக என்பது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களின் வாதமா?

DR. H. V. HANDE : How could I know the contents?.. My point is that why he was transferred three days after the incident.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : “ஆர்டர் ஆஃப் டிரான்ஸ்பர்” -க்கு காரணம் என்ன என்ற வாதத்துக்கு நான் போகவில்லை. அவர்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். பெரிய அதிகாரியால்—போர்ட் ஆஃப் ரெவின்யூ அதிகாரி மாற்றி இருக்கிறார். நாங்கள் கேட்பது மாற்றுவது என்பது சாதாரண நடைமுறை. டாக்டர் ஹாண்டே குற்றச்சாட்டாக சொல்ல வேண்டுமானால் அவர் தான் சொல்ல வேண்டும். இன்ன தவறுக்காக மாற்றப்பட்டார் அல்லது சட்டப்படி நடந்திருந்தாலும் அரசாங்கம் தவறாக மாற்றியது என்று டாக்டர் ஹாண்டே சொல்கிறாரா?

D R. H. V. HANDE : My contention is that he was transferred because he stopped the lorry for nearly two hours and that is the punishment that the Government are giving for such things. My contention is that he was justified in stopping the lorry but the contention of the Hon Minister is that he was not justified in stopping it.....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சொல்லுங்கள். சொன்னால்தான் புரியும்.

எப்படி லாரியை நிறுத்தியது சரி என்பது உங்களுடைய வாதம்?

[[1972] மார்ச் 30

DR. H. V. HANDE : The most important thing is that whenever the A.C.T.O. stops the lorry, he immediately checks the sheets. In this case when the lorry was stopped, immediately a call was booked and influence was brought to bear.....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மறுபடியும் “இன்புளூயென்ஸ்” என்ற வார்த்தையை உபயோகப்படுத்துகிறார். தொலைபேசியில் பேசினார். யாருக்கோ சொந்தக்காரர். அது யாராக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். அவர் சார்பில் அது “எங்களுடைய சாமான், பழைய சாமான்கள் கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்குக் கூட வவுச்சர்கள் இருக்கின்றன அதுாடி.ஓ. விடத்தி என்றால் இன்னும் வவுச்சர் தருகிறோம்” என்று ஏ.சி.டி.ஓ. விடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்.

இது ஏப்படி தவறு என்று சொல்லுகிறீர்கள் ?

DR. H. V. HANDE : Even after the first.....

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN) : The Hon. member may leave this point and go to the next point. There is limitation of time. I request responsible members like Dr. Hande to verify facts before they bring them on the floor of the House.

DR. H. V. HANDE : Originally one telephone call was booked.

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN) Let the Hon. member go to the next point. The Hon. Member is unable to prove that there is any pressure and so he need not harp upon the same point

DR. H. V. HANDE : You are unable to prove this. I mean the Government is unable to prove this. I am guided by the record

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நாங்கள் தயர்,வ்வளவு வேண்டுமானாலும் வாதாடுவதற்கு. திருப்பித் திருப்பிக் கேட்கிறேன் பழைய சாமான்கள். அவருடையது பழைய சாமான்கள் என்று அவரே எழுதியதை....[டாக்டர் ஹாண்டே. (அமர்ந்து கொண்டே “அண்டர் டியூரெஸ்”)] மேலதிகாரி சொல்லி எழுதப்பட்டது. டியூரெஸ். என்று இவர் வாதாடும்போது, அவர் மெமோ ஆப் சார்ஜ்ஸுக்கு பதில் அளித்திருக்கிறார். அதுவும் டியூரெஸ் தானே? அந்த பதிலிடு ஒரு வார்த்தை கூட டியூரெஸ் பற்றி இல்லையே.

திரு. துரைமுருகன் : சார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவரவர்களே, பேரவைத் தலைவரைப் பார்த்து, “மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தலைவரவர்களே” என்றுதான் அழைக்க வேண்டும்.

1972 மார்ச் 30]

[திரு. துரை முருகன்]

ஆனால் இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்கள் “யு, யு” என்று விளக்கின்றார்கள். இது இந்த மன்றத்தில் ஏற்படையதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. முனு ஆதி: சார், பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். பேரவைத் தலைவரவர்களே ஒரு ரூலிங் கொடுத்துவிட்ட பிறகு அதைப்பற்றி மேலும் விவாதிப்பது என்பது தலைவரவர்களை அவமதிப்பது என்பது மட்டுமல்ல காலத்தைக் கடத்துவதும் ஆகும். பேரவைத்தலைவர் ரூலிங் கொடுத்த பிறகும், தங்களைப் பார்த்து “யு ஆர், யு ஆர்” என்று பேசுவது நியாயமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: சார், பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். இங்கே ஒரு உறுப்பினரும் ஒரு அமைச்சரும் விவாதம் செய்து கொண்டிருப்பதால் சபையின் காலம் வீணாகிக் கொண்டிருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் ஒரு பிரச்சனையை எழுப்புகின்றபோது அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஒரே பிரச்சனையைப் பற்றி ஒரு உறுப்பினரும் ஒரு அமைச்சரும் திருப்பித் திருப்பி விவாதித்துக் கொண்டிருப்பது ஒரு முறையாகத் தெரியவில்லை. உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு வினாவை எழுப்பினார்கள். அதற்கு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். மேலும் அதைப் பற்றி விவாதிப்பதால் சபையின் நேரம் வீணாகும். அது சரியானது அல்ல என்பதைத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்): டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் 11-23 மணிக்கு பேச ஆரம்பித்தார்கள். இப் போது மணி 12 00. இடையிலே இந்தப் பிரச்சனையில் மட்டும் 15 நிமிடங்களுக்கு மேலாக உறுப்பினர் அவர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். இதிலே குறிப்பாக நான் கவனித்துக் கொண்டிருப்பது, உறுப்பினர்கள் யாராவது ஒரு வினாவை எழுப்பினால், அரசு தரப்பிலே அமைச்சர்கள் அதற்கு ஆதாரங்களோடு பதில் அளிக்கின்றார்கள். அதை அவர்கள் மன்றத்திலே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அதை ஏற்றுக் கொள்வதும், ஏற்றுக்கொள்ளாததும் அவர்களுடைய தனிப்பட்ட கருத்து. ஆனால் மன்றத்திலே அரசு தரப்பிலே தரப்படுகின்ற குறிப்பினை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

ஏற்கெனவே நான் குறிப்பிட்டது போல இந்தப் பிரச்சனையை இதோடு தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். லாரி உரிமையாளர் பெயரைக்கூட தவறாகத் தந்திருக்கிறீர்கள். இதையெல்லாம் பொறுப்புள்ள ஒரு உறுப்பினர் யோசித்து, தகுந்த ஆதாரங்களோடு குறிப்பிடவேண்டும். இல்லையென்றால் அதனால் ஏற்படுகின்ற விவாதங்களினால் மன்றத்தின் நேரம்தான் வீணாகும். இன்னும் பல உறுப்பினர்கள் பேசவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசவேண்டியிருக்கிறது. எனவே மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தச் பிரச்சனையை இதோடு விட்டுவிட்டு, வேறு பிரச்சனைகளைப் பற்றி சீக்கிப் பமாக பேசி முடித்துவிடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1972 மார்ச் 30]

DR. H. V. HANDE : When the Hon. Chief Minister replies, I shall be happy if he could give a clearer statement explaining all the points connected with this case. I am not at all satisfied with the answers given by the Hon. Industries Minister; I want more facts and figures.

I desire only one or two questions to be answered specifically by the Hon. Chief Minister—who was the proprietor of this Cinema Theatre? From where did he get these goods? I want all such details and if the Hon. Chief Minister could give these it will dispel the suspicion around this case, outside and I will be the first man to express my satisfaction at that. I am not at all blackmailing. I am very cautious. If the Hon. Chief Minister is able to dispel the doubts around this case, I will be the happiest man and I can swear that. For, there will be an end of such cases, for such cases are going on. There is ill-feeling among the people and I have brought to the attention of the Hon. Chief Minister and the Cabinet. The Hon. Chief Minister should try to tell the persons who are involved and even if any Ministers are connected with this, that also should be clarified so that the whole thing may be cleared out. Thank you, Sir.

திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற நிதிஒதுக்க மசோதாவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூறமுற்படுகிறேன்.

இந்த மாமன்றத்திலே, இந்த நிதி ஒதுக்க மசோதாவின் மீது இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்ட நல்ல காரியங்களுக்காக ஒதுக்கி இருக்கின்ற நிதியைப் பற்றி இந்தத் தொடர் கூட்டத்திலே பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற பாட்டாளி மக்களுக்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு, விவசாய மக்களுக்கு அவர்களின் பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் இந்த அரசு நல்ல காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

மக்களை மட்டும் இந்த அரசு காப்பாற்றவில்லை. இன்றைக்கு ஆண்டவனையே கூட இந்த அரசு காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் சாமி சிலைகள் திருட்டுப் போய்க்கொண்டே இருக்கின்றன. அந்தத் திருட்டுக்களை எல்லாம் தடுத்து, அவற்றைக் காத்து நிறுத்தி வருகிறது இன்றைய தி.மு.க. அரசு. இப்படிப்பட்ட ஒரு அரசை நாத்திகர்கள் என்று பேசுகிறார்கள்; பத்திரிகையிலே எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி நாங்கள் நாத்திகர்களா, ஆஸ்திகர்களா என்பதை இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற நல்ல இதயம் கொண்ட மக்களுகுத் தெரியும்.

அடுத்து, பீடித் தொழிலாளர்கள் பிரச்சனைகளைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சனைக் குறித்து ஒரு நிரந்தர முடிவு காணவேண்டும். அதற்கு தேவையான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து உடனடியாக இந்த சிக்கல்களுக்கு தீர்வு காண்பதில் அரசு வேகமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 30]

[திரு. துரை முருகன்]

வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தப் பீடித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களின் பிரச்சனை ஒரு பெரும் பிரச்சனையாக இருக்கின்றது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் மட்டுமல்லாமல், பல்வேறு மாவட்டங் களைப் பொறுத்த வரையில், கலெக்டர் ஆபீஸ் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கிறது. எஸ். பி. ஆபீஸ் ஒரு பக்கம் இருக்கிறது. அதைப் போன்று ஒவ்வொரு ஆபீசும் வெவ்வேறு இடங்களில் இருக்கின்றன. அதிலும் குறிப்பாக வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் கலெக்டர் ஆபீசும், மற்ற பெரிய ஆபீசுகளும் பாழடைந்த கட்டடங்களில் இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் காஞ்சிபுரத்தில் இருப்பது போல் ஒரே இடத்தில் புது கட்டடங்களாகக் கட்டித் தருவதற்கு அரசு ஆவனச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு வேலூரிலே இடம் இல்லை என்று சொன்னால், காட்பாடியிலே எவ்வளவு நிலம் வேண்டுமானாலும் நாங்கள் தருகிறோம் என்பதை அங்குள்ள மக்களின் சார்பாக நான் இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு அங்கே இருக்கின்ற போலீஸ் கல்லூரியில் எஸ். ஐ. தங்கி இருக்கிற இடம் ஏறத்தாழ ஒரு ஜெயில் மாதிரி இருக்கிறது. அதையும் புதிதாக, நல்ல வசதியாக கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு நாம் எந்த திட்டம் போட்டாலும், எந்தச் சட்டத்தை தீட்டினாலும் அவை உடனடியாக லா டிப்பார்ட்டுமெண்டுக்குத் தான் போகின்றன. அந்த லா டிப்பார்ட்டுமெண்டுக்கு போதுமான இட வசதி இல்லாமல் சிதறிக் கிடக்கின்றது. பல்வேறு இடங்களில் புத்தகங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. போகின்ற இடம் எல்லாம் லா டிப்பார்ட்டுமெண்ட் பைல்கள் காணப்படுகின்றன அதிலே பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகள் இங்கொருவரும், அங்கொருவரும், மூலைக்கு ஒருவராக இருக்கின்றார்கள். அதையெல்லாம் பார்க்கின்றபோது சூரைத் தேங்காய் போடப்பட்டிருப்பது போல் இருக்கிறது. ஆகவே, சட்டத் துறை அமைச்ச ரவர்கள் சட்டத்தை தயாரித்தளிக்கின்ற இந்த லா டிப்பார்ட்டுமெண்டை தனியாக ஒரே இடத்தில் அமைக்கவேண்டியதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே முறையில்தான் ஹைகோர்ட் லாயர்ஸ் சேம்பரும் இருக்கின்றது. ஒரு சின்ன அறையில் 7 பேர், 8 பேர் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட கேஸை பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள். கோர்ட்டுக்குப் போக நேரமாகிவிட்டது என்றவுடன் கேஸ் கட்டுகளை வாரிப் போட்டுக்கொண்டு ஓடுகிறார்கள். அப்போது சில சமயங்களில் ஒருவருடைய கேஸ் கட்டு இன்னொருவரிடம் மாட்டிக் கொள்கிறது. கேஸுக்கு ஆஜராகக் கூடிய நேரத்தில் தான் அது தெரிகிறது. அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் கேஸ் கொடுத்தவர்கள் படக்கூடிய கஷ்டம் சொல்ல முடியாது. இப்படிப் பட்ட தவறுகள் நடப்பதற்குக் காரணம் ஒரு சின்ன அறையில் ஒரு டேபிளில் 7 பேர், 8 பேர் சேர்ந்து உட்கார்ந்து கேஸ் கட்டுகளை வைத்து

[சிரு. தரை முருகன்]

[1972 மார்ச் 30]

பார்க்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் இருப்பதுதான். எனவே, நல்ல வசதியாக லா சேம்பர்களை அதிகமாக கட்டுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நாங்கள் தொகுதியிலே சுற்றுப்பயணம் செய்கின்றபோது மக்கள் எங்களிடத்திலே மனுக்களைக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த மனுக்களை நாங்கள் பிரித்து, அரிஜன் வெல்ஃபேர், பேக்வேர்டு கிளாஸ், ரெவின்யூ துறைபோன்ற சம்பந்தப்பட்ட துறைகளுக்கு அனுப்புகிறோம். அப்படிப் போகின்ற மனுக்கள் போனவைகளாகவே இருக்கின்றன. அவைகளை என்ன செய்தார்கள் என்று எங்களுக்கு தெரிவிப்பதில்லை. அந்த மனுக்கள் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, எங்களுக்குத் தெரிவித்தால், எங்கள் வீட்டு வாசலிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு நாங்கள் பதில் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து காட்பாடியைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காட்பாடி மிகவும் பிற்பட்டப் பகுதியாக இருக்கிறது. அதை இந்த மன்றத்திலே பலமுறை படம் பிடித்துக் காட்டுவது போல் பல்வேறு நேரங்களில் பேசியிருக்கிறேன். இன்றைக்கு நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் நிலவள வங்கிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அதன் மூலம் பலவித வசதிகளும், சலுகைகளும் அளிக்கப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலவள வங்கி காட்பாடியிலும் இல்லை; சோளிங்கரிலும் இல்லை. அங்கே விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நிறைந்துள்ள இந்த இரண்டு யூனியன்களிலும் நிலவள வங்கி கிடையாது. ஆகவே, உடனடியாக கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரவர்கள் இந்த இரு பகுதிகளிலும் நிலவள வங்கி ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த மன்றத்திலே நான் இதுவரை குறிப்பிடாமல் இருந்த ஒன்றை இன்று இங்கே குறிப்பிட விழைகின்றேன். என்னுடையப் பகுதியாக காட்பாடியில் இது வரை ஒரு சின்ன தொழிற்சாலை கூட கிடையாது. இப்போது அங்கே தனியார் ஒருவர்—உம்மிடியார் கம்பெனி—ஒரு ஸ்டீல் பாக் ரி ஆரம்பிப்பதற்கு ஏறத்தாழ 300 ஏக்கர் நிலம் வாங்கிப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு அந்த 350 ஏக்கரா நிலங்களும் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. யாருக்கும் பிரயோசனம் இல்லாமல் இருக்கிறது. உடனடியாக ஒன்று ஏக்கர் அந்தத் தனியாரிடம் தொழிற்சாலை கொண்டுவிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி தொழிற்சாலையைத் துவங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், அல்லது அரசாங்கமே அந்த இடத்தில் தொழிற்சாலையைத் துவக்க வேண்டும். இல்லாத நிலையில் வெறும் தரிசாக அந்த நிலத்தைப்போட்டு வைக்காது எங்கள் விவசாயிகளிடம் கொடுத்தால் அதைப் பச்சை வயலாக மாற்றிக் காட்ட சித்தமாக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கட்டமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இந்த நேரத்தில் பல்வேறு மானியங்களின் மீது பேச நேரம் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, இவற்றையாவது செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

1972 மார்ச் 30]

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே இந்த நிதி ஒதுக்க மசோதாவின மீது எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் பெரும்பாலும் விவசாயிகள் உள்ளனர். முக்கியமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க தண்ணீர் மிகவும் அவசியம். பாபநாசம் நீர்த் தேக்கத்தின் மூலம் பயன்படக்கூடிய இடங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக வடக்குக் கோடைமேல் அழகியன்கால், தெற்குக் கோடை மேல் அழகியன்கால், நதியுன்னிகால் ஆகிய பகுதிகளில் மணிமுத்தாறு நீர்த்தேக்க அபிவிருத்தித் தீர்வை வசூல் செய்யப்படுகிறது. இதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று பல தடவை இங்கு நான் வற்புறுத்தியிருக்கிறேன். இந்தக் கால்வாய் பாசனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சில வசதி படைத்தவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்று மணிமுத்தாறு அபிவிருத்தித் தீர்வையைக் கட்ட வேண்டாமென்று தீர்ப்பு வாங்கியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் மற்ற பகுதியாகிய நதியுன்னிக்கால், தெற்குக் கோடைமேல், வடக்குக் கோடைமேல் அழகியன்கால் பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் இந்த வசதி கிடைக்கும் வகையில் இந்தப் பகுதிகளில் வசூலிக்கப்படுகிற மணிமுத்தாறு அபிவிருத்தி வரியை ரத்து செய்து விட வேண்டுமென்றும் இது வரை வசூல் செய்த பணத்தை ரீபண்டு செய்ய மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வடக்குக் கோடைமேல் அழகியன் கால் முறை சிஸ்டம் வைத்தே தண்ணீர் விடப்படுகிறது. ஒரு முறைக்கு 50 ரூபாய் 60 ரூபாய் செலவு செய்தே தண்ணீர் கொண்டு வரப்படுகிறது. அப்படியிருந்தும் கூட கீழ் பாசனத் திற்கு போதியளவில் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே வடக்குக் கோடைமேல் அழகியன் கால்வாயில் லேனிங் வேலை செய்வது மிகவும் அவசியம். அதை உடனடியாக செய்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் தனியார் குளங்கள் இருக்கின்றன. குளங்கள் ஒருவருக்குச் சொந்தமாக இருக்கும். ஆனால் குளத்தின் பாசன நிலங்கள் பல பேர்களுக்குப் பகிர்ந்து இருக்கிறது. அந்தக் குளத்திற்கு தண்ணீர் பெருக்குவது யார் பொறுப்பு என்கிற நிலையில் இன்றைய தினம் அவை சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, தனியார் குளங்களை எல்லாம் சர்க்காரே ஏற்று சர்க்கார் குளங்களாக மாற்றி, நல்ல முறையில் பாசன வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரோடு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஜமீன் சிங்கப்பட்டி சாலை இருக்கிறது. அந்தச் சாலையை நீண்டகாலமாக ஹைவேலில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகிறது. சாலை சரியான முறையில் பராமரிப்பு இல்லாத காரணத்தினால் சில சமயங்களில் பஸ்கள் போவதில்லை.

[திரு. ச. சங்கமுத்து தேவர்]

[1972 மார்ச் 30]

கடையம் யூனியன் பகுதியில் ரவணசமுத்திரத்திலிருந்து கோவிந்த பேரி போகும் சாலையில் ஒரு சிறு ஆறு செல்லுகிறது. அதில் ஒரு தாம்போதி பாலம் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாலம் விஷயமாக கடையம் யூனியனிலும் இதர பஞ்சாயத்துக்களிலும் தீர்மானம் போட்டு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி பல வருட காலமாக கேட்கப்பட்டு வருகின்றன.

அது போல ஆழ்வார்குறிச்சியிலிருந்து பாப்பாங்குளம் போகிற சாலையின் இடையே ஒரு ஆறு செல்லுகிறது. அதிலும் ஒரு தாம்போதி பாலம் கட்டுவது மிகவும் அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் கோடாரங்குளம், சிவந்திபுரம், விக்கிரமசிங்கபுரம், பொட்டல்புதூர் போன்ற இனும் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவை இனும் சட்டத்தின்கீழ் எடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்தப் பகுதிகளில் அரசினரால் செய்யக்கூடிய அபிவிருத்தி வேலைகள் எதுவும் சரியாக செய்ய முடியவில்லை. கோடாரங்குளம் பஞ்சாயத்து பகுதியில் யூனியன் மூலமாக ஒருரோடு போட்டார்கள். அந்த ரோடுக்குத் திருவாவடுதறை ஆதீனம் கோர்ட்டுக்குச் சென்று நஷ்ட ஈடு வாங்கியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அங்கே பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதி அபிவிருத்தி அடைய அரசு ஆவன செய்து தர வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அம்பாசமுத்திரம், தென்காசி, செங்கோட்டை ஆகிய பகுதிகளில் செக் போஸ்ட் போட்டு ஒரு கிராமத்திலிருந்து இன்னொரு கிராமத்திற்கு ஒரு வண்டி நெல் கூட கொண்டு செல்ல முடியாது செய்திருக்கிறார்கள். இந்த 3 தாலுக்காக்களில் இருக்கக் கூடிய உணவு தானிய வியாபாரிகள் மட்டும் 15 சதவீதம் அரசுக்கு லெவி தர வேண்டும். ஆனால் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள மற்ற தாலுக்காக்களுக்கு இது மாதிரி நிபந்தனை விதிக்கப்படவில்லை. செக் போஸ்ட் இருப்பதன் காரணமாக பல தவறுகள் நடைபெற எதுவாகும். ஆகையால் இந்த மூன்று தாலுக்காக்களில் உள்ள செக் போஸ்டுகளை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் மாஞ்சோலைப் பகுதியில் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். செக் போஸ்ட் இருப்பதனால் இன்றைய தினம் அவர்கள் எல்லாம் உணவுப் பொருள் கொண்டு செல்வதற்கு மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். அதுவும் பத்து தினங்களாக அவர்கள் படும் கஷ்டங்களை எனக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நமது அமைச்சர் அவர்களுக்கு மனுவும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் உணவுப் பொருள் கொண்டு செல்ல வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். பரமசிவம் : சட்டமன்ற மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவின் மீது என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1972 மார்ச் 30]

[திரு. எம். பரமசிவம்]

இந்த நிதி ஒதுக்கீடு தமிழக எதிர்க்கால மக்களுக்கு நல்வாழ்வினை நல்கும் என்பதில் யாருக்கும் ஐயமில்லை என்பதைக் கூறிக் கொண்டு, என் தொகுதி தாரமங்கலம் பகுதியில் மிகவும் வறட்சி நிலைமை ஏற்பட்டு மழையில்லாத காரணத்தினால் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் அரசு சிறு தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்து, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை நல்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியில் உள்ள மேச்சேரி செம்மறி ஆடு புழம் வாய்ந்தது; பெருமைபெற்றது. நம் நாட்டு மக்கள் எல்லாம் மேச்சேரி என்றால் ஆடு ஆடு என்று துள்ளியாடுகின்ற நிலையில் அவற்றின்மேல் பற்று வைத்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய உயர்ந்த ஆடுகள் இருக்கின்ற இடத்திலே செம்மறி ஆடுகள் வளர்ப்புப் பண்ணை ஒன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு இதில் அதிக அக்கறை காட்டி, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியான தாரமங்கலத்தின் பகுதியில் சின்னப்பன்பட்டி பாலம் என்ற ஒன்று இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பாலத்தின் வழியாக நூற்றுக்கணக்கான பேருந்துகள் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் பாலத்தின் முன்புறத்தில் “அபாயம்—மெதுவாகச் செல்ல வேண்டும்” என்ற போர்டு இருக்கிறது. அந்தப் பாலம் பழுதடைந்து இருப்பதால், அப்படி போர்டு மாடப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் நேரில் வந்து இதைப் பார்வையிட்டார்கள். விரைவிலே அந்தப் பாலத்தைச் செப்டனீட்டுத் தரவேண்டும். அதற்கு அரசு உடனடியாக ஆவன செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேச்சேரி பகுதி வறட்சிப் பகுதியாக இருக்கிறது. எந்தக் கிணறைப் பார்த்தாலும் நீர் இல்லாமல் வறண்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளை பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தியும், புதுக் கிணறுகளை வெட்டியும் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு உதவி செய்திட வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த கடனைத் திருப்பக் கட்ட முடியாமல் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதிகாரிகள் விவசாயிகளை கடன் பாக்கிக்காக மிகவும் துன்புறுத்துகிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகள் உரத்திற்காக, மற்றக் காரியங்களுக்காக வாங்கிய கடன் தொகையை தவணையாகக் கொடுக்கும்வகையில் அந்தக் கடனை ஒற்றி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இவ்வளவு நேரம் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றிகூறி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. கே. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை ஆதரித்து, பார்வார்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பில் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1972 மார்ச் 30]

பொதுவாக, இந்த வருட தமிழக அரசின் பட்ஜெட்டானது உண்மையான, நேர்மையான சோஷலிச சமுதாயத்தை நிறுவிடும் வகையிலே தீட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்வதிலே மிகவும்பெருமைப் படுகிறேன், அதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

யாருமே தொடாத வகையிலே ஒதுக்கப்பட்டிருந்த பிச்சைக்காரர்களின் மறுவாழ்விலிருந்து ஆரம்பித்து, லட்சக்கணக்கான கோடீஸ்வரர்களின் உல்லாசத்துக்காக செலவு செய்யக்கூடிய குதிரைப் பந்தயங்களுக்கு அதிக வரி போடப்பட்டது வரையில் பற்பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது இந்தத் தமிழக அரசு. எந்த அளவிற்கு இந்தச் சமுதாயத்தில் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும், புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களின் வாழ்விலே மறுமலர்ச்சி அடைய வேண்டுமென்பதை மையமாக வைத்து இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கண்டு பாராட்டுகிறேன்.

நாட்டிலே இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய முதலாளிகளின் நிலை மாற்றப்பட வேண்டும், ஏழைகளுக்கு உழைப்பின் பலனை போக வேண்டுமென்பதற்காக நில உச்ச வரம்பு சட்டம், பஸ்களை தேசிய உடைமையாக்கியது போன்ற செயல்களில் தமிழக அரசு முன்னணியில் இருக்கின்றது. விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்தியாவில் பெரும்பான்மையானவர்களால் நடத்தப்படுகின்ற தொழிலாக இருக்கிறது. 100-க்கு 80 பேர் இத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்வு வளம் பெற வேண்டுமென்று சொன்னால், பசுமைப் புரட்சி, வெண்மைப் புரட்சி போன்ற புரட்சிகள் நடந்தாக வேண்டும். நாட்டில் வெண்மைப் புரட்சியை ஏற்படுத்த பருத்தி பற்றுக்குறையாக இருக்கின்ற நிலைமையை விவசாயிகளுக்கு எடுத்துச்சொல்லி, பருத்தி விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்காக, பருத்தி பயிர்செய்கிறவர்களுக்காக நல்ல கடன் வசதிகளையும், நல்ல ரக வித்துக்கள், உர வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து வருவதைப் பாராட்டுகிறேன்.

இன்றையதினம் ஒருசில மாநிலங்களைவிட நம்முடைய மாநிலத்தில் மின்சாரக் கட்டணம் குறைவாக இருக்கிறது. இருந்தாலும், நானும் ஒரு விவசாயி, நானும் விவசாயிகளின் பிரதிநிதி என்கிற வகையில் பார்க்கும்போது, விவசாயிகள் படும் கஷ்டத்தை நான் உணருகிறேன். இப்பொழுது மின் கட்டணம் 1.8 பைசா கூடப்பட்டிருக்கிறது. இது விவசாயிகளுக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டாக்குகிறது. ஆகவே, அதையும் குறைத்து, அதை அரசு மானியமாக ஏற்றுக்கொண்டால் உதவியாக இருக்கும் என்ற ஆலோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முடிந்தால் மத்திய அரசிடம் இதை மானியமாகப் பெறுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவுத் துறையில் பலவிதமான நன்மைகள் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களின் முயற்சியால் கிடைக்கின்றன. சாதாரண சாமான்யர்கள், சொத்துக்கள் எதுவும் இல்லாத மனிதர்கள் பாங்குகளை அணுகி கடன் பெறக்கூடிய வசதி இன்றையதினம் ஏற்

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க சட்டமுன்வடிவு 777
(சுட்பப்பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 11/1972)

1972 மார்ச் 30]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

பட்டிருக்கிறது. இதனால் பலர் கடன்வசதிகள் பெற்று பல தொழில் களில் ஈடுபட்டு, தங்களுடைய வாழ்க்கையை சீராக அமைத்துக்கொள்ள வழி ஏற்படுகிறது.

என்னுடைய பகுதியில் விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் கூட்டுறவுத் துறையில் இரண்டுவிதமான நிலைமை இருந்து வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உசிலம்பட்டி யூனியன், செல்லம்பட்டி யூனியன் என்கிற இரண்டு யூனியன்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்டவும், மற்ற விவசாய காரியங்களுக்கும் கடன் ஆரம்பத்தில் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். பிறகு விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைப்பதில் கஷ்டம் ஏற்பட்டது. செல்லம்பட்டி பகுதியில் இருக்கக்கூடிய பழைய கிணறுகளைப் புதுப்பிப்பதற்குத்தான் கடன் தொகை வழங்குகிறார்கள், புதிதாகக் கிணறு வெட்டுவதற்குக் கடன் கொடுப்பதில்லை.

அதேசமயத்தில் உசிலம்பட்டி பகுதியில் புதிய கிணறு வெட்டுவதற்காகத்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள், பழைய கிணறுகளைப் புதுப்பிப்பதற்குக் கடன் கொடுப்பதில்லை. இதைப்பற்றிக் கேட்டால், நில ஆராய்ச்சியாளர்கள் பூமிக்கு அடியில் தண்ணீர் வசதி இல்லையென்று சொன்னதாகவும், அதனால் அப்படிச் செய்வதாகவும் கூறப்படுகிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடமும் இதுபற்றி விளக்கம் கேட்போது இதைத்தான் கூறினார்கள். ஆகவே, இந்தக் குறையை நீக்குவதற்காக விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய வகையில், இப்பொழுது இருக்கும் உத்தரவுகளை மாற்றி எல்லோருக்கும் கடன் கிடைக்க வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பழைய கிணறுகளுக்குக் கடன் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் பக்கத்திலே வெட்டக்கூடிய புதிய கிணறுகளுக்குக் கடன் கிடைக்கிறது என்று சொன்னால் என்னவென்று சொல்வது? பழைய கிணறுகளை ஒரு கெஜம், இரண்டு கெஜம் என்று வெட்டினால் சீக்கிரத்தில் தண்ணீர் வந்துவிடும், செலவும் குறைவு. தண்ணீர் வராது தண்ணீர் கிடைக்காது என்று எந்த யூகத்தை வைத்துக்கொண்டு அப்படி சொல்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. புதிய கிணறுகளுக்கு அதிகமாக ரூபாய் கடனாக கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. புதிதாக வெட்டப்படும் கிணறுக்குத் தரப்படுகின்ற தொகையையே பழைய கிணறுகள் பலவற்றிற்குப் பிரித்து கொடுத்தால், குறைந்த செலவில் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கருணாயுடன் பரிசீலித்து, தகுந்த வழிவகைகள் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் அறுவடைக் காலத்தில்தான் தாங்கள் வாங்கிய கடனை அடைக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். விளைச்சல் ஏற்படுவதற்கு முன்னாலேயே கடன் வாங்கி செலவு செய்து விட்டு, அறுவடைக் காலத்தில் கடனைத் திருப்பித் தருகிறேன் என்று சொல்வதால், கடன் கொடுத்தவர்கள் அறுவடையின்போதே விளைச்சலை

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1972 மார்ச் 30]

எடுத்துக்கொண்டு போய்விடக்கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்தவர்கள் எல்லோருமாக ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு, விவசாயிகளின் விளைச்சலை, தானியங்களை வேண்டுமென்றே விலையைக் குறைத்துத்தான் கேட்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கோ தானியங்களைச் சேமித்து வைக்க கிடங்கு வசதி இல்லாத காரணத்தினாலும், கடன் கொடுத்தவர்களின் கிருக்கித் தாக்குதலாலும், கடன் கொடுத்தவர்கள்—இடைத் தரக்கர்கள்—கேட்கின்ற விலைக்கே தானியத்தை அளந்து விரிகின்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. இந்த இடைத்தரக்கர்கள் மார்க்கெட் விலைக்கும் குறைவாகவே கேட்டு அதைப் பெற்றுக்கொண்டு போய் விரிகிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகள் தங்கள் விளை பொருள்களைச் சேமித்து வைக்கக்கூடிய வகையில் தானியக் கிடங்குகளை அரசாங்கமே ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, அவர்களுடைய தானியங்களை சேமித்து வைத்து, மார்க்கெட்டில் நல்ல விலைபோகின்ற நேரத்தில் விற்று, விவசாயிகளுக்கு நல்ல லாபத்தை உண்டாக்கித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படித் கிடங்குகளை கட்டிக்கொடுத்தால், விவசாயிகள் பாதுகாப்பாக தானியங்களை வைத்துக்கொள்ள முடியும். அந்த தானியங்களை செக்யூரிட்டியாக வைத்துக்கொண்டு, விவசாயிகளுக்குத் தேவையான கடன்களைக் கொடுத்தால் விவசாயிகள், கொள்ளை லாபம் அடிக்கிற வியாபாரிகள், இடைத்தரக்கர்கள் ஆகியோருடைய வலையில் சிக்காமல், நல்லாழ்வு பெற முடியும். சில மாதங்கள் கழித்து விலை ஏறுகிற சமயத்தில் அந்த தானியங்களை எடுத்துக்கொண்டுபோய் மார்க்கெட்டில் நல்ல விலையில் விற்று விவசாயிகளுக்கு நல்ல வகையில் லாபத்தை பெற்றுத் தர முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உசிலம்பட்டி தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், அது ஒரு வறண்ட பகுதியாக இருக்கிறது. அங்கே எந்தவிதமான தொழிற்சாலையும் இல்லை. அது மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி. ஆகவே, ஒரு தொழிற்சாலையை அந்தப் பகுதியில் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது டாக்டர் அவர்கள் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை, மில் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை, ஆசிரியர்கள் பிரச்சினை, பொறியியல் வல்லுநர்கள் பிரச்சினை, விவசாயிகள் பிரச்சினை ஆகிய எல்லா பிரச்சினைகளையும் மிக நல்ல முறையில் தாயுள்ளத்தோடு அணுகி, தீர்த்ததைப் பாராட்டுகிறேன். இங்கே பேசுகிறவர்களில் ஒருசிலரும், வெளியே பேசுகிறவர்களும் அரசியல் மேடைகளில் அரசியல் காரணங்களுக்காக எப்போதும் எந்தக் காரணத்தையாவது வைத்துக்கொண்டு, குழப்பத்தை உண்டுபண்ண வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, அமைதியைக் கெடுக்கின்ற வகையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி அவதூறுகளைப் கிளப்பி, குழப்பத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியவர்களையும், “புறப்படுங்கள் போர்க்கு போர், போர்” என்று மற்றவர்களைத் தூண்டக்கூடியவர்களையும் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய வகையில் ஏதாவது மார்க்கம் இருக்கிறதா என்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும்

1972 மார்ச் 30]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

பொதுவாக குற்றம் செய்கிறவன் தண்டனையடைந்தாலும், குற்றம் செய்வதற்கு உடந்தையாக, குற்ற உணர்ச்சியை தூண்டக்கூடியவனுக்கும் தண்டனை அளிப்பதுபோல, சமுதாய விரோதச் செயல்களை, அரசியல் மேடை என்ற முகமுடியாக வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்களைப் பிடித்து தண்டிக்க வேண்டும். அம்மாதிரியான சமூக விரோதிகளை, சமூக துரோகிகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பலருக்கு நியாயமான குறைகள், குறைபாடுகள் இருந்தாலும் அவைகளைத் தக்க சமயத்தில் மாண்புமிகு டாக்டர் அவர்களும், மற்றைய மாண்புமிகு அமைச்சர்களும் தலையிட்டு, சந்தர்ப்பவாத அரசியல்வாதிகளின் குழப்பங்களுக்கு இடமளிக்காதவண்ணம், தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கா. மு. கதிர்வன் : மாண்புமிகு மாற்று தலைவர் அவர்களே, 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை ஆதரித்து இந்தச் சபையிலே பேசுவதற்காக நான் முன்வருகிறேன். 12-00

இந்த அரசைப் பொறுத்த அளவிலே இந்த ஆண்டிலே செய்திருக்கிற சேவைகள் உன்னிப்பாக கவனிக்கும்பொழுது இந்த அரசு விவசாயிகளுடைய அரசு, இந்த அரசு தொழிலாளர்களுடைய அரசு என்பதை யாரும் மறுத்துவிடமுடியாது. ஆனால், ஆங்காங்கு காணப்படுகின்ற தொழிற்சாலை வேலைத் திறுத்தங்களையும் ஆர்ப்பாட்டங்களையும் பார்த்து மற்றவர்கள் தொழில் அமைதி கெட்டுவிட்டது என்று கூறுகிறார்கள். ஒரு தாய் இருக்கிறாள் என்றால் அந்த வீட்டிலே சென்று பார்த்தால், 7, 8 குழந்தைகள் அந்தத் தாயின் தலையிலேயும், தோளிலேயும், இடுப்பிலேயும் ஆடிக்கொண்டிருக்கும், கூச்சலாக இருக்கும். ஆனால் அதே நேரத்திலே எதிர்வீட்டிலே ஒரு சிற்றன்னை இருப்பாள். அங்கே பத்து குழந்தைகள் இருக்கும். பத்துக் குழந்தைகள் இருந்தாலும் அந்தக் குழந்தைகள் வாய்விட்டுப் பேசாது, குரலை எழுப்பாது, காரணம் சிற்றன்னையின் கரத்திலேயிருக்கிற அகப்பை அந்தக் குழந்தைகளின் தலையிலே விளையாடத் தவறுது என்பதை ஊகித்துக் கொள்ளும். சிற்றன்னையின் வீட்டில் அமைதி இருக்கிறது; ஆனால் அந்தத் தாயின் வீட்டிலே குரல் எழும்பிக்கொண்டேயிருக்கும். அந்தத் தாயினுடைய வீட்டிலே அமைதியில்லை என்று யாராவது கூறமுடியுமா? அந்த நிலைதான் இன்றைய தினம் தமிழகத்திலே இருக்கின்றது.

இங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அரசை டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தாயாக இருக்கிறார்கள். இது நம்முடைய அரசு என்பதால் நம்முடைய உரிமைகளைப் பெற முடியும் என்றும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களிடம்தான் நம்முடைய உரிமைகளைக் கேட்டுப் பெறமுடியும் என்று எண்ணித்தான் அவர்கள் சில வேண்டுகோள்களைக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த வேண்டுகோள்கள் ஊர்வலமாக இருக்கலாம், ஆர்ப்பாட்டமாக இருக்கலாம். எனவே அந்த அளவிலே நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தொழிலாளிகளுக்கு தாயாக இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பணிவன்போடு கூறிக்கொண்டு என்னுடைய தொகுதிப்பற்றிய சில பிரச்சினைகளைக் குறிப்பிட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கலாம் எனக் கருதுகிறேன்.

[திரு. கா. மு. கதிரவன்]

[1972 மார்ச் 30]

என்னுடைய தொகுதியிலே கண்ணுப்புளி அணைக்கட்டு, அடைவிற யினார் அணைக்கட்டு என்ற இரண்டு அணைத்திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்கள் கடந்த இரண்டு ஆண்டுக்காலமாகவே ஆய்வில் இருக்கிறது. சீக்கிரமாக அதனை கட்டிக்கொடுப்பதற்கு அரசு முயற்சிக்கவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமீபத்திலே கேரள அரசிலிருந்து ஓய்வுப் பெற்ற சீப் எஞ்சினியர் ஒருவர் பத்திரிகையிலே ஒரு அறிக்கை விட்டிருக்கிறார். அந்த அறிவிப்பு என்னவென்றால் கங்கை-காவிரி இணைப்பை விட, கேரளாவிலே ஓடிக் கொண்டிருக்கின்ற ஆற்றைத் திசைத் திருப்பிவிட்டுத் தமிழகத்திற்குப் பயன்படுத்தினால் இலாபகரமாக இருக்கும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையை முன்வைத்து இந்த அரசாங்கம் கங்கை-காவிரி திட்டம் வேண்டாமென்று சொல்லிவிடாமல் ஆனால் அதே சமயத்திலே கேரளத் திலே ஓடி அரபிக் கடலிலே கலக்கின்ற ஆறுகளை திசைத் திருப்பி தமிழகத் திற்குப் பயன்படுத்த திட்டம் தீட்டவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நெல்லை மாவட்டத்தினுடைய மேற்குக் கோடியிலே இருக்கின்ற கல்லாறு என்ற ஆறு கேரளாவிலே ஓடி லீனாகக் கடலிலே கலக்கின்றது. அதைத் திசை திருப்பினால் நெல்லை மாவட்டத்திலே உள்ள வடக்குப் பகுதிகளுக்கு தாமிரவருணிபோன்ற செழிப்பான நிலைமை ஏற்படும் என்பதால் அதைச் செயல்படுத்த முன்வரவேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தென்காசித் தாலுகாவிலே மூன்று தொகுதிகள் இருக்கின்றன, ஆலங்குளம், தென்காசி, கடையநல்லூர் இந்த மூன்று தொகுதிகளிலும் ஒரு தொழிற்சாலைகூடக் கிடையாது. அந்தத் தொகுதியிலே இருக்கின்ற வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க அங்கே ஒரு தொழிற்சாலை வைக்கக்கூடிய அளவில் அந்தப் பகுதியை ஒரு தொழிற்சாலையைப் பகுதியாக அறிவித்து அங்கே தென்காசியிலே ஒரு மினி தொழிற்பேட்டை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செங்கோட்டையிலே பலராமவர்மா டெக்ஸ்டைல் மில் மூன்று ஆண்டுகளாக அடைப்பட்டிருக்கிறது. நான்கு ஆண்டுகளிலே இடையிலே ஒரு ஆண்டுதான் நடைபெற்றது, மூன்று ஆண்டுகளாக தொல்லைக்காளாகியிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய முறையிலே மத்திய அரசிடமிருந்து அந்தத் தொழிற்சாலையை இந்த அரசே ஏற்று நடத்துவதற்கான அனுமதியைப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செங்கோட்டையிலே உள்ள மருத்துவ மனை சிறப்பான மருத்துவ மனையாக இருந்தாலும் இட வசதிகள் இல்லாமல் அந்த மருத்துவ மனை தேங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது என்ற காரணத்தினாலே 32 படுக்கைகள் அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குற்றலத்தைப் பொறுத்த அளவிலே தமிழகம் முழுதும் அறிந்த இடமாகையால் பயணிகள் வந்து போகிறார்கள். ஜூன், ஜூலை, ஆகஸ்ட் மாதங்களிலே தமிழகத்திலேயுள்ள நடுத்தர மக்களும் ஏழை மக்களும் நவது போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் அந்த இடத்திலே டவுன்ஷிப் கமிட்டி

1972 மார்ச் 30]

[திரு. கா. மு. கதிரவன்]

உதவியோடு ஒரு மருத்துவ மனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்வதைவிட பெயரளவிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற முறையிலே தமிழகத்தின் சிறந்த சுக வாசன்தலம் ஆக அது இருப்பதால் அந்தமருத்துவ மனையை சிறப்பாக நடத்தக் கூடிய முறையிலே அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புளியரை என்ற கிராமத்திலே ஒரு முழு நேர மருத்துவ மனை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பைன்பொழில் என்ற இடத்திலே ஒரு சப்ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செங்கோட்டையிலே உள்ள அரசுப் பள்ளிகளை யூனியன்கள் நிர்வாகத்திலே ஒப்படைக்கப் போவதாகச் சொல்லப்படுவதால் அது வரவேற்கத்தக்கதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அப்படிச் செய்தால் ஆசிரியர்களின் நிலைமை, பள்ளிகளின் நிர்வாகம் சீர்கெட்டுவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு தொடர்ந்து அரசே நடத்திவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

*THIRU M. A. LATHEEF: Hon. Chairman, Sir, I propose to deal with only such issues which are appropriate to the Appropriation Bill. Normally it so happens that even in an Appropriation Bill, issues are brought which are not exclusively appropriate to the Appropriation Bill. That is what has happened now. In fact some of the speeches made in this House, I submit, spell a very sad commentary upon the value and ethics of parliamentary democracy. Even responsible Members bring forward such matters which are not authenticated and which are not proved to be correct. Sir, when a matter is presented before the House, we must see that the facts which are authentic and correct should be presented. But here what happens is that we bring such facts which are not authenticated and which are not brought from proper sources; merely on the basis of some information given by some irresponsible blue papers.

It is rather very unfortunate that in Tamil Nadu we have been seeing the development of such a tendency in the field of journalism. It is unfortunate that there are so many journals which are corrupting the morale and morality of the people in the name of protecting the democratic rights of the people. I would even charge this Government that they are not taking proper steps against these newspapers. On the basis of the newspaper reports, even a responsible Member like Dr. Hande should have spoken about the details already given by some of these blue papers. He has referred to the name 'AK & NP' and the lorry

[Thiru M. A. Latheef]

[1972 மார்ச் 30]

No. MDY 3670 and said that because there is the letter 'K' it signifies Karuppiah and 'P' for Poornathammal. Of course, there is no 'poorna' information. According to the Hon. Minister, in the Registration Certificate the letter 'K' signifies 'Kanniah Naidu' and 'P' signifies 'Palaniswami Chetty' (N).

When this is the fact, it is rather very unfortunate that members like me do not believe authenticated versions in a Legislative Body given by responsible Ministers and we do not have any belief in them. We have belief only in Yellow Journals printed by some irresponsible insipid persons outside the House. These are rather unfortunate state of affairs in this State. This should be checked. My earnest appeal to every member is that whether we belong to the Ruling Party or any of the Opposition Parties, we should see that the purity of public life is safeguarded, the responsibility of this House is upheld and the responsibilities of the members of this House are always kept in view. Let us not create an impression among the public that we members come to the House and waste our time and deal in matters with facts not authenticated, facts which are corrupt and motivated and which are not BONA FIDES. Therefore, these are my observations in respect of the remarks made by my learned friend, Dr. Hande whom I value with great respect.

Another thing is about a serious matter. Certain observations were made by my friend, Thiru A. M. Raja. Mr. Raja had been very very critical and he deplored the attitude of the Central Government and took exception to certain observations made by the Honourable, the undisputed National Leader of India, Mrs. Indira Gandhi, the Prime Minister of India. Not only it is not a new thing, but it is done by many others also. We heard recently the remarks of a responsible Minister. A Central Minister comes to Madras and in a public meeting says certain things. He poses a question to the democratically elected Government of the State. He wants this Government to state clearly—the Central Minister orders the State cabinet to state clearly—"whether you stand for co-operation or confrontation." Is this the way that a Central Minister should ask the State Government, to state their position clearly? He asks as if he is a dictator. Where is democracy I ask. What is the value of democracy? We say we are deeply committed to democracy. When a Central Minister asks like this, democracy is in jeopardy. We say we are committed to democracy. When democracy is in jeopardy, we raise our voice and we say we stand for democracy and we stand for the establishment of democracy and we work for restoration of democracy. But you ask the question to a man who has been democratically elected by the people of Tamil Nadu. You pose a question to 'state' his stand clearly whether you stand for co-operation or confrontation'. I would submit on

1972 மார்ச் 30]

[Thiru M. A. Latheef]

behalf of the people of this State and not only people of this State but on behalf of the people of India, and people in the democratically inclined countries to whoever that poses this question that people have decided to confront him and those who work against democratic principles, whoever he may be.

We are for co-operation where national interests are concerned; we are for co-operation where national integration is concerned, we are for co-operation where national unity is the issue and we are for co-operation wherever Indian defence is concerned, we are for co-operation wherever democratic structure of the entire country is in question. But we will confront if anybody goes against the wishes of the people, if anybody challenges the democratic aspirations of the people. We will confront you if you go against the democratically elected State Government, with such large mandate, with such large majority and we will confront you not only from Tamil Nadu, but all the States will confront you. There will be no co-operation but there will be only confrontation wherever it is necessary. I would say that hereafter, henceforward there will be co-operative-confrontation. There will be co-operative-confrontation wherever the States' rights are in jeopardy, wherever the rights of the States are questioned. There will be co-operation among the States and all the States will join together and they will confront against any undemocratic acts by anybody wherever he is. There will be co-operative-confrontation and that is the answer given by the people of Tamil Nadu and people of other States. That is my submission, Mr. Chairman.

I would like to say a few words about this Appropriation Bill. Even at the cost of the time of some of my friends, I would venture to say a few words. I hope that we should be clear as to what things should be brought in the discussion on an Appropriation Bill. We are duty-bound and as responsible members, we must bring to the force, the delays, the diversions and the misappropriation of the funds that have been authorised to be appropriated. That is the thing that we must discuss here and we must see that there are no lapses on the part of the Government in the matter of appropriation of authorised funds.

Why should we use the word 'Appropriation' when the amount is spent by way of public expenditure? Why not call it public expenditure and why do you call it the Appropriation Bill. Money is going to be appropriated appropriately and there should not be and misappropriation and there should not be any lapse and there should not be any diversion and there should not be any delay and there should not be any lethargy on the part of the Government in the matter of spending the amounts that have been granted to the Government under this Bill. That is my submission.

[Thiru M. A. Latheef]

[1972 மார்ச் 30]

Therefore, we must bring in cases where the Government has delayed in the matter of appropriation, where the Government has lapsed in the matter of appropriation and where the Government has diverted any amounts to such items which have not been authorised by the Legislature. These are the points we have to raise. I would submit respectfully to the hon. Members of the Opposition that we have to raise such points only.

We have got the responsibility in a Parliamentary Democracy and I am a person who always uphold democracy and believe in the successful functioning of democracy. The Opposition Parties should be alive to their responsibilities. Therefore this is my submission to the other members, and particularly to my long standing friend, Dr. Hande here. He was saying about direct taxes and indirect taxes and he was saying that there has been increase, very abnormal increase in the case of direct and indirect taxes. We must see the entire economy in its proper perspective and that should be our attitude.

The Great Economist W. W. Rostow has visualised four stages of economic development. The first is the Primitive stage and the second is the Take-off stage; the third is Mass Consumption and the fourth and last is Automobile age. We have not achieved even the first two stages. There is no equitable distribution of national wealth. Wherever we go we see only the primitive stage and just we are entering into take-off stage. In some parts there is mass consumption stage and automobile stage.

In Madras also we see a number of automobiles plying. Even an M.L.A. from Periamet cannot cross in a taxi the busy Mount Road; there are a number of halts and there are a number of automobiles on the roads. This is happening. Some people live in palatial houses and so many own more than two cars. But that is only a small number. The larger number of people are still primitive stage people. You can come and see my constituency. They live still in the past century. I invite the Hon. Ministers also to pay a kind visit to my Vaniambadi Constituency and see the people and how they live. Why is this so It is because, we have not developed our economy in a way to result in equitable distribution of wealth. Our distribution pattern has been basically defective.

It is not as if our production has not increased. It is not as if our national income has not increased. It is not as if we have not effected development in agriculture and industry. But we have miserably failed to effect equitable distribution in the economy. Now the prices,

1972 மார்ச் 30]

[Thiru M.A. Lathef]

are going up. The common man is suffering like anything. Of course, some people might say that because of the inflation the prices are going up. That is not the indication, Prices may be going up because of the reduced production or it might be due to other factors. I must say that there has been exorbitant profit made by a few in the society and the Government must take the extra profit from the individual pockets and spent it for the common man.

Therefore the Government have to resort to direct tax. So the direct tax is justified. Another factor is that we have got the propensity to consume and not to save and invest. The propensity to save is very, very low. Therefore, whatever the Government give by way of increased wages, they consume and they do not save.....

(Mr. Chairman sounded the gong.)

Then I come to the veterinary college students. As my hon. Friend Dr. Hande, has pointed out there is difference in the period of study of a veterinary college student and an M.B.B.S. student. The veterinary doctor has to work with animals and the M.B.B.S. doctor has to deal with human beings. As the veterinary students deal with the vital animals of our country, the Government may sympathetically consider their case as and by way of compensation. With these words, I conclude my speech.

திரு.கே. டி. கே. தங்கமணி : மிஸ்டர் சேர்மன் சார், 1972-வது வருடத்திய 11-வது மசோதாவின் பேரில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

பொதுவாக இந்த மாதம் பூராவிலும் பல மானியங்களின் பேரிலே கருத்துக்கள் எல்லாம் சொன்னதற்குப் பிறகு இந்த மசோதா மிக முக்கியமானது என்பதை நான் சொல்லாமலே நீங்கள் எல்லாம் அறிவீர்கள். பொதுவாக இந்த ஆண்டு நம்முடைய சட்டமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்கள் அரசு செலவு செய்யலா மென்று சொல்லி 440 கோடி 80 லட்சம் ரூபாய் வரையிலும் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள்; ஒப்புதல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரியாக சார்ஜ் அக்கவுண்டில் 800 கோடி ரூபாய் வரையிலும் செலவழிக்கலாம் என்ற நியதியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்ரோப்ரியேஷன் என்று சொன்னாலே

“ State Government appropriate from the Consolidated Fund. ”

— என்றுதான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அம்மாதிரி அப்ரோப்ரியேட் பண்ணிய பணத்தை எந்த முறையில் செலவழிக்க வேண்டும். இதற்கு முன்னால் செலவழித்த முறைகள் சரியாக இருக்கின்றனவா என்பதைப் பரிசீலனை செய்வதற்காகத்தான்

1972 மார்ச் 30]

[திரு. கே. டி. கே.தங்கமணி]

சட்டமன்றத்தில் இருந்து கமிட்டிகள் அமைக்கிறோம். நான் அந்த கமிட்டிகளின் ரிபோர்ட்டுக்குள் போகாமல் இருந்தாலும் ஒரு குறை ஒவ்வொரு தடவையிலும் சட்டிக் காட்டப்படுகிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

In the Second Report of the Committee on Public Accounts (Fifth Assembly) at page 6 it is stated that the percentage of saving on voted grants was 4 per cent in 1965-66, 4 per cent in 1966-67 and 6 per cent in 1967-68. It occurred in Grants relating to Industries, Labour including Factories, Famine Relief, Compensation to Zamindars, Capital Outlay on Public Health, Capital Outlay on Agriculture, Capital Outlay on Industrial Development and Capital Outlay on Schemes of Government Trading என்ற விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இண்டஸ்ட்ரியல் 19 சதமானம், ஸ்டேட் டிரேடிங்கில் 14 சதமானம் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, மேலும்—

”The Committee, therefore, invites attention to the recommendations in paragraph 15 of the Report on the accounts for 1966-67 and urges that adequate action be taken by the departments to avoid large savings in future.” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த ஆண்டுக்கும் அது பொருத்தமாகத்தான் இருக்கும். இப் போதே இதைச் சொல்லுவதன் காரணமாக இம்மாதிரி நாம் ஒதுக்கி இருக்கும் பணத்தில் குறிப்பிட்ட 1, 4, 5 ஐட்டத்திலிருந்து முறையாக, பரிபூரணமாகச் செலவழிக்கப்படும் என்ற உத்தரவாதம் இருக்க வேண்டும். 4 சதமானம் என்பதே அதிகம் என்று கருதுகிறேன். 1967-68-ல் 6 சதமானமாக ஆகியிருக்கிறது. 1968-69-ல் எவ்வளவோ தெரியாது; 1969-70-ல் எவ்வளவோ தெரியாது; 1970-71-ல் எவ்வளவோ தெரியாது.

ஆகவே, இந்த ஆண்டு 1971-72-ஐப் பரிசீலிக்கின்ற நேரத்திலே இந்த நான்கு சதமானத்திற்கும் குறைவாக சேவிங்ஸ் இருக்கிறது என்ற நிலையைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்னொரு முக்கியமான தவறு என்ன ஏற்படுகிறது என்றால், இந்த மாதிரி சேவிங்ஸ் வரக் கூடிய காரணத்தால் இதே வருஷத்தில்—

“Surrenders of Rs. 59.13 crores were made only in the last month of the year; of this, surrender of Rs. 38.25 crores was made on 31st March 1968.”

என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. முறையாகச் செலவழிக்க முடியாத நிலைமையில் கடைசியில் செலவழிக்க வேண்டுமென்று முழு மூச்சாக வேலை செய்கிறார்கள் மார்ச் மாதத்தில். மார்ச் மாதத்தில் முழு மூச்சாக வேலை செய்தும் செலவழிக்க முடியவில்லை என்றால் திருப்பிக் கொடுக்கும்போது

1972 மார்ச் 30]]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கூட மார்ச் 31-ம் தேதிதான் பெருவாரியான தொகையைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சில நிலைமைகள் என்ன ஏற்படுகிறது என்றால்—

“ Savings of the total of Rs. 81.44 lakhs in four grants were not surrendered at all ” என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதற்கு எந்தவிதமான நியாயமும் கற்பிக்க முடியாது. ஆகவே, நான் உங்கள் மூலமாக நிர்வாகத்தை கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால்—

“ The Finance Departments should issue necessary instructions to a the concerned departments to ensure that in future, savings are reduced to the minimum and whenever there are savings they are surrendered as and when the saving is envisaged.”

இது பொதுவாகத் தெரிந்த நியதி என்று இருந்தாலும் கூட இந்த அப்ரோப்பிரியேஷனில் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இதே நேரத்தில் ஒரு கருத்தைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். 13-வது மசோதா இங்கு விவாதிக்கப்படவில்லை. சாதாரணமாக, சப்ளிமென்டரி டிமாண்ட் என்று சொன்னால் இருக்கக்கூடிய 48, 49 டிமாண்டிலும் வரக் கூடாது. ஏதோ ஏழெட்டு டிமாண்டுகளிலே அதிகமாகச் செலவழிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது என்றால் புரிந்து கொள்ள முடியும். 48 டிமாண்டுகளிலும் சப்ளிமென்டரி போடுவது என்பது சரியல்ல.

“ It reduces itself to a Mini-Budget.”

சப்ளிமென்டரி என்று வரும்போது குறிப்பிட்ட சில ஐட்டத்திற்கு மட்டும் அதிகமாகச் செலவு இருக்கிறது என்ற முறையில் எதிர்பாராத முறையில் செலவு ஏற்பட்டுவிட்டது என்று வாவேண்டுமே தவிர, இப்படி ஆண்டு முடியும் காலத்தில் சப்ளிமென்டரி பட்ஜட் போட்டால்—

Let it not pose itself as a Mini-Budget என்ற இந்தக் கருத்தையும் சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக பல மானியங்களின் பேரிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சிறந்த கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களில் சிலவற்றை இன்னும் கொள்கை ரீதியாக இங்கே வலியுறுத்துகின்ற அந்த அளவுக்குத்தான் இப்போது சொல்லலாம் என்று நம்முடைய விதிகள் கூடச் சொல்லியிருக்கின்றன. நான் இதை ஒரு மானியத்தின் பேரிலே நடக்கக்கூடிய விவாதமாக மாற்றிவிட விரும்பவில்லை.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

1972 மார்ச் 30]

இன்றைக்கு லாண்ட் ரெவின்யூ அண்டு அக்ரிகல்சர் இந்த இரண்டும் நம்முடைய இந்த மசோதாவில் ஷெட்யூல் க்ளாஸ் 1-ல் 1, 16, 39 என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் அடிப்படையில் நாம் செல வழிப்பது 23.96 கோடி ரூபாய் ஆகும்.

இது மிக முக்கியமான மானியம். இந்த மானியத்தின் பேரில் கொள்கை ரீதியாகப் பார்க்கும்போது இரண்டு மூன்று விஷயங்களை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

ஒன்று, எங்களுடைய கட்சி சார்பில் நில உச்சவரம்பிற்கு விதி விலக்குகள் கூடாது என்ற முறையில் ஒரு மசோதாவை சமர்ப்பித் திருக்கிறோம். இங்கு கூட சில விதிவிலக்குகள் ரத்து பண்ண வேண்டுமென்று நாம் முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். கொள்கை ரீதியில் இதன் அடிப்படையில் அந்த விதிவிலக்குகள் ரத்து செய்யப்பட்டு அதன் பலன் கள் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நான் அதை அதிகமாக விளக்கிச் சொல்லாமல் போனாலும் எங்கள் மசோதாவில் உள்ள கருத்துக்களை ஆலோசனைகளாகச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

அடுத்து, இனம் சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு விஷயம். இனம் சம்பந்தமாக எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இந்த மன்றத்தில் அதிகமாகத் தெரிந்தவர் நம் அமைச்சரவையிலே இருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும். குறிப்பாக புதுக் கோட்டையில் 22-ம் தேதி 500 இனம் விவசாயிகள் ஊர்வலமாகச் சென்று ஆர்.டி.ஓ. ஆபீஸுக்கு முன்னால் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள் என்ற செய்தி வந்து அதை இங்கே எழுப்ப விரும்பினேன். அதன் சரித்திரத்திற்குள் நான் போகவில்லை. இனம் ஒழிப்பு என்பது உண்மையாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அன்று அண்ணா அவர்கள் விசேஷ அதிகாரியைப் போட்டு இருந்தார்கள்.

நூற்றிருபது கிராமங்களில் இந்த இனம் நிலங்கள் இருக்கின்றன. இனம் ஒழிப்பு வேண்டுமென்று சொன்னாலும் இன்று ஏற்கனவே அந்த நிலத்தில் இருந்து அனுபவித்து வந்தவர்கள் வெளியேற்றப் படும்படியான ஒரு துரப்பாக்கியமான காட்சியைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே அந்த நிலங்களில் உள்ளவர்கள் வெளியேற்றப்படாமல் பாது காக்கப்பட வேண்டும். மேஜர் இனம்ஸ், மைனர் இனம்ஸ் ஒழிப்பு என்றிருந்தாலும் கூட அதன் பலன் அந்த விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. புதுக்கோட்டையை ஒரு உதாரணமாகச் சொன்னேனே தவிர, நெல்லை மாவட்டமாகட்டும், கோவை மாவட்டமாகட்டும், அல்லது மதுரையில் உள்ள சில விவசாயிகளாகட்டும், இனம் விவசாயிகள் இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் பலனை அனுபவிக்க முடியவில்லை. ஆகவே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, நில வெளியேற்றம் எந்த வகையிலும் நடைபெறாமல் நிறுத்தப்பட வேண்டும். தற்போது ரெவின்யூ கோர்ட், சிவில் கோர்ட் நடவடிக்கைகள் நிறுத்திவைக்கப்பட வேண்டும். 1965-ம் ஆண்டிலிருந்து இனம் கிராமங்களிலிருந்து

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க சட்ட முன்வடிவு 789
(சட்டப்பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 11/1972)

1972 மார்ச் 30]

[திரு. கே.டி. கே. தங்கமணி]

வெளியேற்றப்பட்ட இனம் விவசாயிகள் ரெஸ்டோர் செய்யப்பட வேண்டும். ஹைகோர்ட், சப்ரீம் கோர்ட்களில் இருக்கும் கேஸ்களை துரிதப்படுத்தி முடிக்க மாநில அரசு சட்ட இலாகா உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஸ்டே ஆர்டர்ஸ் இருந்தாலும் ஸெட்டில்மென்ட் விசாரணை, பட்டா விநியோகம் நடைபெற வேண்டும். ஸ்டே ஆர்டர் இருந்தாலும் விவசாயிகளிடம் சர்க்கார் நேரடி வசூல் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக எங்கள் கட்சி சார்பில் ஒரு தனியார் மசோதாவைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் அதில் உள்ளன.

அடுத்து, காலம் 6-ல் 32 லட்சம் ரூபாய்—ஸ்டேட் லெஜிஸ்லேச்சர். ஒரு சிறிய கொள்கை இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். இங்கே பல முறை கிளப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஒஸ்ட் ஹாஸ்டலில் டெலிபோன் இல்லை. பலர் நமக்கு டெலிபோன் செய்து பேச முடிவதில்லை. நாமும் பேச முடிவதில்லை.

அதே மாதிரி அங்கு ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் ஆபீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கும் டெலிபோன் இல்லை. இது ஒரு சிறிய விஷயந்தான். இந்தச் சிறு விஷயத்தில் கூட அதை அமல் நடத்துவதில் கோளாறு இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காலம் 24—லேபர் இன்டர்னாடிங் பாக்டரீஸ். ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி ஏற்கனவே ஒரு உறுப்பினர் தெரிவித்தார். காஸ்ட் ஆப் லீவிங் இன்டர்க்ஸ் தயார் செய்வதில் கோளாறு இருக்கிறது. குறிப்பாக விலைவாசிகள் உயர்ந்துகொண்டு போய்க் கொண்டிருக்கும் போது பெப்ரவரியில் 38 குறைந்தது. இது நடைமுறைக்கும் புள்ளிக் கும் சம்பந்தம் இல்லாமலிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் புள்ளி விவரங்களைத் தயாரிப்பவர்கள் நல்லமுறையில் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதிலுள்ள ஒரு சிரமம் எனக்குத் தெரியும். லிம்லாவில் தயாரிப்பதை வைத்துத்தான் நாம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் அதை ரெக்டிஃபை செய்யும் வசதி வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதையும் செய்ய வேண்டும்.

இன்னொன்று. இந்தப் புள்ளி விவரங்களைத் தருவது டைரக்டர் ஆப் ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் என்று நினைக்கிறேன். அந்த இலாகா பற்றி பல புکارிகள் வந்துள்ளன. அங்குள்ள டைரக்டர் ஓய்வு பெறவேண்டிய தற்குப் பதிலாக அவருடைய காலம் நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு ஒரு காலத்தில் பி.ஏ., எம்.ஏ. படித்தவர்களுக்குச் சிறிது பதவி உயர்வு கொடுக்கவேண்டுமென்று 1967-68-ல் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். பி.ஏ., எம்.ஏ. படித்தவர்கள் ஒதுக்கப்பட்டு எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்தவர்களுக்குப் ப்ரமோஷன் என்ற நிலை வந்திருப்பதாக செய்திகள் வருகின்றன. அதையும் சிறிது கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, 8 (ஏ)—பால் பண்ணைகள் சம்பந்தமாக அதிகக் கவனம் செலுத்துகிறோம் என்று தெரிவித்தார்கள். பத்து கோடி ரூபாய் வரையில் இதை விருத்தி செய்ய வசதி வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1972 மார்ச் 30]

அப்படியிருக்க மதுரையில் இப்போது ஒரு பால் பண்ணை இருக்கிறது. அது வந்தது எங்களுக்கு கெல்லாம் சந்தோஷம். ஆனால், rated capacity is 50,000 litres. ஆனால் இன்று உற்பத்தியாவது 20,000 லிட்டர்தான். அதையும் சிறிது கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே உற்பத்தியைப் பெருக்கி விற்பனை செய்வதற்கான காரியங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, கல்வி. கல்விக்காக ஆண்டுக்கு ஆண்டு பணம் ஒதுக்குவதை உயர்த்திக் கொண்டு போகிறோம். பல கேள்விகள் இங்கே கேட்கப் பட்டிருக்கின்றன. முறையான பதில்களும் வருகின்றன. ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். பால் கமிட்டி சிபாரிசு வந்திருக்கிறது. இன்று அரசு பணம் ஒதுக்கீடு செய்தாலும் அது அங்குள்ள ஆசிரியர்களுக்குப் போய் சேருவதில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு நேரடியாகப் பணம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற கருத்து எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. உவர்களுடைய பாதகாப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்ற நிலையும் சொல்லப்பட்டது. ஆகவே அப்பேர்ப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாகப் பணம் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படவேண்டும். இந்தத் தொடரில் ஒரு மசோதா கொண்டுவருவதாக வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வருவதாகத் தெரியவில்லை. மசோதா மூலம் செய்யாத காரியத்தை சர்க்கார் உத்தரவு மூலம் செய்யக்கூடிய அளவிற்கு அவர்களுக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்த சட்டசபைக் கூட்டம் கூடப்போவது ஜூன் அல்லது ஜூலையில் தான். ஆசிரியர்கள் பலர் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கு பாதகாப்பு இல்லை என்ற காரணத்தினால் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் இதை ஒரு காரணமாக வைத்துக் கொண்டு ஒரு கிளர்ச்சிக்கு கிளம்புவதற்கு இடமில்லாத முறையில் செய்ய வேண்டும். ஆகவே ஒன்று இந்தத் தொடரில் வாக்குறுதி அளித்தபடி ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்பட வேண்டும். அப்படி மசோதா வராமல் போனாலும் கூட அந்த மசோதா விற்கு இணங்கிய விதத்தில் சர்க்கார் சரியான ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, டைரக்டர் ஆபீஸில் டிலே இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதையும் அரசு கவனிக்க வேண்டும்.

பி.டப்ளியு.டி. பொறுத்தவரையில் ரூ. 34,71,00,000 நாம் மானியமாக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அங்கும் டிலேதான். பி.ஏ.ஸி. ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தால் ஐந்தாண்டுக் காலம் —சேலம் ஸ்டீல் ப்ளான்ட் ஐந்து ஆண்டுகள், பத்தாண்டுகள் டிலே ஆகிறது என்று சொன்னால்—நீர்ப்பாசனம் அல்லது சிறிய வேறு காரியங்களில் கூட டிலே ஏற்படுகிறது.

The initial estimate is always low, but the revised estimate is much higher; at the time of conclusion, it is very much higher.

இந்த மாதம் 28-ம் தேதி களூரில் ஒரு தலைவர் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள் என்ற செய்தி வந்தது. காரணம், நொய்யல் திட்டம் ஏற்கனவே பல ஆண்டுகளாக பரிசீலனை செய்யப்பட்டும் எந்த

[1972 மார்ச் 30]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

முறையில் அமல் ஆவது என்பது தெரியவில்லை. அதிலுள்ள சிக்கல் எனக்குத் தெரியும். எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த சுப்பையா அவர்கள் நொய்யல் திட்டம் மூலம் ஏற்படும் பலன் பற்றி, எந்தெந்தக் கிராமங்கள் எல்லாம் பயனடையும் என்பது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நொய்யல் திட்டத்தைப் பற்றியும் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, பர்மாவிலிருந்தும், சிலோனிலிருந்தும் அகதிகள் வருகிறார்கள். சிலோன் அகதிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் தேயிலை தோட்டங்கள் அல்லது ரப்பர் தோட்டங்களில் பணியாற்றக்கூடியவர்கள். இந்த ஆண்டு 50,000 பேர்கள் வருவதாக தகவல் வந்திருக்கிறது. 50,000 பேர்கள் வரும்போது அவர்களில் இரண்டாயிரம் பேர்களை அந்தமானுக்கு அனுப்புவது மட்டுமல்ல, இங்கே வெகு சீக்கிரத்தில் நம் ரப்பர் தோட்டங்களை விரிவுபடுத்தப் போகிறோம். பத்தாயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் ரப்பர் பேர்டப் போகிறோம் என்று தெரிவித்தார்கள். அது கண்டிப்பாக நடக்க வேண்டும்.

அப்போது நீங்கள் அங்கேயிருந்து வரும் அகதிகளுக்கு முதல் இடமாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

அகதிகளுக்கு வீடு கட்டுவது என்று ஏற்பாடு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. பர்மா அகதிகளுக்கு எனக்கு தெரிந்த வரையில் மதுரையில் திருப்பரங்குன்றத்தில் 12,000 வீடுகள் கட்டப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டு 100-150 வீடுகள் கூட வரவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அதை கவனத்தில் கொண்டால் நிச்சயமாக வந்து விரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

உணவு சம்பந்தமாக ரூ. 31,51,00,000 ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இதிலே இரண்டு விஷயங்கள் கண்காணிப்பாகப் பார்க்க வேண்டும். முதலாவதாக நெல் கொள் முதல் விஷயம், இரண்டாவதாக, சினி சம்பந்தமாகத் தான். இரண்டும் மக்களுக்குத் தேவையானது. எங்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த மணலிகந்தசாமி அவர்கள் பேசுகிற போது இந்த இலாகா எந்த அளவுக்கு நன்றாகச் செயல்படுகிறதோ, அந்த அளவுக்குத்தான் நல்ல பெயர் அரசுக்கு வரும் என்று சொன்னார்கள்.

5,000 டன் சினி வினியோகிக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதிலே உள்ள சிக்கல் என்ன என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் கொடுத்தால் சரியாக இல்லை என்கிறார்கள். இன்னொரு அமச்சரைக் கேட்டால் நான் அதைப் பற்றி பேசத் தயாராக இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், எப்படியாகிலும், மக்களுக்கு சினி கிடைக்க வேண்டும். இன்று 5,000 டனாக இருந்தது 7,000 டனாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறபோதும், மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற குறை இருக்கக் கூடாது.

நெல் கொள் முதல் சம்பந்தமாக சில விவரங்கள் எனக்குத் தெரியும். இந்த 52 பேருக்கு கொள்முதல் செய்வதற்கு அனுமதி கொடுத்திருப்பதை பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

[1972 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, அடிக்கடி இந்த 52 பேர், ஹல்லிங் ஏஜண்டைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். மார்டர் ரைஸ் மில்லை எந்த அளவுக்கு பயன்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு பயன்படுத்தி விட்டு, மற்ற மாவட்டங்களில் எப்படி வைத்திருக்கிறோமோ அதேபோல் தஞ்சை மாவட்டத்திலும் ஹல்லிங் ஏஜெண்ட் வைத்திருக்கிறோம். நம்மிடமிருந்து யார் நெல்லை வாங்கி சரியான முறையில் அரவை செய்து கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறோம். தவறு செய்பவர்களை பல இடங்களில் கண்டு பிடித்து, அவர்கள் மீது கிரிமினல் ஆக்ஷன் கூட எடுத்திருக்கிறோம். இன்னும் கிரிமினல் ஆக்ஷன் எடுக்க உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அரசாங்கம் அந்த 52 பேருக்கு மட்டும் சலுகை கொடுக்கிறது என்று பேசுவது சரியல்ல. சரியான தகவலோடு பேச வேண்டும். அந்த 52 பேருக்குச் சலுகை செய்ய வேண்டுமென்று அரசு எதையும் செய்ய வில்லை. நெல்லை அரைத்துத் தருகிறேன் என்று யார் யார் முன் வருகிறார்களோ அவர்களிடத்தில் அரசிடம் உள்ள நெல்லைக் கொடுத்து அரைத்துக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் கேட்கிறேன், 52 பேரை மாற்றி, வேறு 52 பேரை ஏன் நியமிக்கக் கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஹல்லிங் ஏஜெண்ட்டாக யார் கேட்டாலும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். 52 பேர் மட்டுமல்ல. அந்த 52 பேர் யார் என்பது கூட எனக்குச் சரியாகத் தெரியாது. அவர்களுக்குச் சலுகை செய்ய வேண்டுமென்று இல்லை. இப்போதுகூடச் சொல்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருப்பவர்கள் அரசாங்கத்திற்குச் சேர வேண்டிய பாக்கியைக் கொடுத்து விட்டு, ஹல்லிங் ஏஜெண்டுகளாக ஆகத்தயார் என்று எழுதியிருப்பார்களானால், அவர்களையும் நிச்சயமாக எடுத்துக் கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கும் நெல்லைக் கொடுத்து அரவை செய்து கொள்வதில் எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 52-ஐ பற்றி சில விவரங்கள் சொல்கிறேன். பல பேர் கொள் முதல் விலை ரூ. 32, ரூ. 33 என்று இருந்தால் கூட, ரூ. 33-க்கு கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு விட்டு, ரூ. 30 கொடுத்து விட்டு, தாங்களே 3 ரூபாயை எடுத்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள். என்னால் சில விவரங்களைக் கொடுக்க முடியும். அந்த ஏஜெண்டுகளுக்கு அப்படி அதிகாரம் கொடுப்பதால், அவர்கள் எந்த முறையில் இந்த 1 ரூபாய், 2 ரூபாய் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்? யார் தைரியம் கொடுக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு இப்படிச் செய்ய?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அவர்களையே கொள்முதல் ஏஜெண்டுகளாக வைத்திருக்கிறோம். அந்த வாதத்தை வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார்கள். கொள் முதலை இரண்டு வகையாகச் செய்கிறோம். ஒன்று லெவி முறை. அதற்கு அரசாங்கம் ஃபேர் பிரைஸ் மூலம் செய்கிறோம்.

1972 மார்ச் 30]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

மற்றொன்று, ஒபன் மார்க்கெட் ப்ரொக்யூர்மென்ட் முறை வைத்திருக்கிறோம். ஒபன் மார்க்கெட் விலையை, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் நிர்ணயிக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்திடம் நெல்லைக் கொடுக்கலாம், எப்.சி.ஐ. யிடத்தில் கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம், ஹல்லிங் ஏஜெண்டு களிடத்தில் கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம். இந்த விலை இருக்கிறது என்று கிராமந்தோறும் விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளை ஏமாற்றி ஹல்லிங் ஏஜெண்டுகள் யாராவது தவறு செய்திருப்பார்களேயானால் அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 31 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம்.. நல்ல முறையில் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு, உற்பத்தியாளருக்கு நல்ல விலை கொடுத்தும், மக்களுக்கு வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு விற்க வேண்டுமென்ற கருத்தை சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த மாதிரியான சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அந்தச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம் டவுனுக்குப் பக்கத்திலே ஒரு கோவில் பாட்டுக் கச்சேரிக்குச் சென்றபோது, அங்கேயிருந்த வீடு இடிந்து விழுந்து 3-4 பேர் இறந்து விட்டதாகத் தெரிகிறது. மதுரையில் இந்த மாதிரி வைகையாற்றில் வெள்ளம் வந்த போது பல வீடுகள் இடிந்து போய் விட்டது. வீடு இடிந்தவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்தது. அதே மாதிரி இப்போது இறந்து போனவர்களுக்கும் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் 25,000 ரூபாய் உடனடியாகக் கொடுக்கிறேன் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். இப்போது 11 பேர் உண்மையாகவே கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு அது கிடைத்திருக்கிறது. அதேபோலவே, இப்போது இறந்து போனவர்களுடைய குடும்பத்திற்குக் கொடுத்தால் பேருதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்தச் சம்பவம் எப்படி நடந்தது என்ற விவரத்திற்கு நான் போக விரும்பவில்லை.

பஞ்சாயத்து பிரிப்பது சம்பந்தமாக ஒரு கொள்கையை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வேம்பார் என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கேயிருப்பவர்கள் மரமேறும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள்; கரும்புட்டித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள். அதை இரண்டாகப் பிரிக்கக் கூடாது என்றப் பிரச்சனை கோர்ட் வரைக்கும் போய் இரண்டாகப் பிரிப்பது என்று வந்துவிட்டது. அதை வடக்கு வேம்பார், சுப்பிரமணியபுரம் என்று பிரித்திருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுக்கு அந்த வேம்பார் என்ற பெயர் போகக் கூடாது என்று விரும்புகிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பகுதியை வடக்கு வேம்பார், தெற்கு வேம்பார் என்று வைத்தால் நன்றாக இருக்கும். அவர்கள் அதை ஒரு பிரச்சனையாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பெயர் இருக்கும் வகையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் நிறைய பேச வேண்டியிருக்கிறது. இங்கே மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் நஷ்டம் வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1972 மார்ச் 30]

பல தடவை வற்புறுத்தியிருக்கிறேன். இந்த மின்சார சப்ளை பொறுத்த வரையில் இப்போது கெமிகல்ஸ், அலுமினியம் போன்ற இம்மாதிரியான தொழிலுக்கு நாம் ஏற்கெனவே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் கன்சஷன் இருக்கிறதே அதைக் கொஞ்சம் நிறுத்தி வைக்கும் நோக்கம் இருக்கிறதா, அவர்களுக்கு கன்சஷன் கொடுப்பதிலிருந்து நீக்கிவிட்டால், 1 கோடி, 2 கோடி மீதம் வருகிறது. அதை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு பேருதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

லோன்ஸ் அண்டு அட்வான்சஸ் பற்றி பல விவரங்கள் வைத்து இருக்கிறேன். இதை இப்போது சொல்ல நேரம் இல்லை. லோன்ஸ் அண்டு அட்வான்சஸ் எந்த முறையில் இருக்கிறது, அது சரியாகப் பயன் படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்பதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மானியத்தின் அடிப்படையில் இன்று அரசு கொடுத்திருக்கும் பணத்தை, இந்த ஆண்டு வரக்கூடிய காலத்தில் நல்ல முறையாகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறதா, அதனால் நாம் வகுத்து வைத்த கொள்கை அளவில் போய் இருக்கிறதா, பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி சுட்டிக் காட்டிய குறைபாடுகள் நீக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை பைனான்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட் கான்வியன்சோடு இருந்து அந்தக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வாரித்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இறுதியாக ஓரிரு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல என் கட்சியின் சார்பாக முற்படுகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட் அமைப்பில் உள்ள பல நல்ல அம்சங்களை யெல்லாம் எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கூறினார்கள். பொதுவாக, இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கிறபோது, ரசீட்ஸ் அண்டு எக்ஸ்பன்டிச்சர் சரியான முறையில் குறித்துக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற கருத்தினை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, எப்போதும் ஆங்காங்கு எவ்வளவு ஆண்டிசிபேட் ரசீட்ஸ், எவ்வளவு எக்ஸ்பன்டிச்சர் என்ற கணக்கு இந்த பட்ஜெட் அமைப்பில் ஒழுங்காக இல்லை என்று குறிப்பிடுகிறேன். எப்போது பார்த்தாலும் இந்த ஆண்டிசிபேட் பிகர்ஸ்க்கும், இட்ஸ் ஆக்சிவலுக்கும் வித்தியாசமே இருப்பதால், இந்தமாதிரியான பட்ஜெட்டை திருத்தியமைக்க இலாகாவை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலச் சீர்திருத்தம்பற்றி ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஏதோ 1961-ல் நிலச் சீர்திருத்தம் வந்துவிட்டது என்றாலும், அப்பொழுது முன் எச்சரிக்கை கொடுத்து விட்டார்கள், பலருக்கும் தங்களுடைய சொத்துக்களை யெல்லாம் பிரித்து வைத்து எழுதி விட்டார்கள், எவ்வளவோ தவறுகள் நடந்துவிட்டன, டிரான்ஸ்பேர்ஸ் ஏற்பட்டு விட்டன என்று பல தடவை மன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தச் சட்டம் நாளைக் கோணி நிற்கிறது என்ற ஆட்சேபணையை இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்தார்கள்.

1972 மார்ச் 30]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தத்தில் விதிவிலக்குகளை அகற்றுவதற்கு இப்பொழுது அரசாங்கம் திட்டம் தீட்டி வருகிறது. அதற்கு வேண்டிய சட்டங்களையும் இயற்றுவதற்கு முன் வந்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு நம்முடைய மாகாண அரசுக்கு என்ன ஆலோசனைகளைப்புகிர்ந்து தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அர்ப்பன் லாண்டு டாக்ஸ் சம்பந்தமாக மத்திய அரசு என்ன முடிவு எடுத்திருக்கிறது, நம்முடைய அரசாங்கம் என்ன ஆலோசனை நடத்த இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் அறிய வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல. இன்று இருக்கிற அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் டிராஸ்ட்ஸ் அண்டு டிராஸ்டீஸ் எல்லாம் மத்திய அமைப்பில் எண்ட்ரி 10-க்கு உட்பட்டதாக இருக்கிறது. அதேமாதிரி கண்கரண்டு லிஸ்டில் 28-வது பிரிவில் சாரிடபிள் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ்—சாரிடபிள் அண்டு ரிலிஜியஸ் எண்டவ்மெண்ட்ஸ் அண்டு ரிலிஜியஸ் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆதலால் டிராஸ்டுகளுக்குக் கொடுத்திருக்கக் கூடிய உரிமைகள், அவைகளுக்குக் கொடுத்திருக்கக் கூடிய விதிவிலக்குகளை யெல்லாம் எப்படி மாற்றுவது நல்லது என்பதை நாம் ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கண்கரண்டு லிஸ்டில் வருகிறது சாரிடபிள் அண்டு ரிலிஜியஸ் எண்டவ்மெண்ட்ஸ் அண்டு ரிலிஜியஸ் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் ஆகியவைகளுக்கு என்ன முறையில் வழிவகைகள் வைக்க வேண்டும் என்பதையும் நாம் ஆராய்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்றே கருதுகிறேன். இந்த விதிவிலக்குகள் இவற்றை யெல்லாம் எடுப்பதிலே எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை. நாம் எல்லோரும் சமதர்மத்தை நிறைவேற்றப் பாடுபடுகிறோம். இந்தத் தேசத்தில் வாழ்கின்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கு, குறிப்பாக நிலமற்றவர்களுக்கு நிலம் வழங்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் இரண்டு விதமான அபிப்பிராயத்திற்கு இடமில்லை என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திட்டவட்டமாகவும், தெளிவாகவும், இந்த விதிவிலக்குகளை யெல்லாம் எப்பொழுது அகற்றப் போகிறார்கள் என்பதை நாம் அறிய வேண்டும். முன்பு ஏதோ, 1961-க்கு முன்பு நிலச் சீர்திருத்தம் வருகிறது என்று சொன்னவுடனேயே எல்லோரும் மாற்றி வைத்துக் கொண்டு விட்டார்கள், பிரித்து வைத்துக் கொண்டு விட்டார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறார்களே, ஊழல் என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு பலரும் இங்கே பேசினார்களே, இப்பொழுது எல்லா விதிவிலக்குகளையும் அகற்றப் போகிறோமே, இது ஊழலாகுமா என்பதை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கிற சட்டப்படி பிணியாக இருப்பதை யெல்லாம் எப்படி அப்புறப்படுத்தப் போகிறார்கள், உரிமைகள் எல்லாம் எப்படி பாதிக்கப்படப் போகின்றன என்பதைச் சற்று நிதானமாகச் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது இலாக்காக்கள். விஜிலன்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட் பல இடங்களில் பல அதிகாரிகள்மீது வழக்கு தொடர்ந்து இருக்கிறது. ஆனால், விஜிலன்ஸ் டிபார்ட்மெண்டினால் போடப்பட்ட வழக்குகள்

[திரு. ஐர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1972 மார்ச் 30]

வருஷம், 4 வருஷம் இன்வெஸ்டிகேஷன் என்ற அளவிலே இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்லப்போனால், சேலத்தில் ஒரு கேஸ், ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டு சம்பந்தப்பட்டது. அதில் இருக்கிற ஒரு சில அதிகாரிகள் இன்று கைது செய்யப்பட்டு ஜாமீனில் நிற்கிறார்கள். ஒன்று, கேஸ் போட்டால் அதைத் துரிதமாக பைசல் செய்ய வேண்டும், துரிதமாக கேஸ் முடிப்பதற்கு காலவரை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினையும் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரிஎங்கள் பகுதியிலே மரவள்ளிக் கிழங்கு போன்றவை கனெஸ்லாம் விநியோகம் செய்வதிலே அக்கிரகல்சரல் டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கிற ஒரு சில அதிகாரிகளின் மீது ஒரு வழக்கு தொடரப்பட்டு, ஒரு சிலரைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். கைது செய்து, இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன. ஒரு சிலர் ஜாமீனில் நிற்கிறார்கள். இதுவரை யிலும் சார்ஜ் ஷீட் ஃபைல் செய்யவில்லை, விசாரணை நடைபெறவில்லை. இம்மாதிரி நீண்ட நாட்களாக இந்த அதிகாரிகள் வெளியே இருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. விஜிலன்ஸ் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து குற்றம் சாட்டப்பட்டால், சார்ஜ் ஷீட் கொடுப்பதற்கு துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வெடரினரி கல்லூரியில் நடக்கும் மாணவர்கள் போராட்டத்தைப்பற்றி எல்லாம் இங்கே விரிவாக எல்லோரும் பேசினார்கள். சுமார் 600 மாணவர்களுக்கு மேல் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று செய்தி வந்தது. (மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விடுதலை செய்யப்பட்டு விட்டார்கள்). விடுதலை ஆகிவிட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். மிகவும் மகிழ்ச்சி. இம்மாதிரியான கிளர்ச்சி இல்லாத முறையில் மாணவர்கள் இருப்பார்களேயானால் நலமாக இருக்கும் என்ற கருத்தினையும் நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக இம்மாதிரி காரியங்களில் பலவிதமான வேற்றுமை இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால், அதற்கு முடிவு துரிதமாக ஏற்பட வேண்டும் என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பிளானிங் கமிஷன் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் பிளானிங் கமிஷன் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் என்னென்ன திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள், அது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்திடம் ஏதாவது திட்டங்களை வழங்கி இருக்கிறார்களா, அல்லது நகல்கள் தந்திருக்கிறார்களா என்பதைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் கூறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்த ஜில்லாவில் என்ன வேலைகள் துவக்குவதற்கு இவர்கள் பரிந்துரை அளித்திருக்கிறார்கள்? ரீஜனல் இம்பாலன்ஸ் இன் பிளானிங் என்று சொல்கிற அளவில், எந்தப் பகுதி தாழ்ந்திருக்கிறதோ, அல்லது பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கிறதோ அதை முன்னேற்றுவதற்கு, ஊக்குவிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை யெல்லாம்பற்றி இவர்களுடைய ஆலோசனைகளைப் பகிர்ந்து தந்திருக்கிறார்களா? பல ஸ்டடி குரூப்ஸ் ஸ்டடி செய்திருப்பதாக அறிகிறேன். அந்த விவரங்களை யெல்லாம் இந்த மன்றத்தில் வைத்து, அதைப்பற்றி தனியாக விளக்குவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதன் விவரங்களை இந்த மன்றத்தில் அறிவிப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

1972 மார்ச் 30]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இன்னொரு விஷயம் எக்ஸ்சைஸ் பொறுத்தது. மதுவிலக்கு எடுக்கப் பட்டதால், அதிலும் குறிப்பாக, மூன்று அல்லது நான்கு ராஜ்யங்களிலே இருக்கிற இந்த மதுவின் விலையானது சற்று வேற்றுமையாக இருக்கிற காரணத்தினால் சில பகுதிகளிலிருந்து மற்ற பகுதிகளுக்கு கடத்தல் செய்யப்படுகிற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். உதாரணமாக, கேரளா, மற்ற பகுதிகளிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்குக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு பரவலாக கூறப்படுகிறது. நான்கு ராஜ்யங்களிலும் இருக்கிற அதிகாரிகளெல்லாம் ஒன்று கூடி, இது சம்பந்தமாக அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைப் பகிர்ந்து, இதைத் தடுப்பதற்கு என்ன வழிவகைகள் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதையும் ஆராய வேண்டும் என்ற கருத்தினை நான் இங்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய இலாகாவைப் பொறுத்த அளவில் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைக் கூற வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது ஏரியல் ஸ்பேரியிங் பல இடங்களில் நடத்தப்படுகிறது. ஏரியல் ஸ்பேரியிங்சில் பலவிதமாக வேஸ்டேஜ் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதாவது ஃபாலோ நிலங்களில் எல்லாம் ஸ்ப்ரே செய்யப்படுகிறது. ஆதலால் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்ற கருத்துகூட கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு என்ன பராமரிப்பு முறைகள் ஏற்பட வேண்டும் என்பதை அரசு ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மேலும், புல்டோஸர்கள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். முன்பு புல்டோஸர் கொடுத்தால் மணிக்கு ரூ. 52 என்று வாடகை இருந்தது. அதை இப்பொழுது ரூ. 60 என்ற அளவில் மாற்றியிருக்கிறார்கள். நாம் எல்லோரும் பசுமைப் புரட்சி என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்காக பல நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம். விவசாயிகளிடமிருந்து இப்பொழுது அதிகமாக வரியையும் வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆதலால், இந்த புல்டோஸர் வாடகையை ரூ. 60 என்று கூட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை. முன்பு இருந்த ரேட்டே கூடுதலாக இருக்கிறது. அதற்கு முன்பு இருந்த ரேட்டே கூடுதலாகத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதையும் குறைக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மிகவும் முக்கியமான ஒரு விஷயம். மதுரையில் ஒரு ஹைகோர்ட்டு பெஞ்சு அமைக்க வேண்டும் என்று பலமுறை நாங்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். ஏனென்றால், தென் மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற பலருக்கும் மதுரையில் ஓர் உயர் நீதிமன்ற பெஞ்சு ஏற்படுத்தினால், அது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். அது சம்பந்தமாக நமது உயர்நீதிமன்றத்திற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையே ஆலோசனை நடைபெறுகிறதா, அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்ற கருத்தினை நமது அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வி இலாகா சம்பந்தமாக பெருத்த அளவில் பணத்தைச் செலவழிக்கிறோம். இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் எஜுகேஷன் என்ற அமைப்பைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைக் கூறவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1972 மார்ச் 30]

கிறேன். அந்த ஸ்தாபனம் 1965-ல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதற்காக ரூல்ஸ் அஹாக்க ரூல்ஸ் இதுவரையிலும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை என்ற ஒரு குற்றச் சாட்டு இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. அங்கே பணியாற்றுகிறவர்கள் எம்.ஏ., எம்.ஈ.டி. படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள், எம்.ஏ., பி.டி. படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள். அவர்கள் நல்ல பணிகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இவர்களைப் போல அலிஸ்டெண்டு ப்ரொபஸர்களாக இருப்பவர்களுக்கு ரூ. 475 சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இவர்கள் எம்.ஏ., எம்.ஈ.டி., எம்.ஏ.பி.டி. படித்திருந்தும் இவர்களுக்கு ரூ. 400 தான் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இவர்களுக்கும் அலிஸ்டெண்டு ப்ரொபஸர்களைப் போல ரூ. 475 குறைந்த சம்பளம் நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்ற கருத்து அவர்களிடையே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. 1965-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த நிறுவனத்திற்கு இதுவரையில் விதிமுறைகள் பிறப்பிக்கப்படவில்லை. மிகவும் காலம் தாழ்ந்துவிட்டது என்ற காரணத்தினால், உடனடியாக அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, என்குயரி ரிபோர்ட்ஸ் பற்றி ஒரு கருத்தைக் கூற வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக துப்பாக்கிப் பிரயோகம், அல்லது மற்ற விதமான நிகழ்ச்சிகள் நடந்தால், அடிக்கடி அதற்கு விசாரணை நடத்தப்படுகிறது. விசாரணை நடத்தி, அறிக்கைகளும் இங்கே வருகின்றன. அதுபற்றி ஒரு கருத்தினைக் கூற வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த விசாரணைகள் எல்லாம் சட்ட பூர்வமாக பார்க்கின்ற போது அதைப்பற்றி ஒரு தீர்ப்பிலே கீழ்க்கண்டவாறு கூறி இருக்கிறார்கள்.

“The Commission appointed under the Act is a fact-finding body meant only to instruct the mind of the Government without producing documents of Judicial nature. It is neither a judicial Court nor its proceedings judicial proceedings. Cr.P.C. and Evidence Act do not apply to its proceedings.”

என்ற ஒரு தீர்ப்பு நமது உச்ச நீதிமன்றத்தால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1960 பஞ்சாப் 86 என்ற தீர்ப்பிலே கூறியிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக முன்பொரு முறை கூறினார்கள். இந்த விசாரணைகள் எல்லாம் எப்படி நடத்த வேண்டுமென்று விதிமுறைகள் தனியாக பிறப்பிக்கப்படவில்லை. 1954-ல் ஏற்பட்ட மத்திய சட்டத்தின் கீழ் என்கொயரி எல்லாம் நடந்திருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் விதிமுறைகள் பிறப்பித்திருந்தும் நமது மாநில அரசாங்கம் விதிமுறைகள் பிறப்பிக்கவில்லை என்று இந்த மன்றத்தில் கூறினார்கள். இவ்வாறு விதிமுறைகள் அமைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். ஏனென்றால், அவர்கள் நீதிபதிகள் என்ற முறையில் சாதாரணமாக இருக்கக் கூடிய சட்டத்திற்குப்பட்டு அவர்கள் நடக்கவில்லை. ஆதலால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 30]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அடுத்தபடியாக, நமது பட்ஜெட்டில் 400 கோடி ரூபாய் பொது மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்ன நேரங்களில் இந்த பணங்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்ட காரியங்களுக்காகச் செலவழிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

‘லாஸ்ட் மினிட் சரெண்டர்’ போன்றவற்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னொரு விஷயம், மத்தியிலிருந்து நமக்கு பல திட்டங்கள் மாநில அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கும் உதவியை வைத்து மாநில அரசாங்கம் இந்த திட்டங்களைத் தீட்டும்போது அது சரியான முறையில் ஆய்ந்து நன்மையுக்கும் திட்டமாக உருவாக்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். இதைச் சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டும்.

இன்னொரு விஷயம். ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதில் இன்று பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஏனென்றால் சில நேரத்தில் சிலர் கோர்ட்டில் சென்று ‘ரிட்’ மனு தாக்கல் செய்து விடுகிறார்கள். ரிட் மனு தள்ளுபடியான பிறகு, மறுபடியும் அரசாங்கத்தை அணுகி வேறு சிலர் “ஸ்டே” உத்தரவு பெற்று வருகிறார்கள். அதற்கு ஒத்துழைப்பு ஏற்படும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏழை மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்ததில் பல இடங்களில் கட்டிக் கொடுத்த வீடுகள் இடிந்திருக்கின்றன, தரமான வீடுகள் கட்டாத காரணத்தினால் செலவழித்த பணம் ஒழுங்காக செலவழிக்கப்படவில்லை என்று ஆட்சேபணை பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி போன்ற கமிட்டியின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இந்த மாதிரி கஷ்டங்கள், துன்பங்கள் ஏற்படக் கூடாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிக் கூறி முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். நமது அரசு வெளியிட்டுள்ள, “தமிழரசு” 1972 மார்ச் 16-ம் தேதி இதழ் எங்கள் மாவட்ட சிறப்பு மலராக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒரு சிறு பகுதியை தங்கள் அனுமதியின் பேரில் படிக்க முற்படுகிறேன்.

“பின்னர் மொழிவழி நாட்டமைப்பில் பெருவேட்கை கொண்ட அப்பகுதி மக்கள் உரிமைக் கிளர்ச்சி தொடங்கினர். பேரறிஞர் அண்ணா அதனை ஆதரித்து ஆணையிட்டதற்கிணங்க பல நூற்றுக்கணக்கான தொண்டர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறை சென்றனர். அதன் பலனாக 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் முதல் நாள் இப்பகுதி திருவிதாங்கூரிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு தாய்த் தமிழகத்தோடு இணைக்கப்பட்டது. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் பிறந்தது. ஆம். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு இப்போது 16 வயதாகிறது.”

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

ஒரு சிறு குறிப்பு என்ற முறையில் நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். அந்த இயக்கத்திலே ஈடுபட்ட ஒரு ஊழியன் என்ற முறையிலும் கூற விரும்புகிறேன். அந்த ஒரு நாடு ஒரு ராஜ்ய “ஸ்டேட்” என்ற அமைப்பின்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1972 மார்ச் 30]

கீழ் இருந்தது. அன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கிளைகளோ அல்லது அமைப்புக்களோ எங்கள் பகுதியிலேயே இல்லை. அதிலும் குறிப்பாக மறைந்த மாமேதை தலைவர் அண்ணா அவர்களின் ஆணைக்கிணங்க வாலிபர்கள் சிறை சென்றார்கள் என்று கூறுவது சரியல்ல. அது உண்மைக்குப் புறம்பானது என்ற கருத்தைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலும் குறிப்பான அந்த இயக்கத்திற்கு உயர்வு கொடுத்த எங்கள் மாபெரும் தலைவர் நேசமணி அவர்கள் தலைமையில் தான் 1949-லும் 1954-லும் இரண்டு போராட்டங்கள் நடந்து பலரும் சிறைச் சாலைக்குச் சென்றார்கள். சட்டசபை உறுப்பினர்களும் சென்றார்கள். பொது மக்களும் சென்றார்கள். அது ஒரு வகை வீரக் கிளர்ச்சியாக இருந்தது என்றால் மிகையாகாது. திருவாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் என்ற இயக்கத்தின் பேரால் எல்லோரும் வந்து செயலாற்றியவர்களை எங்கள் தலைவர் அவர்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தையாவது இந்த அரசாங்கம் இதுவரை கூறி இருக்கக் கூடாதா? அவரின் அன்றைய தொண்டைப் பற்றி அல்லது அவர் இந்த இயக்கத்திற்காக பாடுபட்டார்கள் என்று சொல்லாமல், ஏதோ அவர்களாகவே எங்களுடைய பகுதி எப்படி ஒன்றாகச் சேர்ந்தது என்பதற்கு புதிதாக ஒரு சரித்திரத்தை, வரலாற்றை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இது வருந்தத் தக்கது—அல்ல, வெறுக்கத் தக்கது.

It is objectionable; it is a travesty of truth and it is an insult to imagination,

என்று ஆங்கிலத்தில் சொன்னால் அது மிகையாகாது. இந்த மாதிரி அரசாங்கமே வெளியிடும் ஏடுகளில் இந்த மாதிரி கருத்துகள் வருகிறது என்றால் நாங்களெல்லாம் வேதனை அடைகிறோம், வியப்படைகிறோம். ஆதலால் இந்தக் கருத்தை பிரசுரம் ஆவதற்கு முன்பு சற்று இலாகாவில் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற மேலமட்ட அதிகாரிகளை பராமரிக்க வேண்டும். யார் இதை வெளியிட்டார்கள் என்ற விவரங்கள் எல்லாம் அதிலே இல்லை. ஒரு வேளை அது சிறு காரியமாக இருக்கலாம். ஆனால் அந்தப் பகுதியிலே வாழ்கின்ற மக்களுடைய உணர்வைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய வகையில் யார் யாரெல்லாம் இந்தக் காரியத்திற்கு தூண்டுதலாக இருந்தார்கள், யார் உதவி செய்தார்கள் என்பதை யெல்லாம் இந்த மாவட்ட மக்கள் எல்லோரும் நன்றாக அறிவார்கள். ஆதலால் இந்த.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : குமரி மாவட்டம் தாய்த் தமிழகத் துடன் சேர்ந்ததற்கு பலர் உதவி செய்தார்கள். நேசமணி அவர்களைப் பற்றி குறிப்பு அதிலே இல்லாததற்கு உள்ளபடியே வருந்துகிறேன். அண்ணா அவர்கள் அந்தப் பெரு மக்களை அறிந்தவர்கள். அந்த உன்னிப்பான போராட்டத்திற்கு அண்ணா அவர்கள் ஆதரவளித்தார்கள் என்று இருக்கிறது. இதிலே விவேகானந்தர் படம் வந்திருக்கிறது. சுந்தரம் பிள்ளை படம், மற்ற பெரியவர்கள் படங்களெல்லாம் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. நேசமணி அவர்களைப் பற்றி படமோ, குறிப்போ இல்லாததற்கு வெளியிட்டவர்கள் சார்பாக நான் மன்னிப்பு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 30]

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இன்னொரு விஷயம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காந்தி மண்டபம் அதிலே படம் போடவில்லை. விவேகானந்தர் மண்டபம் இருக்கிறது. அதன் அருகாமையில் இந்த வரலாற்று சிறப்பு மிக்க இடம் இருக்கிறது என்று கூறி அத்துடன் விட்டு விடுகிறேன்.

என்னைப் பொறுத்தவரை இன்னொரு விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் 400 கோடியில் ஓர் ஐந்து லட்சமாவது செலவழிப்பதற்கு அரசாங்கம் முனைந்து முன் வர வேண்டும் அல்லவா? நாங்கள் அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற மக்களும் அரசாங்கத்திற்கு வரி கொடுக்கிறார்கள், என்ற பரிவு உணர்வுடன் எங்கள் ஜில்லாவில் வேலை துவங்க வேண்டும் என்று மறுமுறையும் சொல்வதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு வேளை நான் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து வருகிறவன் என்ற காரணத்தால் இதைக் கூறுகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். நாங்கள் மனதில் வேதனையுடன் இருக்கிறோம். எங்கள் பகுதியில் ஒரு வேலையும் ஏற்பாடாகவில்லை என்ற ஆட்சேபணையைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவரவர்களே நிதி ஒதுக்கீடு மற்ற விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு அரிய கருத்துகள் பலவற்றை வழங்கிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கருத்துக்கள் உடன்பாடு ஆனாலும், உடன்பாடு அல்லனவானாலும், வழங்கப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு நன்றி தெரிவிப்பதென்பது ஒரு மரபாகும். நான் நேசமணி அவர்களின் படம் வெளியிடப் படாததற்கு வருத்தம் தெரிவித்த போது பொன்னப்ப நாடார் அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்த்தேன்—முதலமைச்சர் விளக்கத்திற்கு நன்றி, என்று தெரிவிப்பார் என்று எதிர்பார்த்தேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தவறுதான். உள்ளபடி இப்போது நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்படிச் கேட்டு வாங்க வேண்டிய அளவிற்கு இருக்கிறது. நிதி ஒதுக்கீட்டில் எவ்வாறெல்லாம் செலவிடப்பட வேண்டும், எவ்வளவு சிக்கனமாக, விவரமாக செலவிடப்பட வேண்டும், எனபதற்காகவே இன்றைய விவாதம் நடைபெறுகிறது என்று சீரிய கருத்துக்களை கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

நம்முடைய நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள், இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கிப் பேசும்போது, எதிர் தரப்பில் இருக்கும் உறுப்பினர், களுக்கு சரியான பிரிதிநிதித்துவம், நியாயமான ஜனநாயகம் இங்கே வழங்கப்படவில்லை; வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தில் ஆகட்டும், பட்ஜெட் விவாதத்தில் ஆகட்டும்; அல்லது மானிய விவாதத்தில் ஆகட்டும், பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் எதிர்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 30]

தரப்பிலிருந்து பேசவில்லை என்ற குறைப்பாட்டைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். பொது விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட உறுப்பினர் களுடைய எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்போது, முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில்—ஆளும் கட்சியின் சார்பில்—184 பேருக்கு 31 பேர் பட்ஜெட் விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றி இருக்கிறார்கள். 15 பேர் இருக்கின்ற—மன்னிக்க வேண்டும், 14 பேர் இருக்கின்ற—ஸ்தாபன காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களில் 11 பேர் உரையாற்றியிருக்கிறார்கள்.

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் 7 பேர், சுதந்திராக் கட்சியில் 4 பேர், ஃபார்வர்டு பிளாக் கட்சியில் 4 பேர், முஸ்லீம் லீக் 3 பேர், பி.எஸ்.பி.யில் 2 பேர், தமிழரசு கட்சியில் ஒருவர், பிறகு நியமிக்கப்பட்ட சயேச்சை ஒருவர் என்ற அளவில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த 31 பேர்களும், நியமிக்கப்பட்ட ஒருவரும்—ஆக 32 பேர்களும், எதிர் தரப்பிலே இருக்கின்ற 32 பேர்களும் பேசியிருக்கின்றார்கள். 184 பேர்களுக்கு 32 பேர்களும், எதிர் தரப்பில் 32 பேர்களும் கலந்துகொண்டு தங்கள் கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

மானிய கோரிக்கைகளில் 14 மானியங்களிலும் மொத்தமாகப் பார்த்தால் ஆளும் கட்சியின் சார்பில் 158 பேர்கள்—தனித்தனியாகப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு மானியத்திலும் 11 பேர், 6 பேர், 8 பேர் என்று இருந்தாலும்—உரையாற்றியிருக்கின்றார்கள். ஆளும் கட்சி அல்லாத மற்றவர்கள் 184 பேர்கள் உரையாற்றி இருக்கின்றார்கள். ஆக, இந்த 14 மானியங்களில் ஒரு மானியத்திற்கு ஆளும் கட்சியின் சார்பில் 11 பேரும், மற்ற கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் 14 பேரும் கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதிலே எங்களுக்கு போதுமான நேரம் தரப்படவில்லை, பிரதிநிதித்துவம் தரப்படவில்லை என்று குறைப்படுவது பொருத்தமாகாது. இந்த மன்றத்திலே நாம் எதிர் கட்சிகளுக்கு நல்ல வகையிலும் ஜனநாயக ரீதியிலும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற உரிமைகளை மறுக்கவில்லை என்பதற்காக இந்தக் கணக்கினை நான் அளித்தேனே அல்லாமல், வேறல்ல.

நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. அவர்கள், ஏற்கெனவே விவாதிக்கப்பட்ட துணை மானிய கோரிக்கை ஒரு சிறு பட்ஜெட்டாகத்தான் காட்சியளித்தது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏனென்றால் 45 மானியங்களில் கிட்டத்தட்ட எல்லா மானியங்களிலும் திருத்தம் இடம் பெற்ற காரணத்தால் அது ஒரு சிறு நிதிநிலை அறிக்கை என்ற தலைப்பினை பெற இடம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மொத்தம் உள்ள 45 மானியங்களில் 2 மானியங்கள் சாட்டிய செலவினங்களைக் குறிக்கின்றன. அதாவது மத்திய அரசு, ரிசர்வ் வங்கியிடம் வாங்கிய கடன் வகைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டவை. மீதமுள்ள 43 மானியங்களில் 13 மானியங்களுக்கு அடையாள நிதி ஒதுக்கமாக ரூ. 1,000, ரூ. 100 என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீதமுள்ள 30 மானியங்களுக்கு

1972 மார்ச் 30]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதிகப்படியாக நிதி ஒதுக்கம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அதிகப்படி நிதி ஒதுக்கம் கோரப்பட்டது ஏன் என்பதற்கு நேற்றைய விவாதத் தின்போது பதிலளித்திருக்கிறேன்.

சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், மத்திய அரசிலே இருந்து வருகின்ற சென்டரல் டாக்ஸ் தான் அதிகமாக இருக்கிறது என்று கூறி, நாம் ஏதோ மத்திய அரசு வரியையும் விதிப்பதுபோல ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு விதிக்கின்ற வரிகளில் நமக்குக் கொடுக்கின்ற பங்கு அதிகமாக இருப்பது, நாம் போடுகின்ற வரி எல்லாம் இன்னும் சேர்த்து மத்திய அரசு வசூலிப்பதால் நமக்கு வருகின்ற பங்குத் தொகை அதிகமாக இருக்கிறதே அல்லாமல் வேறல்ல என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

விற்பனை வரியில் 1971-72-ல் 8 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயர்ந்து விட்டது. இங்கே வரிச்சுமை மிக உயர்ந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு விற்பனை வரி எதுவும் புதிதாகப் போடப்படவில்லை. சென்ற ஆண்டு அரை சதவிகிதம் விற்பனை வரி அதிகமாக்கப்பட்டது. பொருளாதார நிலைமை காரணமாக, மக்களின் வருமானம் பெருகியிருக்கின்ற காரணத்தால் விற்பனை வரி மூலம் வருமானம் பெருகியிருக்கின்றதே அல்லாமல் புது வரிகள் எதையும் நாம் போடவில்லை என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆயத் தீர்வையில் புத்து கோடிக்குமேல் வருமானம் கிடைக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மதுவிலக்கை நாம் எடுத்துவிட்டால் இப்படிப் பட்ட ஒரு பெரிய வருமானம் கிடைக்கும் என்ற அடிப்படையில்தான் மதுவிலக்கை எடுத்துவிட்டோம். ஆகவே புது வரி போட வேண்டிய எண்ணத்திற்கு இடம் வரவில்லை.

மின்சாரத் துறையில் 1971-72-ம் ஆண்டின் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டில் 8.62 கோடி ரூபாய் என்பதற்கு மாறாக 1972-73-ல் 3.75 கோடி ரூபாய் என்று குறைந்திருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டார்கள். அதற்கு இந்தக் குறிப்புப் புத்தகத்திலே 62-ம் பக்கத்தில் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. “மின்சாரத் தீர்வைகள்” என்பதன் கீழ் மதிப்பீடுகள் 1972-73-ல் வெகுவாய் குறைந்துள்ளன. மின்சார வாரியக் கட்டண வீத அமைப்பு முறையில் செய்து மாறுதலின் காரணமாக இவ்வாறு குறைந்தது. இக் கட்டண வீதத்துடன் மின்சாரப் பயனீடு வரியில் ஒரு பகுதி சேர்க்கப் பட்டுள்ளது. அரசு வருவாயில் குறைவு இருப்பினும், மின் வாரிய வருவாயில் நிகரான கூடுதல் இருக்கும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அரசு வருவாய் குறைவதற்கு கூறப் பின்வாரியத்தில் வருவாய் அதிகரிக்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 30]

பல உறுப்பினர்களும் தங்கள் தங்கள் தொகுதிகளுக்குச் செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் அவர்களுடைய தொகுதிகளுக்கு செய்ய வேண்டுமென்று கூறியவைகளை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு அவர்களுடைய பெயர்களை எல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டு, அவைகளை எப்படி எப்படி நிறைவு செய்ய முடியும் என்பதைக் கூறுவதற்கு நேரம் அதிகமில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், கருத்துக்களைத் தொகுத்தளித்த உறுப்பினர்களும் நன்கு அறிவார்கள்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், “ஊழல் ஆய்வுக் குழு ஒரு அறிக்கை வைத்திருக்கிறது; அதைப்பற்றி என்ன சொல்லப் போகிறார்கள்” என்று. ஊழல் குழு, ஊழல் குழு என்று அவர் குறிப்பிடுவது, ஒருவேளை அது ஊழலுக்கு வைத்திருக்கின்ற அடைமொழி போலும். அதனுடைய அறிக்கையை இந்த அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஊழல் மகா காவியத் தலைவர், கதாநாயகர்கள் யாரோ சிலர் கூடி, ஊழல் குழு அறிக்கை தந்து, நம்முடைய நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் சொன்னது போல நல்ல பத்திரிகை, மஞ்சள் பத்திரிகைகளிலே வெளியிட்டு அதன் காரணமாக இந்த அரசினை நடத்தகின்றவர்கள் தலைகளை தாழ்ப் போட்டுக் கொண்டு சிம்மாசனத்தைவிட்டு இறங்க வேண்டும் என்று எல்லாம் சிலர் கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஊழல் இருந்தால் தெரிவிக்கட்டும்; ஆதாரங்களைத் தரட்டும். உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க சித்தமாக இருக்கிறேன் என்று நான் பலமுறை இந்த மாமன்றத்திலும் தெரிவித்திருக்கின்றேன்; பொதுக்கூட்டங்களிலும் தெரிவித்து இருக்கிறேன். எடுகள் வாயிலாகவும், அறிக்கைகள் வாயிலாகவும் தெரிவித்திருக்கிறேன் என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஊழல்களுக்கு நாம் வக்கரலத்து வாங்கி கொண்டிருக்கவில்லை. ஊழலுக்கு வக்காலத்து வாங்கி, “மாமன் கொடுத்தான், மச்சான் வாங்கினான்” என்று சொன்னவர்கள் அன்று இருந்தார்கள். பெரிய, பெரிய தலைவர்கள் எல்லாம் கூட அப்படிச் கேட்டார்கள்.

ஊழல் பற்றி அடிக்கடி இங்கே பேசுகின்ற சுதந்திரக் கட்சி உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு ஒரு சுவையான தகவலைத் தரமுடியும் என்று கருதுகிறேன். காமராஜ் அவர்கள் ஊழல், ஊழல் என்று பேசுகின்ற சுதந்திரக் கட்சிக்கு முன்பு ஒருமுறை அவர் அளித்த பதில் ஒரு புத்தகத்தில்—வானதி பதிப்பகத்தார், வெளியிட்ட “காமராஜ் உவமைகள்” என்ற புத்தகத்தில்—வந்திருக்கிறது. அந்தப் புத்தகத்தில் 31-ம் பக்கத்தில் காமராஜ் அவர்கள் உவமையாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அவர் கூறுகிறார்,

“சுதந்திரக் கட்சிகாரர்கள் ஊழல், ஊழல் என்று பூச்சாண்டி காட்டுகிறார்கள். குழந்தைகளுக்குத் தாய் பூச்சாண்டி காட்டி மிரட்டுவதில்லையா, அதைப்போல. குழந்தைகள் அழுதால் பூச்சாண்டி

1972 மார்ச் 30]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வருவான், உன்னைத் தூக்கிக் கொண்டு போவான் என்று தாய் மார்கள் குழந்தைகளுக்குப் பயம் காட்டுவது உண்டு. திடீரென்று குழந்தை எங்கே அம்மா பூச்சாண்டி காட்டு பார்க்கலாம் என்று கேட்டால் விழிப்பார்கள். பூச்சாண்டியை எங்கிருந்து காட்டுவார்கள்? காட்ட முடியாதல்லவா? அதைப்போலத்தான் ஊழல், ஊழல் என்று பேசும் பேர்வழிகளை அதைக் காட்டு என்று சொன்னால் காட்ட முடியாமல் திகைக்கிறார்கள்”.

என்று காமராஜ் — அவர்கள் ஒரு காலத்தில் பேசியது புத்தகமாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

அவர் இன்னும் ஊழல் இருக்கத்தான் செய்யும்; ஐயாயிரம் ஆண்டு காலம் இருந்து வருகிறது என்று சொல்லி இருக்கிறார். அதுபோல இப்போது இந்த அரசிலும் ஊழல் இருக்கும்; அதை யாரும் தவிர்க்க முடியாது; விரட்டி முடியாது என்று சொல்லவில்லை. அனைவரும் சேர்ந்து விரட்டுவோம். இருக்கின்ற குறிப்புகளைத் தந்திருங்கள், கிடைக்கின்ற ஆதாரங்களைத் தாருங்கள்; ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறோம் என்று பன்னிப்பன்னிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோமே அல்லாமல் வேறல்ல.

ஆனால் சொல்ல வேண்டியவைகள் எவை எவை என்று கவனித்து, அவற்றை ஆதாரத்தோடு எடுத்துச் சொல்லி, குற்றங்களைச் சாட்டினால் இந்த அரசு அவைகளைக் கவனித்து ஆராய்வதற்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறது. அதைத்தான் நண்பர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள் இப்போது நிலைமை எப்படி இருக்கிற தென்றால்—வேடிக்கையான ஒரு கதைதான் நினைவுக்கு வருகிறது—ஒரு சீமான் தன் மகனுக்கு ஆடை அணிகள் எல்லாம் புனைந்து, மணிகரிடம் வைத்து, மரகதம் எல்லாம் பூட்டி, முத்துமாலை அணிவித்து, மெதுவாகச் செல்கிற குதிரைமேல் ஏற்றி உட்கார வைத்து—குதிரை போகிற நேரத்தில் பின்னாலே ஏதாவது கீழே விழுந்தால் அதைப் பத்திரமாக எடுத்து வைத்துக் கொண்டு வா என்று எவ்வளவளிடம் சொல்லி அனுப்பினார். குதிரை வீட்டுக்கு வந்த பிறகு அந்த எவ்வளவாளர் ஒரு பெரிய மூட்டையைக் கொண்டு வந்து அந்தச் சீமானிடம் கொடுத்தானாம். என்ன அது என்று கேட்டதற்கு “பின்னாலே விழுவதை பத்திரமாக எடுத்துக் கொண்டு வரச்சொல்லவில்லையா, இவை குதிரைச் சாணம்” என்றானாம்—ஏராளமான ஆபரணங்களை எல்லாம் பூட்டி அனுப்புகிற காரணத்தினால் ஆபரணங்கள் ஏதாவது விழுந்தால் எடுத்து வரட்டும் என்று சொன்னதற்கு சாணத்தை பொறுக்கி வந்தது போல “இதோ பார், இதோ பார்” என்பதாக கையில் எடுக்கத் தகாததை எல்லாம் எடுத்துவைத்துக் கொண்டு கையை வீணாக அழுக்காக்கிக் கொள்ளாதீர்கள் என்று நான் அவர்களை மிகுந்த பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு)

இங்கே நடைப்பெற்றது ஊழல்—அங்கே நடைபெற்றது ஊழல் என்பதாக எல்லாம் ஊழல் விசாரணைக் குழு எங்கே கூட்டப்பட்டது? யாருடைய இல்லத்தில் திரட்டப்பட்டது? முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு பக்தவத்சலம்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 30]

அவர்கள் இல்லத்தில் நடைபெற்றது. அங்கு தலையீடு, இங்கு தலையீடு என்பதாக அடிக்கடி பத்திரிகைகளிலும் கூட அறிவிக்கிறார். நிர்வாகத் தலையீடு, எல்லாவற்றிலும் தலையீடு என்பதாக ஏதோ புதிய புத்தர் பிறந்து வந்ததைப் போல அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய சார்பிலே, அவராலே வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையை இந்த அரசு ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதன்பேரிலும் என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது பற்றியும் எல்லோருக்கும் தெரியும். இன்னும் இரண்டு நாட்களில் அதுபற்றியும் விவரமான செய்தி வரும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள்.

முன்னாள் முதல் அமைச்சர் தலையீடு, தலையீடு என்று பேசுகின்றாரே, நான் அன்றைக்கு 1965 ஆம் ஆண்டு சம்பவத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். தேனீ சம்பவத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களே பதில் சொல்லியிருக்கிறார் என்றார்கள். என்ன பதில் சொல்லியிருக்கிறார்? “நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அந்தக் கூட்டத்தில் தாறுமாறாகப் பேசினார். சப் மாஜிஸ்ட்ரேட் திராவிட கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்-விடுதலை படிப்பார்-பெரியாரின் சீடர்—அவர் நாவலருக்கு உதவியாக இருந்தார். இதற்காக அவரை வேலையில் இருந்து தற்காலிகமாக நீக்க வைக்கப் பட உத்தரவிட்டிருக்கிறோம்” என்று வாதிட்டிருக்கிறார். மன்றத்தில் உள்ள உங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். நாட்டுமக்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நமது நாவலர் தாறுமாறாகப் பேசக்கூடியவரா என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். இரண்டாவது இன்னொரு விஷயம் கூட்டமே நடைபெறவில்லை. நாவலர் கூட்டத்திற்குப் போகாமலேயே தடுக்கப்பட்டார். தெருவில் இருந்து தாறுமாறாகப் பேசினாரோ என்னமோ தெரியாது. பக்தவத்சலத் திற்குத்தான் வெளிச்சம்.

அதோடு சப் மாஜிஸ்ட்ரேட் திராவிடக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவராம். திராவிடக் கழகத்தில் இருந்து நாங்கள் பிரிந்து இரண்டாண்டாகிவிட்டது. 1949-இல் நாங்கள் திரு. அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் திராவிடக் கழகத்தில் இருந்து பிரிந்தோம். காங்கிரசுக்கும் எங்களுக்கும் அப்போது இருந்த சண்டையைவிட—திராவிடக் கழகத்திற்கும் எங்களுக்கும் திராவிடக் கழகத்தில் இருந்து பிரிந்த நேரத்தில் மிகஅதிகமாக இருந்தது. என்பதை அனைவரும் நன்றாக அறிவீர்கள். அந்த சப் மாஜிஸ்ட்ரேட் திராவிட கழகத்தைச் சேர்ந்தவர், பெரியாரின் அத்யந்த சீடர்—அவர் நாவலருக்கு ஆதரவு அளித்தார். ஆகவே அவரை வேலை நீக்கம் செய்தோம் என்பது எப்படிப் பொருத்தமாகும்? அவர் திராவிடக் கழகத்தையே சார்ந்தவராக இருந்தாலும் வேலையில் இருந்து நீக்கி வைக்கப்பட வேண்டுமா? இவற்றை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். தேனீ விவகாரத்தை நான் எடுத்துக்காட்டி குற்றம் சாட்டியதற்கு பக்தவத்சலம் மறுத்ததை யாரும் மறுக்க முடியாது. அந்தக் குற்றத்தை அவர் செய்யவில்லை என்பது விளக்கமாகும்.

1965-ம் ஆம் ஆண்டு திருவண்ணாமலையில் ஒரு பெரிய கலவரம் நடந்தது. 144 தடை உத்தரவை மீறி இரண்டு கட்சிகளும் மோதிக் கொண்டன. அந்தக் கலவரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்

1972 மார்ச் 30]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

48 பேர்கள் மீது போலீசார் வழக்குப் போட்டார்கள். அதேபோல் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த 20 பேர்கள் மீது அதே செக்ஷன் கீழ் வழக்குப் போட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மீது என்ன என்ன செக்ஷன் கீழ் அந்தக் கலவரத்தில்வழக்குப் போட்டார்களோ ஏறத்தாழ அதே செக்ஷன்கள் கீழ் காங்கிரஸ் காரர்கள் 20 பேர் மீதும் அந்தக் கலவரத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்தார்கள். ஆனால் அப்போது முதல் அமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் உத்திரவிட்டு காங்கிரஸ்கட்சிக்காரர்களின் மீது இருந்த வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளச் செய்தார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த 48 பேர்களின் மீது வழக்கு நடந்து 3 மாதம், 2 மாதம், 1 மாதம் என்று பல பேர்களுக்குத் தண்டனை தரப்பட்டது. திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் கொளுத்திய பைல்களில் இது ஒன்று. நல்லவேளையாக அவர் போட்ட உத்தரவு வடாற்காடு மாவட்ட ஆட்சியாளரின் அலுவலகத்தில் இருந்தது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தகவல் தருவதும், பழைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தகவல் தருவதும் ஆக எங்களுக்கு ஒரே குழப்பமாக இருக்கிற காரணத்தினால் தான் முதல் அமைச்சர் அவர்களை ஒரு என்குவயரி கமிஷனையே போடுங்கள் என்கிறோம். அப்படிப் போட்டால் எல்லாம் வெளிவரும். மக்களுடைய நலனுக்கு அத்தனையும் வெளிவருவதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய விவகாரம் வெளி வருவதில் அம்மையாருக்கு ஆர்வம் இருக்கிறது என்கிற ஜாடை எனக்குப் புரிகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : திரு. பக்தவத்சலம் விவகாரம் வெளி வருவதில் எனக்கு ஒன்றும் தனி அக்கறை இல்லை. சொல்லப் போனால் அவர் இவர்களுக்குத்தான் நெருங்கியவராகவும் இருந்திருக்கிறார். என்னைப் பொறுத்தவரை இரண்டுபேர்களுடைய சமாசாரமும் வெளி வருவதில் எங்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : கலெக்டர் மோரீஸ் அவர்களை வேலைநீக்கம் செய்ததுபற்றியும் கூறியிருக்கிறார்கள். அதுசம்பந்தமாகவும் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்து என்ன ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மோரீஸ் நீக்கம் சம்பந்தமாக அவர் கற்பனை செய்து கொண்டு சொன்னதுபற்றி எல்லாம் எனக்கு என்ன தெரியும் ? நான் தேனீ சம்பந்தமாக அவர் சொன்ன பதில் சரிதானா என்பதற்குச் சொன்னேன். இதற்கு அவர் தந்த விளக்கம் நாவலர் தாறுமாருகப் பேசினார் என்பது ஒன்று. சப் மாஜிஸ்ட்ரேட் திராவிட கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்—விடுதலை படிப்பவர்—பெரியாரின் சீடர் என்பது ஒன்று. இரண்டையும் பக்தவத்சலம் அவர்களே ஒத்துக் கொண்டு பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. அதற்கு விசாரணை தேவையில்லை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 30]

திருவண்ணாமலை கலவரத்தில் 48 திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மீதும், 20 காங்கிரஸ்காரர்கள் மீதும்—ஒரே கலவரத்தில் ஈடுபட்டவர்கள்—ஏறத்தாழ ஒரேவிதமான செக்ஷன்களின் கீழ் வழக்குத் தொடரப்பட்டவர்கள்—இவர்களில் காங்கிரஸ்காரர்களின் மீதுள்ள வழக்குகளை வாபஸ்! பெற்று அவர்களை விடுவிக்க இங்கிருந்து அவர் அனுப்பிய தாக்கீதுகள் நல்ல வேளையாக வடாற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தில் இருக்கிறது. அதைத் தான் எடுத்துக் காட்டினேனே அல்லாமல் வேறு இல்லை. இப்படித் தலையீடுகள்.

தலையீடுகளுக்கு அடுத்தபடியாக ஊழல்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு தமிழ்நாட்டில் அந்த பக்தவத்சலம் அவர்களே தானேத் தலைவராக இருக்கிறார். இங்கே பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் கூடச் சொன்னார். அன்றைக்கு நான் பேசும்போது உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட நேரத்தில் எப்படி புண்டி வாண்டையார், உக்கடைத்தேவர், கபிஸ்தலம் மூப்பரை ஆகியவர்கள் எல்லாம் தங்கள் நிலத்தை விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டினேன். அதுபோல இப்போது நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் இது எல்லாம் ஊழல் இல்லை என்று பதில் அளித்திருப்பது பத்திரிகையில் எல்லாம் வந்திருக்கிறது. இன்று நான் சொல்லப் போவது அவரது குடும்ப விவகாரம். லி. என். வரதப்பன் சம்பந்தப்பட்டது.

1960-ஆம் வருடம் தமிழ்நாட்டில் உச்ச வரம்புச் சட்டம் தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவையில் கொண்டுவரப்படுகிறது. அதற்கான நோட்டீபிகேஷன் 1962-ஆம் ஆண்டு வருகிறது. 6-4-1960-இல் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது. அதற்கான நோட்டீபிகேஷன் 2-10-1962-இல் வருகிறது.

நான் அன்றைக்குச் சொன்ன நபர்கள் எல்லாம் சட்டம் வருவதற்குள்ளாகவே விற்றுக் கொண்டார்கள். ஆனால் இந்த நபர் திரு. வரதப்பன் சட்டம் வருகிறது என்று அறிவித்த பிறகு நோட்டீபிகேஷன் செய்வதற்குள்ளாக 6-4-1960-இல் இருந்து 2-10-1962-க்குள் தம்முடைய நிலத்தை விற்ப்புக்கு வந்தது.

திரு. வரதப்பனுக்குச் சொந்தமானது 283 ஏக்கரா. ஸ்டாண்டர்டுக் ஏக்கராக கணக்கில் 142 ஏக்கரா. 6-4-1960-இல் இருந்து 2-10-1962-க்குள் இவர் விற்ப்பு 137.45 ஏக்கரா. இந்த விற்பனையைச் செல்லாத தாக்க நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு 15-11-1970-இல் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு, நோட்டீபிகேஷனுக்காக நாள் குறிப்பிடப்பட்டு, 2-10-1962 என்று நோட்டீபிகேஷன் டேட் குறிக்கப்பட்டது. இந்த இடைவெளி இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் உச்ச வரம்பு சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக என்னென்ன வழிகள் இருக்கின்றன என்று நினைத்தார்களோ, அல்லது நாம் அமைச்சர்களாக இருக்கிறோம் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்தார்களோ, என்னவோ தெரியாது. 142 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவில்

1972 மார்ச் 30]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

137 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா விற்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுமாத்திரமல்ல, அவர்களுடைய செல்வி சரோஜினி பெயரில் புஞ்சை 4 ஏக்கர், நஞ்சை 23 ஏக்கர் நிலங்கள் இருந்தன. 8-12-1959-ல் அந்த நஞ்சையை விற்புர்கள். பிறகு, 6-ம் தேதி நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் வருகிறது. இவர்கள் 4-ம் தேதி 23 ஏக்கராவை விற்புர்க்கிறார்கள். அதுவும் 6-ம் தேதி சட்டம் வரும்போது 4-ம் தேதியே விற்புர்க்கிறார்கள் (ஆளும் கட்சித் தரப்பில் சிரிப்பு).

என் விற்புர்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அந்த நிலம் இருந்தால் அதுவும் வரதப்பன் கணக்கிலே சேர்ந்து உபரியாக ஆகிவிடும் என்ற காரணத்தால் விற்புர்க்கிறார்கள். சரோஜினிக்கு உரியது வரதப்னுக்கு உரியதாகும் என்று அவர் கணக்கில் சேர்ந்துவிடும் என்ற காரணத்தினால் முதலிலேயே விற்புர்விட்டார்கள். இப்படி விற்புர் பின்னர் அவர்கள் கணக்கில் மீதம் எவ்வளவு இருந்தது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நோட்டிபிகேஷன் தேதிக்குப் பின்னால், சட்டம் வருவதற்கு இரண்டு நாள் முன்னதாக அதாவது 4-4-1960-லே நிலத்தை விற்புர்க்கிறார்கள். அப்படி விற்புர் போக சட்டம் வந்த தேதியில் அவர் களிடம் மீதம் இருந்தது 21 சென்ட்தான்—பாவம்! (ஆளும் கட்சித் தரப்பில் சிரிப்பு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வரதப்பனுக்கும் சரோஜினிக்கும் என்ன சம்பந்தம்? யார் என்று சொல்ல வேண்டாமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, சரோஜினியின் கணவர்தான் திரு. வரதப்பன். திரு. பக்தவத்சலத்தின் மருமகன். ஒருவேளை சரோஜினியும் வரதப்பனும் தனியாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிவிடக்கூடும். அதுவும் இல்லையென்பதைக் குறிப்பிடுகிறேன். இப்போது கூட குடும்பக் கார்டு தருவதற்காக புள்ளி விவரம் சேகரிக்கப்பட்டது. திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய குடும்பக் கார்டில் சரோஜினி, வரதப்பன் ஆகிய எல்லோருடைய பெயர்களும் எழுதப்பட்டுதான் இருக்கிறது. அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஊழல், ஊழல் என்று மற்றவர்களைப் பார்த்துப் பேசுவதற்கு முன்னால் ஒரு தடவை தங்களுடைய முகத்தை முகக் கண்ணடியில் பார்த்துவிட்டு (ஆளும் கட்சித் தரப்பில் சிரிப்பு) மற்றவர்களைக் கண்டித்தால் நல்லதாக இருக்கும். உங்களுடைய செய்கைகளை மறைத்துக்கொள்ளத்தான் மற்றவர்களைப் பார்த்து, ஊழல் ஊழல் என்று சொல்கிறீர்கள்.

DR. H.V. HANDE : Was it not the duty of the Hon. Chief Minister and the distinguished Navalur who were powerful opposition leaders at that time to pinpoint all those things? I would have been happy if they had pointed out those things at that time.

[Dr. H. V. Hande]

[1972 மார்ச் 30]

Also, whatever mistakes that Government might have committed, is it not their duty to take action now because another Government may come tomorrow and they may have also access to the old records and say the same thing. I would be happy if the Hon. Chief Minister sets an example to others.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அப்போதும் பல விவகாரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறோம். இன்னும் பல விவகாரங்களைக் கண்டு பிடிக்கத்தான் இங்கே வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறோம். இன்னும் சில விவகாரங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொதுக்கூட்டங்களிலே, “எங்களை அங்கே போய் உட்கார வைத்தால் இன்னும் பல விஷயங்களைக் கண்டுபிடிப்போம்” என்று சொன்னார்.

அதுமட்டுமல்ல. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கலந்து கொண்ட கூட்டத்திலே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கலந்து கொண்டு, “பக்தவத்சலம் அவர்கள் பைல்களைக் கொளுத்தினார். அவரைக் கூண்டிலே நிறுத்தி விசாரணை செய்வீர்களா?” என்று கேட்டது இன்னும் கூட என் நினைவில் இருக்கிறது. ஆகவே, சொல்கின்ற குற்றச்சாட்டுகளை ஆதாரங்களோடு சொன்னால் விசாரிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அப்படியில்லாமல் யாரோ எழுதினார்கள், யாரோ அப்படிப் பேசினார்கள் என்று ஹாண்டே சொல்வது நல்லது அல்ல.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களிடத்தில் தவறு காண்கிறேன் என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய ஏழெட்டு ஆண்டுக்கால சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளைக் கண்டு பாராட்டி வந்தவன். சமீப காலத்தில் அவர் என் ஆத்திரத்துக்கும் எரிச்சலுக்கும்—யாரோ சொல்கின்ற தவறான கருத்துக்கு—ஆட்படுகிறார் என்று எனக்குப் புரிய வில்லை. சுதந்திரக் கட்சியின் சார்பில் நல்ல கருத்துகளைச் சொல்லுங்கள், ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இந்த ஆட்சி தவறு செய்தால், இந்த விதத்தில் தவறு என்று சுட்டிக் காட்டினால் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நான் இதை வேடிக்கைக்காகச் சொல்லவில்லை; முதலமைச்சர் என்பதற்காக ஏதாவது சொல்லித் தீரவேண்டுமென்பதற்காகவும் சொல்லவில்லை. யார் தவறு செய்தார்கள், யார் ஊழல் செய்தார்கள், யார் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை ஆதாரங்களோடு நிரூபிக்க முயற்சித்தால் அவரைக் காக்க வைக்காமல் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து தண்டிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

பொதுவாக ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஊழல், ஊழல் என்று சொல்லிக் கொண்டே போனால் அது அரசியல் மரபுக்கே இழுக்காக இருக்கிறது. இப்படிச் செய்தால் அரசியல் பண்பாடு கெட்டுவிடும், பொதுப் பணிக்காக வருபவர்கள் அரசியலுக்கு லாயக்கில்லை என்கிற நிலைமை வந்துவிடும். யாரோ ஒருவர் பத்திரிகை விற்பனையாக வேண்டுமென்பதற்காக எழுதினார் என்றால் அதற்காக நாம் கவலைப்பட முடியுமா? மேலும் தனக்கு ஒரு நீதி, பிறருக்கு ஒரு நீதி என்று வைத்துக்கொள்வதா?

1972 மார்ச் 30]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

எனக்கு ஒரு விஷயம் நினைவுக்கு வருகிறது. திருச்சியிலே ஒரு கல்வரம் நடந்தது என்றால், இங்கே ஒரு ஒற்றிவைப்புத்தீர்மானம் வருகிறது. ஆனால், திரு. சுப்பிரமணியம் கூட்டத்தில் ஒன்று நடந்தது என்றால் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் வருவதில்லை. ஒருவருக்கு ஒரு நீதி, இன்னொருவருக்கு ஒரு நீதி என்று இருக்கக் கூடாது. பொதுக் கூட்டங்களிலே பேசுகின்ற பேச்சுக்கள் எந்த அளவிற்குத் தரக் குறைவாக இருக்கின்றன, எருகளிலே எந்த அளவிற்குத் தரக் குறைவாக எழுதி வருகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி, இதுபோன்ற பத்திரிகைகளைத் தடை செய்தாலும் வரவேற்பேன் என்று பேசினார்கள். அவ்வளவு மோசமாகப் போய்விட்டது. அரசியலில் ஈடுபட்டுவிட்ட ஒரே காரணத்திற்காக அவருடைய தாய்-தந்தை, சகோதரிகள், பெண்டு-பிள்ளைகளைப்பற்றி மேடைகளில் பேசுவது என்பதும், அதுவும் சொல்லத் தகாதவார்த்தைகளால் அவர்களை அவமானப்படுத்துவதுபோல் பேசுவதும் அதிகரித்து வருகிறது. “அவர்களிடது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், ஏன் இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை” என்று கேட்டார்கள்.

மக்கள் அவர்களைமெல்லாம், அவர்கள் பேசுவதையெல்லாம் கவனித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பேசுவது தரமா, தரமில்லையா என்பதை அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அதற்கேற்ற முறையில் அவர்களை மட்டும் தட்டிக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். பேற்றினார் அண்ணா அவர்கள் ஒருமுறை மயிலாப்பூர் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசும்போது, “எங்களை மாற்றார் ஏசு ஏசுத்தான் நாங்கள் இங்கே வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறோம். இன்னும் ஏசி ஏசி இந்தக் கழகத்தை மேலுக்கு உயர்த்தப் போகிறார்கள்” என்று கூறினார். ஆகையால்தான் கூறிக் கொள்கிறேன், இப்படிப் பேசுவதால் எங்கள் மனம் புண்படவில்லை. ஆனால் நாட்டிலே உள்ள அனைவரும் காட்டி வருகின்ற அரசியல் பண்பாடுகள், அரசியல் ஒழுக்கம், அரசியல் நெதிகள், ஆகியவற்றைக் குழிதோண்டிப் புதைத்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேனெல்லாமல் வேறு எதற்காகவும் அல்ல.

DR. H.V. HANDE: Does it not hold good for ‘Murasoli’ also? For, sometime back, there was some reference to Mr. Mohan Kumaramangalam. I am not speaking for him. But what I want to know is whether the same norms should not be applied where the paper belongs to the ruling party? We have forgotten about that affairs. Still I wanted to know.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்வது எல்லாப் பத்திரிகைகளையும்தான். திரு. மோகன் குமார மங்கலத்தைப் பற்றி எழுதும்கூடாது, பிராமணத் தாய்க்குப் பிறந்தவர் என்று எழுதியிருந்தது. திரு. மோகன் குமாரமங்கலத்தினுடைய வரலாறு எழுதப்படுமானால், அவர் தகப்பனார் பெயர், தாயார் பெயர் போட்டுத்தான் எழுத வேண்டும். தாக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் அப்படி எழுதிக் காட்டுவது சரியல்ல. ஆளும் கட்சியின் சார்பில் அந்தப் பத்திரிகை வரலாம். என்றைக்கோ ஒருநாள் பத்திரிகை நிறுவனமாக

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 30]

இருந்தேன் என்ற காரணத்திற்காக அதில் வருகின்ற ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் நான் பொறுப்பாளியாக ஆக முடியுமா? ஒரு பத்திரிகை என்றால் அதில் வருகின்ற ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் ஆசிரியர் பொறுப்பாளியாக இருக்க முடியாது. நியாயமாகப் பார்த்தால் துணை ஆசிரியர்கள், இணை ஆசிரியர்கள் இவர்கள் செய்திகளை சாதாரணமாகப் போட்டுவிடக்கூடும். அந்தப் பத்திரிகையில் அப்படிச் செய்தி வந்ததற்காக வருத்தம் தெரிவித்துக் கொண்டேன். வேறு பத்திரிகைகளுக்கு வருத்தம் தெரிவித்துக்கொள்கிற பண்பாடாவது இருக்கிறதா? பிற்பாடாவது வருத்தம் தெரிவித்திருக்கிறதா? மீண்டும் மோகனைப்பற்றி வந்ததாகச் சொல்வது, அது ஆளும் கட்சித் தரப்பில் இருக்கிறது என்பதற்காகச் சொல்லப்படுவதே தவிர வேறல்ல, இடையில் எனக்கும் அந்தப் பத்திரிகைக்கும் தொடர்பில்லை. இப்போதும் அதற்காக வருத்தம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சி எடுகளில், வேறு கட்சி எடுகளில் எவ்வளவு அவதூறான செய்திகள், கர்ணகரோமான வார்த்தைகள் வெளிவருகின்றன. அதற்காக யாராவது வருத்தம் தெரிவித்துக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஆகவேதான் அந்தப் பண்பாடு எல்லாத் தரப்பிலும் இருந்து வந்தாக வேண்டுமென்பதற்காகக் கூறுகிறேனேயல்லாமல் வேறல்ல.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், “கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கேட்பாரற்றுக் கிடக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். வேறு மாவட்டங்களின் தன்மையையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அமைச்சர்களே வந்து கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பார்த்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கூட்டி வைத்து ஆலோசனை நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ரயத்துவாரி 1963-ம் ஆண்டு முதல் வசூலிக்கப்படலாம் என்று ஆணையிடப்பட்டது. ஆனால் சர்வே செட்டில்மெண்டு இந்த ஆண்டுதான் முடிந்தது. கடந்த 7 ஆண்டுகள் வரி பாக்கியை வசூலித்தால் விவசாயிகளுக்குச் சங்கடமாக இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, நடைமுறை ஆண்டு பாக்கியை செலுத்தினால் போதும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் முன்பிருந்த பாக்கி அதாவது அரசுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய தொகை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களின் கணக்குப்படி 31 லட்சம் ரூபாய் இழப்பு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை கவனிக்கவில்லையென்று சொல்வது பொருந்தாது. இன்னும் நல்ல முறையில் வட்டார ரீதியில் செய்யப்படுகின்ற காரியங்களில் அரசு முனைப்பாக இருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இப்போது அறிமுகப்படுத்திய சில வரிகளைப்பற்றிப் பேசினார்கள். மின் கட்டண உயர்வைப்பற்றி கோவை மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். விவசாயச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் பேசினார்கள். எப்ரல் முதல் வாரத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை வைத்துக் கொண்டு, விவசாயச் சங்கப் பிரதிநிதிகளை வைத்துக் கொண்டு, இதுபற்றி இவர்களுடன் பேசுவதாக இருக்கிறேன். இது சம்பந்தமாக ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும் என்று கருதுகிறேன்.

1972 மார்ச் 30]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வாகன வரிக்குப் போடப்பட்ட 10 சதவீதம் சர்சார்ஜில் பஸ்களுக்கு குறைக்க வேண்டுமென்று யாரும் கூறமாட்டார்கள். ஏனென்றால் தமிழ் நாட்டிலே கால் ஆண்டுக்கு இருக்கையொன்றுக்கு 85 ரூபாய் என்றும் ஆந்திராவிலே 104 ரூபாய் என்றும் இருக்கிறது. இந்த சர்சார்ஜ் பத்து சதவீதம் உயர்த்தப்படுவதனாலே அது 90 ரூபாய் அல்லது 95 ரூபாய் என்ற அளவுக்குத்தான் போகுமே தவிர ஆந்திராவிலே இருப்பதற்கு அதிகமாகப் போய்விடாது. லாரிகளுக்கு 10 சதவீதம் என்று உயர்த்தியிருப்பதை குறைக்க வேண்டுமென்று லாரி சொந்தக்காரர்கள் சங்கத் தார் நேற்றைய தினம் என்னிடத்தில் பேசும் பொழுது தெரிவித்தார்கள். நான் அவர்களிடத்திலும் கூறினேன். அவர்கள் பத்து சதவீதம் உயர்வைத் தாங்க முடியாது என்ற காரணத்தினாலே அதிலே 5 சதவீதம் குறைத்து 5 சதவீதமாக ஆக்கப்படுகிறது என்ற கருத்தை நான் இங்கே மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஸ்கூட்டர்களுக்கு இந்த சர்சார்ஜ் வருமா என்ற சந்தேகம் எழுப்பப் பட்டது. 10 சதவீதம் சர்சார்ஜிலிருந்து ஸ்கூட்டர்களுக்கும் விலக்கு அளிக்கப்படும் என்ற கருத்தையும் நான் மன்றத்திலே மகிழ்வோடு அறிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அதேமாதிரி பிரைவேட் கார் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கும் விலக்கு அளிக்கப்படுமா என்று கேட்க விரும் புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வேண்டாமென்று சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களே சொல்கிறார்.

மினிமம் பென்ஷனைப் பற்றி பல நேரங்களிலே பல உறுப்பினர்களும் எடுத்துப் பேசி இருக்கிறார்கள். பல்வேறு கோரிக்கைகளும் அதைப் பற்றி வந்திருக்கின்றன. 30 ரூபாயாக இருப்பதை 50 ரூபாயாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதிகமாக கேட்டு வைப்போம் என்று கேட்டார்கள். இரண்டுக்கும் இடையில் அது 40 ரூபாயாக ஆக்கப்படுகிறது என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு கூறிக் கொள்கிறேன்.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட வீரர்களுக்கு தியாகி மானியங்கள் வழங்கப் படுமா என்று கேட்டபோது நான் அதைப்பற்றி யோசிப்பதாகச் சொன்னேன். அதற்குள் எவ்வளவோ எதிர்ப்புகள் வந்து விட்டன. இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலே கலந்து கொண்டு சிறைச்சாலைகளுக்குச் சென்றவர்களுக்கு அப்படி வழங்குவதாக உத்தேசம் இல்லை. இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலே தமிழுக்காக தங்களுடைய தங்க உடைகளைத் தீ வைத்துக் கொண்டு இந்தி வீழ்க, வீழ்க, தமிழ் வாழ்க, வாழ்க என்று முழக்கமிட்டுக்கொண்டு இந்தத் தாயகத்து மண்ணிலே தங்களுடைய உடையும் உயிரையும் தமிழுக்காக அர்ப்பணித்த வீர மறவர்கள் எட்டுப் பேர்கள். மாதம் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் வீதம் அரசுச் சார்பிலே அளிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இதனை எல்லாத் தரப் பிலுமுள்ள அனைவரும் வரவேற்பார்கள் என்ற நிறைந்த நம்பிக்கை

814 (ஈ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க சட்டமுன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 11/1972)

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 30]

யோடு இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டிலே நல்ல பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்ன மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சேலத்திலே மூன்று பேர்கள் இறந்து விட்டார்கள், அதைப்பற்றி சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சேலத்திலே திருவிழாவிலே இறந்துபோனவர்களைப் பற்றி கவனிக்கவேண்டுமென்று திரு தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். இதற்கு முன்பே சேலத்திலேயே மாரியம்மன் திருவிழாவிலே இறந்துபோனவர்களுக்காக நாம் உதவி செய்திருக்கிறோம். நேற்றுக்கூட சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் என்னிடத்திலே இதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இறந்துபோன மூவருடைய குடும்பத்தினருக்கு முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து தலா ஆயிரம் ரூபாய் தரப் படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H.V. HANDE : Sir, about taxes, I am definitely for devolution of funds from the Central Government. Even there, the increase is all indirect taxes. It affects the common man. I am really happy and am grateful to the Chief Minister for increasing the pension of pensioners. I hope in the same way more assurances would come hereafterwards.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி.

“தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

MR. SPEAKER : The Bill will now be taken clause by clause for consideration.

Clause 2 and the Schedule were put and carried .

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ஆம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/72) சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என முன் மொழிகிறேன்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு, சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

1972 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைகின்றன. பேரவை மீண்டும் ஏப்ரல் மாதம் முதல் நாள் காலை 9 மணியளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

88. Notification issued with G.O. No. 3742, Revenue, dated the 16th November 1971, in regard to reduction in the rate of sales tax on the sales of trailers by Elgi Equipments Private Limited, Madras and Coimbatore to the Government of India, Ministry of Defence. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].

B. Reports, Notifications and Other Papers.

155. Notification issued with G.O. Ms. No. 3597, Revenue, dated the 10th November 1971, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamps Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the gift deeds to be executed by the Philanthropic public in favour of all the Local Library Authorities in this State.

156. Notification issued with G.O. Ms. No. 1216, Labour, dated the 23rd September 1971, in regard to certain amendments to Tamil Nadu Shops and Establishments Rules, 1948.

* 157. The Tamil Nadu Appropriation Bill, 1972 (L.A. Bill No. 11 of 1972).

† 158. The Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 13 of 1972).

[...21-ம் பக்கத்தில் 801 ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினா விற்குரிய விடையைக் காண்க.]

(அ) ஆம்.

(இ) (1) சிறிய கார்களை தயாரிப்பதற்கான பொதுத்துறை தொழிற்சாலைகளை தமிழ்நாட்டில் அமைக்குமாறு மத்திய அரசுக்கு இந்த அரசு எழுதியுள்ளது.

(2) ஆண்டு ஒன்றுக்கு 25,000 பயனிகள் கார்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு புதிய தொழிற்சாலையை நாக்குரில் ஏற்படுத்த சென்னை யிலுள்ள மதன் மோகன்ராவ் என்பவருக்கு மத்திய அரசு முன் அனுமதி

* Despatched to Members on 28th March 1972.

† Despatched to Members on 29th March 1972.

[1972 மார்ச் 30]

வழங்கியுள்ளது. மேற்படி சிறிய கார்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கான தொழிற்சாலை அமைக்கும் இடத்தை மகாராஷ்டிரத்திலுள்ள நாக்பூரி லிருந்து தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஆவடிக்கு மாற்றுவதற்கான திரு மதன் மோகன் ராவின் கோரிக்கையை இந்த அரசு மத்திய அரசுக்கு பரிந்துரை செய்துள்ளது. மத்திய அரசு இதை ஒத்துக்கொண்டுள்ளது.

(3) ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10,000 பயணிகள் கார்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு வழங்கப்பட்ட முன் அனுமதியை நிறைவேற்றுவதற்காக மேற்படி காரின் மாதிரி வடிவம் செய்யும் பொருட்டு திரு சிவானந்த ராவ், அலைடு என்ஜினியரிங் கார்ப்பரேஷன், சேலம், ரூ. 2 லட்சம் நிதியுதவி கோரியுள்ளார். மேற்படி கோரிக்கையை பரிசீலனை செய்யு மாறு மாநில தொழில் முன்னேற்றக் கழகம் கேட்டுக் கொள்ளப் பட்டுள்ளது.

(4) முழுவதும் உள்நாட்டு பொருட்களைக் கொண்டே சிறிய கார்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான கோயம்புத்தூர் இந்திய ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் செயற்குறிப்பை இந்த அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது. கோயம்புத்தூர் டெக்ஸ் லேஸ் கம்பெனியும், தமிழக அரசும் தேவையான வசதிகளையும், உதவியையும் செய்வதானால், கோயம்புத்தூர் இந்திய ஆராய்ச்சி நிலையம் காரின் மாதிரி வடிவத்தை செய்ய முன்வந்துள்ளது.

(a) Yes.

(b) This Government have written to the Government of India to arrange to locate the public sector small car manufacturing Unit in Tamil Nadu.

(2) This Government have recommended to the Government of India the request of Thiru Madan Mohan Rao of Mohan Motor Company, Madras, to whom a letter of interest has been issued to set up a new industrial undertaking in Nagpur for the manufacture of passenger cars for a capacity of 25,000 Nos. pa., to change the the location of the proposed small car project from Nagpur in Maharashtra to Avadi in Tamil Nadu. The Government of India have agreed to this.

(3) The State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu has been requested to consider the request of Thiru P. Shivananda Rao of M/s Allied Engineering Corporation, Salem for financial assistance of Rs. 2 lakhs towards expenditure on manufacture of prototype of the proposed car to implement the Letter of Intent granted to him for the manufacture of 10,000 Nos. p.a. of modified version of passenger cars.

(4) The Government is considering the proposals of the Indian Research Institute, Coimbatore, for the manufacture of Small Car with Cent per cent indigenous content. The Indian Research Institute, Coimbatore, proposes to manufacture the prototype if the required facilities and assistance are made available by Messrs. Textools (Private) Limited, Coimbatore and the State Government.

HOW TO USE THE INDEX.

The Index is arranged alphabetically. The Main Headings are printed from the margin and the Sub-Headings are indented from the Main Headings.

Under every Main Heading including various names, entries pertaining to proceedings other than Questions are indicated by printing immediately after the subject-matter within brackets, e.g. (M) for Motion, (C.A.) for Calling Attention, (R) for Resolution, (St.) for Statement, etc. An entry without any such indication will mean that it pertains to a question, except in the case of Bills and Financial Business, the entry in which cases will be self explanatory.

All the Bills are alphabetically arranged under the Main Heading 'Bill(s)'.

Various bodies like Committees, Councils, Boards, Corporations, etc., are consolidated under the said Main Headings, i.e., 'Committee(s)', 'Council(s)', 'Corporation(s)', etc.

Various subjects like Schools, Colleges, Conferences, Ports, Temples and similar other broad subjects are shown in alphabetical order under these very Main Headings.

All the Papers laid on the Table of the House are indexed only under the Main Heading "Papers Laid on the Table".

Rulings and Observations from the Chair are indexed under the Main Heading "Chair".

A list of abbreviations used in the Index is given below :—

A.M./Ad. Motion	..	Adjournment Motion.
Ann.	..	Announcement.
B.O.H.	..	Business of the House.
C.A.	..	Calling Attention to a Matter of Urgent Public Importance.
C.A. St.	..	Calling Attention Statement.